

[Indenrigsministeren]

(Lovforslag nr. L 242).

Forslaget går ud på at revidere det AIDS-udgiftsbehov, der fra og med tilskudsåret 1994 skal anvendes ved udligningen af amtskommunernes AIDS-udgifter, idet der i den gældende lov er fastsat en revisionsbestemmelse, hvorefter forslag til revision af loven fremsættes i folketingsåret 1992-93.

Indenrigsministeriet har i samarbejde med Sundhedsministeriet foretaget en fornyet opgørelse af de amtskommunale udgifter vedr. AIDS. Opgørelsen er foretaget på baggrund af bl.a. oplysninger fra Rigshospitalet og Københavns Sundhedsvæsen. Opgørelsen har været drøftet med Sundhedsministeriet, Amtsrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg Kommuner. Det er beregnet, at udgiftsbehovet pr. AIDS-patient for et helt sygdomsforløb i dag udgør 754.000 kr. Dette svarer til et fald i udgiftsbehovet på 44.000 kr. i forhold til det tidligere fastsatte beløb. Faldet i udgiftsbehovet skyldes bl.a. et faldende gennemsnitligt antal sengedage pr. AIDS-patient.

Ud over ovenstående ændring af det fastsatte beløb pr. AIDS-patient videreføres udligningsordningen uændret.

Der er ingen statslige eller amtskommunale merudgifter forbundet med forslaget. Der er alene tale om fordelingsmæssige forskydninger mellem amtskommunerne. Disse forskydninger svarer imidlertid til en faktisk udgiftsudvikling i behandlingen af sygdommen AIDS.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 23:

Forespørgsel til boligministeren, skatteministeren og ministeren for erhvervspolitisk samordning [om, hvilke initiativer regeringen vil tage på ejerboligområdet].

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 11/3 93).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 449

1) Til statsministeren af:

Thor Pedersen (V):

»Er statsministeren enig i Østre Landsrets dom i gebyrsagen?«

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg har forstået, at Østre Landsrets dom er blevet anket til Højesteret. Af principielle grunde finder regeringen ikke at burde udtale sig om sager, der verserer ved domstolene.

Thor Pedersen (V):

Jeg takker for det meget korte svar, som jo også er meget klart. Jeg må sige, at det så er en ny præcedens, at man fra Socialdemokratiets side og fra statsministerens person ikke kommenterer sager, der verserer ved en domstol, men først afventer dommen. Det er jo ikke det, der har været tilfældet i den foreliggende sag. Den er jo blevet kommenteret. Nu indtræder tavsheden så, da dommen foreligger, men jeg accepterer, at det er med den begrundelse, at den er anket til en højere retsinstans. Så glæder jeg mig til at høre kommentaren den dag, den dom måtte foreligge.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 541

2) Til statsministeren af:

Pernille Sams (KF):

»Agter regeringen at gennemføre den skat på lejere, som Personskatteudvalget har foreslået som kompensation for oplæggets skattemæssige omfordeling mellem ejere og lejere?«

Pernille Sams (KF):

Jeg ved ikke, om regeringens medlemmer har så travlt med at nyde deres nye titler, at de slet ikke ser, hvad der sker uden for Christiansborg.

Regeringen lagde bramfrit ud med en erklæring om at ville lave en skattereform, der fjernede 20 pct. af rentefradragets værdi, og som forhøjede beskatningen på lejeværdien, uden

[Pernille Sams]

at foreslå kompensation i andre boligudgifter. Altså ændringer, som gør det væsentlig dyrere at bo i en bolig, man selv ejer.

Ved en hel stribe undvigende og uklare svar på en række relevante spørgsmål har regeringen fået skabt et totalt flimrende billede af selvmodsigelser. Det ødelægger fantastisk meget, og boligmarkedet er gået i stå med disse trusler hængende i horisonten.

Sidste onsdag oplevede befolkningen og Folketinget så, at skatteministeren simpelt hen nægtede at svare på spørgsmål her i Folketingets spørgetid, og det er ikke for regeringens skyld, at jeg i dag giver statsministeren chancen for at besvare spørgsmålene, men det er for de hundredtusindvis af menneskers skyld, som ejer deres egen bolig. Boligmarkedet er gået totalt i koma på grund af usikkerheden. Regeringen kan simpelt hen ikke være bekendt at holde alle disse mennesker for nar, og derfor får statsministeren nu chancen for én gang for alle at få skabt ro og lidt ny optimisme med nogle klare svar, som befolkningen kan bruge til noget og fæste lid til.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne indledningsvis henvise til skatteministerens svar sidste onsdag på selv samme spørgsmål. Endvidere vil jeg henvise til de mange øvrige svar om regeringens politik på skatteområdet, som skatteministeren har afgivet i Folketingets spørgetid den sidste måned, herunder også om virkningerne af en skatteomlægning for henholdsvis ejere og lejere.

Jeg tror egentlig også, fru Pernille Sams kan forstå, at vi her arbejder med en så vigtig og så omfattende sag, at vi må afvente det omfattende arbejde, der er i gang i Skatteministeriet. Det er regeringens faste beslutning.

Jeg vil gerne tilføje, at regeringen forhåbentlig også kan finde oppositionens forståelse for, at begge parter kan bidrage til den arbejdsro, der er så hårdt brug for, indtil vi over sommeren kommer i gang med forhandlinger på baggrund af regeringens samlede udspil.

Pernille Sams (KF):

Må jeg tage statsministerens besvarelse, eller hvad man skal kalde det, for, at statsministeren ikke ønsker at svare på spørgsmålet?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Politik har jo i mange henseender også af og til et subjektivt præg. Jeg skal derfor henholde mig til det svar, jeg allerede har afgivet på det spørgsmål, fru Pernille Sams har stillet.

Pernille Sams (KF):

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi ikke den særskat på lejere, som Personskatteudvalget har foreslået, men vi ønsker heller ikke den hårdere beskatning af ejerboligen, som regeringen har foreslået. Det virker meget ensidigt på mig, når regeringen kun har foreslået at kaste sig over ejerboligen. Åbenbart har man slet ikke fra regeringens side noget ønske om retfærdighed mellem de forskellige boligformer.

Derfor vil jeg endnu en gang forsøge at spørge statsministeren, om regeringen ikke mener, at en skat på lejligheder er en nødvendig forudsætning for at skabe ligevægt mellem ejere og lejere, hvis regeringen gennemfører sine tanker om en ekstra beskatning på ejere?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg skal ikke undlade at bemærke, at det ligner en gentagelse af den oplevelse, vi havde sidste onsdag i spørgetiden under spørgsmålene til skatteministeren.

Jeg kan henholde mig til det svar, jeg allerede har givet, og så må jeg rette en misforståelse. Fru Pernille Sams refererer her til, hvad regeringen har foreslået, og til, at der fra regeringens side skulle være foreslået en hårdere beskatning på ejerboliger. Det kan jeg ikke bekræfte. Regeringen har ikke foreslået noget konkret på skatteområdet på nuværende tidspunkt. Det ligger sådan, som skatteministeren sagde det sidst, at regeringen over sommeren vil fremlægge sit samlede oplæg og dernæst gå i forhandlinger med Folketingets partier.

Pernille Sams (KF):

Hvis statsministeren nu siger, at regeringen slet ikke har foreslået noget, er det så bare en anden måde at komme ud af det her på, eller er det et udtryk for, at regeringen nu ikke længere vil støtte sig til Personskatteudvalgets rapport og betænkning?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg føler, at mine egne ord fra før bliver klogere og klogere i den forstand, at oppositionen

[Statsministeren]

tilsyneladende har sat sig for at sprede den usikkerhed, som man nu som opposition er i stand til. Det kan regeringen naturligvis ikke tiltræde.

Jeg vil gerne læse op af regeringens grundlag. Der står udtrykkeligt i regeringens grundlag: »Omlægningen udformes, så det samlede økonomiske grundlag ikke herved forringes for de enkelte familier i egen bolig.« Stærkere er det ikke sagt af nogen tidligere regering i forbindelse med skatteomlægningsovervejelser. Tydeligt står det. Det taler faktisk for sig selv.

Pernille Sams (KF):

Er statsministeren ikke enig med mig i, at usikkerheden først og fremmest opstår, fordi regeringen ikke vil svare på oppositionens spørgsmål? Oppositionen kan jo ikke skabe usikkerhed blot ved at stille spørgsmål. Usikkerheden opstår, fordi regeringen ikke vil svare på spørgsmålene. Det er derved, det lige pludselig bliver mistænkeligt og underligt. Så tror man jo først, der er noget galt.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Hvis jeg endnu en gang må henvise fru Pernille Sams til regeringens grundlag, der har titlen »En ny start«, side 11, og henvise fru Pernille Sams til også ved egne studier at blive forvisset om, at det så smukt hedder i regeringsgrundlaget – og jeg gentager: citat fra side 11 – at den skatteomlægning, der vil blive foreslået til sommer, indebærer, at »omlægningen udformes, så det samlede økonomiske grundlag ikke herved forringes for de enkelte familier i egen bolig«.

Og derved bliver det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 542**3) Til statsministeren af:****Pernille Sams (KF):**

»Vil regeringen give tilsagn om, at hvis man gør alvor af truslerne om at sænke værdien af rentefradraget, så gennemfører man samtidig tilsvarende skattestramninger over for mennesker i andre boligformer, således at der bliver balance, som det er forudsat i Personskatteudvalgets betænkning?«

Pernille Sams (KF):

Når jeg har stillet dette spørgsmål, er det, fordi skatteministeren ikke ønskede at besvare det tilsvarende spørgsmål. Spørgsmålet kan bedst besvares helt kort med et ja eller et nej, og regeringens svar, kan jeg godt love, vil blive fulgt med meget stor interesse overalt i det danske samfund, ligesom svaret vil være helt afgørende for, om boligmarkedet fortsat skal ligge totalt underdrejet.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Regeringen truer absolut ikke. Det ligger regeringen meget fjernt. Hverken på skatteområdet eller på andre områder truer regeringen.

Derimod er regeringen i gang med et udredningsarbejde, som skal munde ud i et forslag om en lavere beskatning af arbejdsindkomster. Der er altså ikke lagt op til skattestramninger, men tværtimod til omlægninger, som kan resultere i en lavere indkomstskat, som jeg tror hele befolkningen har en central interesse i sammen med regeringen.

I den forbindelse er regeringen også opmærksom på, at disse omlægninger og skattelettelser fordeles, så der sikres balance både socialt og mellem de forskellige boligformer, sådan som det i øvrigt fremgår af regeringsgrundlaget.

Pernille Sams (KF):

Jeg ønsker ikke at gå ind i en meget lang polemik med statsministeren på dette punkt, for det får vi nok ikke meget andet ud af end yderligere uro på boligmarkedet.

Jeg havde ønsket at give regeringen en chance for at få aflivet det indtryk, der har dannet sig, nemlig at regeringen i virkeligheden planlægger en lang og udmarvende hetz mod ejerboligen, hvor man stille og roligt, år for år, gør denne boligform dyrere og dyrere uden tilsvarende indgreb over for andre boligformer.

Og denne opfattelse, må jeg så sige, har statsministeren bestemt ikke afkræftet med sit svar; tværtimod.

Derfor vil jeg blot spørge statsministeren, om det slet ikke gør indtryk på regeringen, hvad der sker med ejerboligen for øjeblikket, og hvad der sker med boligmarkedet; og om det i virkeligheden er et bevidst led i regeringens overordnede politik, at man vil holde denne lange usikkerhedspause, som forværrer tilstanden for hver eneste uge, der går.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg skal ikke skjule en overraskelse over det ordvalg, fru Pernille Sams her tager op.

Hvilket politisk parti og hvilken regering skulle have en særskilt interesse i at drive hetz mod ejerboligerne? Regeringen har ingen og har aldrig haft nogen interesse i eller planer om at drive hetz mod ejerboligerne. Jeg skal derfor henholde mig til det svar, jeg just har givet, og igen opfordre til at studere regeringsgrundlaget »En ny start« omhyggeligt.

Heri hedder det, som jeg sagde det, at i forbindelse med regeringens arbejde med en seriøs skatteomlægning er regeringen opmærksom på, at disse omlægninger og skattelettelser fordeles, så der sikres balance – både socialt og mellem de forskellige boligformer, sådan som det i øvrigt fremgår. Herunder også på ejerboligsiden.

Der drives ikke hetz, fru Pernille Sams, hverken med boligejere eller andre dele af befolkningen.

Pernille Sams (KF):

Jeg forstår ikke, hvorfor statsministeren så ikke vil besvare spørgsmålet enten med et ja eller med et nej, for så kunne man afkræfte den formodning, der var. Men i og med at vi får en masse floskler her, som man kan tolke, nøjagtig som man vil, hvor ordet balance og sådan noget indgår, som man også kan lægge i, fuldstændig hvad man vil, så kan svaret ikke bruges til noget som helst af den familie, der står og overvejer, hvorvidt den skal købe en bolig eller ej.

Regeringen bliver ved med at bilde os andre ind, at vi skal være glade for, at vi overhovedet får nogle tomme floskler at arbejde videre med. Men det er bare ikke nok for boligmarkedet. Det er ikke nok for alle de familier, der er i denne situation.

Derfor ville jeg bare endnu engang forsøge, om jeg ikke kunne få statsministeren til at svare på det oprindelige spørgsmål, der er stillet.

Thor Pedersen (V):

Jeg forstår på statsministeren, at statsministeren og regeringen er ganske trygge ved ordvalget i »En ny start«.

Men jeg vil gerne spørge statsministeren, om det ikke gør indtryk på statsministeren, at ejerboligmarkedet er højest utrygt ved den formulering,

der er givet i regeringsgrundlaget »En ny start«. Gør det ikke indtryk, at direktøren for Byggeriets Realkreditfond, den tidligere socialdemokratiske finansminister Knud Heinesen, siger, at den garanti, der er givet i »En ny start«, intet er værd, når det gælder ejerboligfamilierne, for skal man garantere noget i forhold til ejerboligfamilierne, så er det husenes økonomi, man skal give garanti for? Gør det slet ikke indtryk, at den tidligere finansminister, Knud Heinesen, har den opfattelse, at man ikke tillægger ordvalget i »En ny start« nogen vægt som en garanti over for ejerboligfamilierne?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Fru Pernille Sams stillede spørgsmålet: »Vil regeringen give tilsagn om, at hvis man gør alvor af truslerne om at sænke værdien af rentefradraget, . . .«.

Mit svar var: »Regeringen truer ikke.« Det turde siges at være et klart svar på det spørgsmål, der blev stillet.

Men jeg vil gerne tilføje – for nu at hjælpe fru Pernille Sams lidt på vej i den selverkendelse, der er nødvendig, tror jeg, i oppositionen: Det, regeringen arbejder med, er at få nedsat skatten på arbejdsindtægt, fordi det er den mest overbelastede del af vort skattesystem. Jeg må erindre om, at den tidligere regering faktisk stemte for en dagsorden her i Folketinget, der opfordrede den daværende skateminister til at udmønte Personskatteudvalgets tanker, og det er præcis det, denne regering arbejder seriøst og grundigt med.

Jeg kan forsikre for, at vi over sommeren med de politiske partier her i Folketinget naturligvis vil få lejlighed til at finde frem til den fornuftige og veltilrettelagte skatteomlægning, som ikke mindst boligejerne kan være overordentlig trygge ved, og jeg vil opfordre oppositionen til at hjælpe regeringen med at sikre den tryghed, som jeg er ganske enig i at vi alle har et medansvar for.

Hr. Thor Pedersen stillede et spørgsmål vedrørende Knud Heinesens udtalelser i pressen. Jeg kan nu ikke helt genkende det indtryk, hr. Thor Pedersen her gengiver. Jeg kan kun sige, at regeringen er helt tryk ved hr. Knud Heinesens tryghed ved regeringen, også når det gælder det skattepolitiske område.

Pernille Sams (KF):

[Pernille Sams]

Jeg skal med glæde give statsministeren til-sagn om, at vi gerne vil hjælpe regeringen med at få ro og stabilitet og en god skatterefor-m, eller gode skattetanker, til at blive til virkelig-hed. Men problemet er jo, at regeringen har flertal, og at regeringen vel også kan finde på at bruge sit flertal og være fuldstændig ligegyldig med, hvad Det Konservative Folkeparti måtte mene om den sag.

Det er derfor, det er relevant for os at få frem: Hvad er det, en flertalsregering egentlig vil? Når man har spillet ud med nogle over-ordnede floskler og så i øvrigt ikke putter mere på, bliver det meget relevant at få at vide, hvad flosklerne betyder.

Jeg kan så forstå, at statsministeren ikke op-fatter det som en trussel, når regeringen har sagt, at man vil fjerne 20 pct. af rentefradragets værdi, men så kan jeg godt sige til statsministe-ren – og det kan være godt at have i baghove-det under de kommende forhandlinger – at boligmarkedet opfatter det som en trussel. Og derfor . . .

Ja, nu kan jeg se på formanden, at jeg skal sætte mig ned.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Var der et spørgsmål?

Pernille Sams (KF):

Ja. Opfatter statsministeren det ikke som et seriøst anslag mod boligmarkedet, hvis man fjerner 20 pct. af rentefradragets værdi?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jo. Men der er bare ikke nogen, der har fore-slået det.

Jeg tror nu egentlig ved nærmere overvejel-se, at jeg igen vil anbefale fru Pernille Sams at læse dette fortræffelige regeringsgrundlag. Nu har jeg to gange læst op af regeringsgrundla-get, og som jeg vist sagde: Jeg føler egentlig, det er synd at betegne det som floskler, for sandheden om den sag er, at ingen tidligere re-gering har udtrykt sig så præcist og så forplig-tende om boligejernes situation som led i en skatteomlægning, som netop denne regering har gjort det.

Tydligere kan det vist ikke siges, og derud-over som sagt en opfordring til at kaste sig ud i studierne. Skulle der være brug for lidt gode råd og vejledning, så er vi altid til rådighed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 543

4) Til *statsministeren* af:

Pernille Sams (KF):

»Skal regeringens ordvalg om at sikre balan-ce forstås således, at regeringen vil garantere, at den skatterefor-m, man planlægger, ikke medfører en omfordeling/forskydning af de skattemæssige byrder mellem ejere og lejere?«

Pernille Sams (KF):

Efter regeringens oplysninger – eller måske snarere mangel på oplysninger – om princip-perne for den kommende skatterefor-m virk-ning for boligejerne kan man næsten ikke und-gå at komme til den konklusion, at regeringen planlægger, at der skal ske en omfordeling mellem ejere og lejere, sådan at den familie, der har valgt at bo i en ejerbolig, ikke vil få samme glæde af lavere marginalsatser som den familie, der har valgt at bo i en lejet bolig. Det vil sige, at de skattemæssige byrder vil bli-ve forskubbet. Der vil blive tale om en reel om-fordeling mellem ejere og lejere.

Jeg har tidligere spurgt skatteministeren, om dette var regeringens hensigt, og jeg fik kun et undvigende svar med henvisning til et skrift-sted – ikke i Bibelen, men i regeringsgrundla-get – hvor der stod, at regeringen ville sikre balance. Det er det samme skriftsted, som statsministeren i dag allerede flere gange har refereret, og det kan jeg snart udenad.

Problemet er bare, at »balance« er et meget vidtfavnende og subjektivt ord, som man kan lægge en næsten hvilken som helst politisk for-tolkning ind i. Derfor er denne henvisning hel-ler ikke garanti for noget som helst, der kan bruges til noget, hvis man står og overvejer, hvorvidt man skal købe en bolig eller ej, og derfor dette uddybende spørgsmål i dag.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne henholde mig til skatteministe-rens svar på et næsten enslydende spørgsmål, der også blev stillet af fru Pernille Sams, og som skatteministeren besvarede her i Folketin-gten den 24. februar 1993. Som det fremgår af Folketingets forhandlinger, sp. 5640, svarede skatteministeren ved at henvise til regerings-grundlaget, hvilket jeg helt kan bekræfte, for

[Statsministeren]

deri siges nemlig om skatteomlægningen: »I den samlede omlægning sikres balance – socialt og mellem de forskellige boligformer.«

Skatteministeren understregede samtidig, at det i den forbindelse ikke må glemmes, at skellet ikke blot går mellem ejere og lejere; der er faktisk meget stor forskel på ejergruppen, og heller ikke lejerne udgør en ensartet gruppe.

Og må jeg så tilføje: Jeg vil gerne i dag sammen med fru Pernille Sams sige til alle de familier, der overvejer at købe egen bolig, at det kan man gøre i tryk forvisning om, at den skatteomlægning, vi når frem til over sommeren, ikke vil ødelægge, ikke vil have negative konsekvenser for de dispositioner, de mange familier nu overvejer at engagere sig i.

Pernille Sams (KF):

Tak for statsministerens svar. Statsministeren svarede ikke på det, jeg spurgte om, men statsministeren sagde til gengæld noget spændende, som jeg har lyst til at bede om en uddybende bemærkning til.

Vil det så betyde, at statsministeren hermed garanterer, at disse familiers boligudgifter ikke stiger på grundlag af de omlægninger, som regeringen planlægger i forbindelse med en kommende skattereform?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Fru Pernille Sams, må jeg ikke godt endnu en gang henvise til side 11 i regeringsgrundlaget? Jeg må sige, at en gang imellem spørger man sig selv: Er det danske sprog i stand til at blive mere præcist – jeg tror det ikke – end det, der står i regeringsgrundlaget? Her står udtrykkelig, jeg citerer endnu en gang: »Omlægningen udformes, så det samlede økonomiske grundlag ikke herved forringes for de enkelte familier i egen bolig.«

Det er muligt, at fru Pernille Sams og Det Konservative Folkeparti ikke er trygge, men jeg tror faktisk, at befolkningen er tryk ved en så præcis formulering, som vi som sagt ikke har set i nogen tidligere regerings udsagn om dette emne.

Pernille Sams (KF):

Nu må jeg så konstatere, at statsministeren hverken vil svare på det første eller det andet spørgsmål.

Men hvis vi nu vender tilbage til det spørgsmål, som oprindeligt er på Folketingets dagsorden i dag, så gik mit spørgsmål på, om den henvisning, som regeringens skatteminister sidste onsdag lavede til »skriftstedet« i regeringsgrundlaget om balance og alt det dér, som statsministeren også henviser til i dag, betyder, at den skattereform, som regeringen planlægger, ikke medfører en omfordeling. Betyder ordet balance det for regeringen? Eller hvad betyder ordet balance for regeringen?

Hvis statsministerens pæne ord om balance og sådan noget skal tages for pålydende, burde statsministeren jo bare kunne svare ja til det spørgsmål, der er stillet. Så ville ordet balance være i fuldstændig overensstemmelse med, hvad den danske befolkning opfatter ordet balance som. Problemet er, at statsministeren åbenbart opfatter ordet balance helt anderledes, og derfor vil man ikke engang sige ja til den smule spørgsmål her.

Kirkegaard (KF):

Vi har ved adskillige lejligheder fået refereret afsnittet i regeringsgrundlaget om den såkaldte boliggaranti i forbindelse med en skattereform. Man kan så diskutere, hvor meget værdi der er i den garanti. Det skal jeg ikke genoptage diskussionen om, men jeg vil gerne spørge: Hvor meget omfatter garantien?

Jeg har forstået, at den omfatter omlægningerne i forbindelse med en skattereform. Jeg vil gerne spørge: Omfatter garantien også de omlægninger, der hen over årene – og det er ganske store beløb, der kan blive tale om – kan komme i forbindelse med udgifterne til arbejdsmarkedsområdet, altså dagpengeområdet bl.a.?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kan på sin vis, når jeg nu anstrenger mig meget, godt forstå, at fru Pernille Sams gerne vil have svar på spørgsmål, som i virkeligheden først kan besvares i alle detaljer, når regeringen fremlægger sit oplæg til en skatteomlægning over sommeren.

Derfor tror jeg også, at fru Pernille Sams har forståelse for, at både oppositionen og regeringen, som jeg sagde det før, har en interesse i at bekræfte hinanden i, at det, denne regering har sagt om skatteomlægningens konsekvenser, jamen det bekræfter vi hinanden i. Det må være i

[Statsministeren]

gensidig interesse, medmindre Det Konservative Folkeparti har en anden holdning. Jeg går ud fra, at vi er enige om, at denne omlægning ikke må indebære, som det hedder, at det økonomiske grundlag herved forringes for de enkelte familier i egen bolig. Jeg vil opfordre til, at man holder sig til det. Det gør regeringen.

Og så vil jeg i øvrigt sige, at det er regeringens arbejdsmetode, at vi rent faktisk forbereder vore udspil ganske grundigt. Det gør vi også i denne sag. Jeg tror, det tjener alle bedst, at regeringen benytter denne saglige og ordentlige måde at arbejde på. Hovsaløsninger er der ingen, der har interesse i.

Til hr. Kirkegaard kan jeg sige, at det, vi har sagt her i regeringsgrundlaget, det skal forstås for pålydende. Som jeg sagde det: Den samlede skatteomlægning udformes således, at det økonomiske grundlag ikke herved forringes for de enkelte familier i egen bolig. Og det henholder regeringen sig til.

Pernille Sams (KF):

Jeg er meget bekymret på boligmarkedets vegne og på boligejernes vegne over, at regeringen ikke vil afkræfte, at man planlægger at lave en omfordeling mellem ejere og lejere. Og det vil regeringen åbenbart ikke afkræfte.

Men da nu statsministeren selv kommer ind på spørgsmålet om formuleringen af garantien til boligejere, vil jeg spørge, om statsministeren stadig mener det samme, som han sagde i tv-udsendelsen »Udfordring«, for dér begrænsede statsministeren denne garanti til kun at gælde de boligejere, der havde købt i 1980'erne, og det er en væsentlig indskrænkning i forhold til de meget brede formuleringer, der findes andre steder og er anvendt af andre af regeringens medlemmer.

Derfor vil jeg gerne spørge, når nu statsministeren åbenbart ikke vil svare på det, som vi egentlig taler om, men så på statsministerens eget valgte emne, garantien: Hvad gælder den? Og er det statsministerens oprindelige ord fra den udsendelse, der står til troende?

Kirkegaard (KF):

Statsministerens svar til mig var meget uklart, og derfor vil jeg godt bede statsministeren bekræfte, at jeg har forstået svaret rigtigt. Regeringen ønsker altså ikke at give udtryk for, at boliggarantien også gælder de økonomi-

ske omlægninger, der kommer i kraft af en kommende dagpengereform.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg må tilstå, at jeg er lidt bekymret ved dette forbrug af Folketingets tid; det er selvfølgelig ikke mit anliggende, men alligevel!

Endnu en gang, fru Pernille Sams: Regeringen planlægger ikke en omfordeling, regeringen har ikke tænkt på at kaste sig ud i en hetz mod boligejerne. Regeringen har faktisk tænkt sig at gennemføre en fornuftigt tilrettelagt skatteomlægning, præcis som skatteministeren har redegjort for, og som jeg har redegjort for her i dag.

Til hr. Kirkegaard: Jeg kan henholde mig til skatteministerens svar, og jeg kan også henholde mig til spørgsmålene til arbejdsministeren og arbejdsministerens svar. Jeg synes ærligt talt, at de svar er så tydelige, at det efterhånden må blive et problem for oppositionen at finde anledning til mere velbegrundede spørgsmål.

Pernille Sams (KF):

Jeg kan forstå, at statsministeren er meget bekymret for Folketingets tid, men jeg kan fortælle statsministeren, at befolkningen synes altså ikke, det er spor irrelevant at få oplyst, om regeringens garanti til boligejerne kun gælder, hvis man har købt bolig i 1980'erne, eller den gælder for alle boligejere. Og jeg kan forstå nu, at det vil statsministeren ikke svare på, for det vil han ikke bruge Folketingets tid på. Er det rigtigt forstået?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Nej, det er ikke rigtigt. Der står i regeringsgrundlaget – jeg tør næsten ikke citere, så skal vi nøjes med at henvise til side 11, andet punktum – her står der faktisk meget tydeligt, at det økonomiske grundlag for den enkelte boligejer ikke herved forringes. Det gælder altså for boligejerne, og tydeligere kan det faktisk ikke siges. En boligejer er rimelig veldefineret i Danmark.

Og så vil jeg bare tilføje: Kan hende at fru Pernille Sams er utryg, men jeg tror ikke, befolkningen er utryg ved en så tydelig og klar og præcis tilkendegivelse, som jeg nu har citeret tre gange i dag som en direkte del af denne regerings grundlag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 544

5) Til *statsministeren* af:

Pernille Sams (KF):

»Vil regeringen fastholde, at en sænkning af rentefradragets værdi ikke er udtryk for en hårdere beskatning og dermed større udgifter for den enkelte familie?«

Pernille Sams (KF):

Skatteministeren har ved flere lejligheder, bl.a. flere gange her i Folketingets spørgetid, givet udtryk for, at en sænkning af rentefradragets værdi i forbindelse med lavere marginalskatter ikke opfattes af regeringen som en hårdere beskatning af boligejerne. Er statsministeren enig i det?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Som tidligere nævnt har regeringen ingen planer om en særlig nedsættelse af rentefradragets værdi. Regeringen arbejder derimod for en nedsættelse af skatten af arbejdsindkomst. I den udstrækning, man betragter skatten som en udgift for den enkelte familie – og det tror jeg egentlig at familierne selv gør – vil en lavere skat indebære lavere udgifter for den enkelte familie og ikke en større udgift, som det indirekte påstås i fru Pernille Sams' spørgsmål.

Pernille Sams (KF):

Hvis rentefradragets værdi sænkes – og det gør det jo, hvis man sænker marginalskatten – er statsministeren så ikke enig i, at den enkelte boligejer vil komme til at betale mere for at bo i det samme hus?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg har ikke til hensigt at foretage samme tålmodige gentagelse tre gange af regeringsgrundlaget eller mit eget svar som yderligere svar på dette spørgsmål, og jeg kan derfor henholde mig til det svar, jeg allerede har afgivet.

Pernille Sams (KF):

Jamen statsminister, dette her er jo ikke et svar. Vi skal træffe nogle helt ekstremt vigtige økonomiske beslutninger for masser af familier rundt om i landet, som sidder lige nu og vur-

derer deres situation. Det er muligt, at marginals-katterne falder en smule, og så falder værdien af rentefradraget lige så meget. Hvis man så vælger at bo i lejebolig, får man skattelettelser, men hvis man vælger at bo i ejerbolig, bliver skattelettelsen opslugt, fordi værdien af rentefradraget bliver mindre, man får altså ingen skattelettelser.

I øvrigt har regeringen sagt, at man slet ikke vil lave skattelettelser, men kun skatteomlægninger, så det, man eventuelt vinder i første omgang, bliver krævet ind igen gennem grønne skatter eller grønne afgifter eller noget andet. Men sagen er jo, at selv om regeringen ikke vil tale om det, sker der i virkeligheden en fordyrelse af ejerboligerne, og så bliver der jo tale om en væsentlig omfordeling i det danske samfund, som man planlægger at gennemføre på en skjult måde uden at ville være ved det i virkeligheden. Vil statsministeren ikke godt bekræfte det?

Thor Pedersen (V):

Så vil jeg gerne stille statsministeren et spørgsmål for at forstå statsministeren rigtigt.

Statsministeren siger altså, at befolkningen er trygge ved teksten i regeringsgrundlaget »En ny Start«. Kan statsministeren bekræfte, at ejerboligmarkedets salg af parcelhuse er gået totalt i stå, eller forholder det sig således, som skatteministeren tidligere har sagt, at der er tale om en stigende aktivitet? Er markedet gået totalt i stå, eller er det ikke? Kan statsministeren forholde sig til de udsagn, som jeg kender fra ejendomsrådgiverbranchen, banker og realkreditinstitutter, nemlig at man ikke tillægger garantien i »En ny Start« så megen vægt, at man kan råde husejerne til at købe nu i blind tillid til den garanti? Hvordan forholder statsministeren sig til de faktiske problemer? For det er ikke et problem for oppositionen, det er et problem for de mennesker, der skal sælge deres hus.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kom i en vanskelig situation, fru Pernille Sams, for jeg er faktisk ikke i stand til at svare på det spørgsmål, der blev stillet mig før; det bar ikke præg af lysende klarhed, vil jeg sige. Jeg har noteret et par enkelte stikord om utryghed ved regeringens tanker, og jeg må sige igen, at når jeg nu skal svare, må jeg beklage,

[Statsministeren]

at jeg ikke har fået et præcist spørgsmål, men jeg fornemmer, hvor det bærer hen.

Jeg kan igen henvise til regeringsgrundlaget. Det står ved magt, at de familier, der i dag har planer om at erhverve egen bolig, kan gøre det i tryk forvisning om, at regeringsgrundlagets klare tekst – som er klarere, end man har set på noget tidligere tidspunkt – kan man henholde sig til, og man kan være sikker på, at den bliver fulgt op.

Hr. Thor Pedersen spurgte om boligmarkedet. Regeringen er fuldt opmærksom på boligmarkedets situation, og jeg kan ikke genkende hr. Thor Pedersens udlægning af skatteministerens vurderinger. Vi er alle meget opmærksomme på den negative situation på boligmarkedet – og derfor også den bestandige understregning af regeringsgrundlaget i forbindelse med regeringens skatteomlægningsovervejelser.

Endelig vil jeg gerne tilføje, at boligmarkedets situation efter min mening selvsagt ikke kan betragtes uafhængigt af den dybt, dybt ulykkelige arbejdsløshedssituation i vort land. Den er regeringen selvsagt også i allerhøjeste grad optaget af, og vi er jo i fuld gang med at forberede konkrete forslag til at bekæmpe den.

Pernille Sams (KF):

Ja, nu har vi i hvert fald fra oppositionens side givet regeringen chancen for at få skabt lidt ro på boligmarkedet, hvis man altså havde svaret på nogle af alle disse spørgsmål. Men det har man ikke; der er ikke skabt spor mere klarhed ved statsministerens udtalelser i dag, og det er jeg selvfølgelig meget ked af, fordi jeg føler, at boligmarkedet egentlig fortjente en bedre behandling. Alle de citater, alle skriftstederne i regeringsgrundlaget kan vi udenad, og dem har boligmarkedet reageret negativt på, og derfor er der brug for noget mere.

Og derfor vil jeg gerne uddybe det spørgsmål, som jeg åbenbart ikke fik stillet på en måde, så statsministeren mente, han kunne besvare det for lidt siden. Lad mig stille det samme spørgsmål på en anden måde: Vil to familier med samme indkomstforhold, som bor i henholdsvis en ejerbolig og en lejebolig, få samme glæde af en eventuel marginalsattesænkning?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kan henholde mig til de svar, jeg allere-

de har givet, men det er åbenbart svært at opfatte svarene en gang imellem. Nu er de kommet på skrift, og de er kommet mundtligt i dag, og det kan jeg henholde mig til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 547**6) Til statsministeren af:****Thor Pedersen (V):**

»Hvad er det, Ralf Pittelkow kan – som Statsministeriets øvrige embedsmænd ikke kan – siden statsministeren overfører Ralf Pittelkow fra aflønning af Socialdemokratiets partikasse til aflønning af statskassen?«

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Nu er det tredje gang, hr. Thor Pedersen bruger min og Tingets tid til at fremsætte spørgsmål om ansættelsen af Ralf Pittelkow i Statsministeriet, og herudover har hr. Thor Pedersen fået tilsendt et skriftligt svar på det samme spørgsmål. Jeg ville finde det mere i overensstemmelse med den tidligere regerings effektiviseringsplaner og hensigter, at alle spørgsmål blev stillet i samme omgang.

Til dette spørgsmål om Ralf Pittelkows kvalifikationer i forhold til Statsministeriets øvrige personale skal jeg henvise til mine svar af den 10. februar 1993 på spørgsmål nr. S 369. Det fremgår heraf, at jeg har ønsket at styrke Statsministeriet, og at jeg har fundet det rigtigt at hente en medarbejder ind med en bred indsigt i mange samfundsspørgsmål, herunder også spørgsmål af generel politisk-økonomisk karakter.

Der er den lighed med tidligere regeringsdispositioner, at vedkommende også har en klar partimæssig baggrund, og herudover vil jeg henvise hr. Thor Pedersen til at indhente oplysninger fra den tidligere finansminister, der må have gjort sig lignende overvejelser, da han i sin tid ansatte en tilsvarende medarbejder på samme vis.

Thor Pedersen (V):

Jeg vil da takke statsministeren for svaret og beklage, at jeg beslaglægger statsministerens tid for at betjene Folketinget i henhold til Folketingets forretningsorden. Jeg er klar over, at statsministeren kan have vigtigere ting at be-

[Thor Pedersen]

skæftige sig med end at betjene den lovgivende forsamling, det må helt klart være i folkestyrets ånd.

Når jeg stillede spørgsmålet om hr. Ralf Pittelkow, var det med et beskedent håb om, at det var muligt at fortælle, hvad det især er, hr. Ralf Pittelkow kan, som man i øvrigt ikke allerede kan i Statsministeriet. Jeg opfatter det som en klar desavouering af personalet i ministeriet, siden man er nødt til at hente udefineret forstærkning udefra.

Så vil jeg også gerne sige, at det er misinformation af Folketinget at sige, at andre regeringer har ansat personer af samme charge tidligere, altså med aflønning på egentligt chefniveau. Der har været fortilfælde – vel i alt fire gennem de sidste 20 år – hvor man har ansat medarbejdere til informationsopgaver; men jeg er ikke bekendt med andre ansættelsesformer, heller ikke når det gælder den medarbejder, der i sin tid blev ansat i Arbejdsministeriet under daværende arbejdsminister Henning Dyremose.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Ud over hr. Thor Pedersens personlige, subjektive vurderinger var jeg lidt i tvivl om, hvori spørgsmålet bestod; jeg opfattede det, som om man spurgte, om jeg betragtede det som en desavouering af mit øvrige personale. Det gør jeg naturligvis ikke, lige så lidt som jeg går ud fra, at den tidligere regerings ministre har betragtet det som en desavouering at hente dygtige medarbejdere ind.

Jeg kan ikke gøre andet for at tilfredsstille hr. Thor Pedersens interesse end endnu en gang at konstatere: Jeg ønskede at tilknytte en medarbejder til mit personale i Statsministeriet, og derved bliver det.

Thor Pedersen (V):

Jamen så må jeg spørge statsministeren på en anden måde: Hvilken forudsætning har statsministeren for at vurdere kvaliteten blandt personalet i Statsministeriet, så man med klar røst kan sige til Folketinget, at man ønsker at styrke den? Der må vel være en viden om mulighederne. Og hvorfra har statsministeren den forudfattede mening, at Statsministeriet har brug for Ralf Pittelkows kvalifikationer, som statsministeren ikke vil delagtiggøre os i?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kan henholde mig til det svar, jeg allerede har givet hr. Thor Pedersen. Der er foretaget en fornuftig afvejning, og det er som sagt en beslutning, jeg selv har truffet; jeg finder den helt rigtig, og jeg er helt overbevist om, at den også i det praktiske arbejde vil vise sig at blive til stor gavn for min og regeringens indsats.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 548

7) Til *statsministeren* af:

Thor Pedersen (V):

»Hvad er det, statsministerens tidligere personlige sekretær kan – som Statsministeriets øvrige personale ikke kan – siden statsministeren overfører hende fra aflønning af Socialdemokratiets partikasse til aflønning af statskassen?«

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil henvise til mine bemærkninger til svaret på spørgsmål nr. S 547 for så vidt angår min sekretær, som jeg har haft et godt og mangeårigt samarbejde med, samt til mit svar på spørgsmål nr. S 369 den 10. februar 1993 her i Tinget. Vedkommende indgår i øvrigt i et fortræffeligt samarbejde med de øvrige dygtige medarbejdere i sekretariatet som led i den forøgede aktivitet, der er fulgt med den nye regerings arbejde i Statsministeriet.

Thor Pedersen (V):

Nu forstår jeg på statsministerens svar, at forudsætningen for ansættelse er, at man gennem mange år har haft et nært og tillidsfuldt samarbejde med de pågældende personer. Men mener statsministeren, at det er rimeligt, at ministre bestyrker statsforvaltningen med de venner og bekendte, som man har haft gennem mange år, fordi man har haft et tillidsfuldt samarbejde? Eller er opgaven ikke at ansætte folk med særlige faglige kvalifikationer til at løse de opgaver, der ligger under ressortministeriet, også Statsministeriet?

Og så må jeg spørge: Mener statsministeren ikke, at Statsministeriet i forvejen er i besiddelse af kvalificerede overassistenter, der kan skrive på maskine, tage diktater og klare de opgaver, man skal klare for en statsminister?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kan bekræfte, at både den hidtidige stab i Statsministeriet og min nye sekretær har fortræffelige kvalifikationer, og at samarbejdet fungerer helt fortræffeligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 546

8) Til *statsministeren* af:

Thor Pedersen (V):

»Er det i overensstemmelse med statsministerens udsagn om større åbenhed, at skatteministeren konsekvent nægter at besvare spørgsmål i Folketingets spørgetid?«

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Det er ikke korrekt, at skatteministeren nægter at besvare spørgsmål i Folketingets spørgetid. Skatteministeren har således i den sidste måneds tid haft ordet op mod 60 gange for at besvare spørgsmål fra medlemmerne, og jeg finder derfor, at skatteministeren handler helt i overensstemmelse med regeringens ønske om større åbenhed og en mere alsidig offentlig debat om vigtige samfundsforhold.

Thor Pedersen (V):

Jeg takker statsministeren for svaret, som jeg egentlig må beklage, for det, der skete i spørgetiden forrige onsdag var jo, at skatteministeren konsekvent nægtede at besvare tillægsspørgsmål uden at have hørt dem.

Jeg kan godt forstå, at man kan blive stillet nogle spørgsmål, som man mener at have hørt mange gange, og at man derfor siger, at de spørgsmål er besvaret, eller at man i øvrigt ikke agter at uddybe dem. Men når man siger, for spørgsmålene overhovedet er formulerede – og her taler jeg om tillægsspørgsmålene – at man principielt ikke agter at svare på tillægsspørgsmål, er det så egentlig ikke det samme som at afskære Folketingets medlemmer fra muligheden for at få de oplysninger, som medlemmerne åbenbart har interesse for?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg må opfordre hr. Thor Pedersen til at læse Folketingstidendes referat af det passerede. Jeg erindrer ikke at have set, at skatteministe-

ren skulle have givet udtryk for, at han ikke agter at svare på stillede spørgsmål, og jeg kan derfor også henholde mig til – stadig med henvisning til Folketingstidendes referat – hvad Folketingets formand gjorde opmærksom på under spørgsmålet den pågældende dag.

Henning Dyremose (KF):

Jeg vil godt bede statsministeren om at citere slutningen af skatteministerens svar på spørgsmålet fra hr. Kirkegaard om repræsentationsfradrag og slutningen af skatteministerens svar på et efterfølgende spørgsmål fra fru Pernille Sams. Jeg har en klar erindring om, at skatteministeren i fire eller fem tilfælde sluttede sit første svar med at sige, at han ikke ønskede at svare på yderligere spørgsmål, og derfor mener jeg faktisk, at statsministeren refererer Folketingstidende forkert. Det vil jeg gerne have afkræftet ved, at statsministeren nævner spaltenummeret og ordret citerer slutningen på svarene, specielt på spørgsmålene fra hr. Kirkegaard.

Thor Pedersen (V):

Da jeg forstår, at statsministeren måske ikke har haft mulighed for at se referatet fra sidste spørgetid, vil jeg spørge statsministeren: Finder statsministeren det ikke principielt forkert, hvis en minister meddeler, at han ikke agter at svare på mulige spørgsmål, før spørgsmålene overhovedet er stillet? Er det ikke principielt forkert, hvis regeringen går ind for større åbenhed? Hvis statsministeren ved et fornyet studium af referatet fra sidste spørgetid kommer frem til, at det forholder sig, som bl.a. jeg selv har sagt – at skatteministeren konsekvent nægtede at svare på tillægsspørgsmål, før de overhovedet var formuleret – mener statsministeren så ikke, at det er forkert?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Se, hvis man nu havde lyttet godt efter det, jeg sagde i mit første svar, ville man erindre, at jeg sagde ikke, at skatteministeren nægtede at svare. Skatteministeren gav udtryk for, at hvis det samme spørgsmål stilles flere gange og der allerede er givet svar på det, finder skatteministeren ikke, at han på det foreliggende grundlag kan gå videre i sagen; og derfor kan jeg henholde mig til et citat, som jeg har medbragt ved denne lejlighed, fra Folketingstidendes spalte 6119, hvor Folketingets formand siger:

[Statsministeren]

»Jeg skal for en ordens skyld sige, at der efter min mening ikke sker nogen overtrædelse af forretningsordenen ved, at ministeren undlader at svare på yderligere spørgsmål i spørgetiden. Dette er mere en konstatering i anledning af det, der er blevet sagt.«

Og jeg kan erklære mig ganske enig i Folketingets formands vurdering.

Henning Dyremose (KF):

Statsministeren taler udenom. Det, skatteministeren gjorde – inden han overhovedet fik supplerende spørgsmål – var at sige, at uanset hvilke supplerende spørgsmål der måtte blive stillet, ville de ikke blive besvaret. Det var den faktiske meddelelse fra skatteministeren, og jeg vil i tiden fra nu af og indtil vi når frem til spørgsmål nr. 10 fra hr. Kirkegaard finde referatet fra Folketingstidende frem, så jeg kan citere ordret. Jeg havde faktisk ikke forudset, at det havde været nødvendigt at skulle citere ordret fra Folketingstidende over for statsministeren, som har fået et spørgsmål i denne sag.

Thor Pedersen (V):

Så vil jeg bare i al beskedenhed spørge statsministeren: Hvis hr. Henning Dyremose har ret i sin påstand om, at man afviste spørgsmålet, før det var stillet, går jeg ud fra, at statsministeren er enig med mig i, at uanset hvad man mener om skatteministeren, har han vel ikke særlige evner til at forudsige spørgsmålet. Og hvis man afviser spørgsmålet, før det overhovedet er stillet, hænger det så sammen med regeringens intentioner om større åbenhed? Er det en rigtig måde at betjene spørgerne i folketingssalen på, når man ikke vil besvare spørgsmål af principielle grunde på et tidspunkt, hvor man ikke kender spørgsmålene?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg er glad for og helt enig i hr. Thor Pedersens understregning af skatteministerens gode, særlige evner; jeg deler helt den vurdering.

Jeg kan desværre ikke betjene hr. Thor Pedersen på anden måde end ved helt og holdent at henholde mig til Folketingets formands konkluderende udtalelser under debatten af det pågældende spørgsmål. Jeg synes, at uanset at man nylig er trådt ind i opposition – og det kan være svært, det forstår jeg godt – beder jeg om, at man også forstår hos oppositionen,

at når det samme spørgsmål bliver stillet et stort antal gange, og skatteministeren har svaret på det fra starten, kan man ikke bebrejde skatteministeren, at han må henholde sig til de svar, der er givet. Og derfor endnu en gang: Jeg er ganske enig i Folketingets formands konklusion den pågældende dag.

Thor Pedersen (V):

Jeg synes, det er et ejendommeligt svar, statsministeren giver. Det er vel statsministeren, der på regeringens vegne taler om større åbenhed, det er vel ikke Folketingets formand. Folketingets formand konstaterer, om forretningsordenen er overholdt eller ikke, men det er jo ikke Folketingets formand, der erklærer, at regeringen går ind for større åbenhed, det er statsministeren. Og derfor spørger jeg igen: Er det i overensstemmelse med statsministerens erklæring om større åbenhed, at en minister nægter at besvare et givet spørgsmål, før spørgsmålet er formuleret?

Kirkegaard (KF):

Jeg er dybt forundret over statsministerens svar, som forsvarede skatteministerens optræden med, at når der er stillet en stribe spørgsmål om det samme emne, behøver man ikke at fortsætte med at besvare spørgsmålene. Det var bl.a. som følge af det spørgsmål, jeg stillede, problemet opstod, og derfor vil jeg gerne spørge statsministeren: Hvor mange gange har jeg eller andre stillet det spørgsmål til skatteministeren, som jeg stillede sidste gang, hvor skatteministeren sluttede af med at sige, at han ikke ønskede at tilføje yderligere, uanset hvilke yderligere spørgsmål jeg måtte have?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg må sige til hr. Thor Pedersen, at jeg må desværre beklage, at hr. Thor Pedersen tager fejl, og det gør hr. Henning Dyremose og hr. Kirkegaard også.

Referatet af skatteministerens svar på det omtalte spørgsmål slutter således – jeg har desværre ikke, hr. formand, nogen konkret spaltehenvisning, men jeg kan citere fra en udskrift:

»Jeg vil dog gerne føje til, at regeringen i øjeblikket overvejer alle muligheder for at påvirke beskæftigelsen i positiv retning. I den forbindelse overvejes i sagens natur også, hvordan beskæftigelsen inden for serviceer-

[Statsministeren]

hvertene kan forbedres inden for de snævre samfundsøkonomiske rammer, som en ansvarlig finanspolitik levner mulighed for.

Og så skal jeg slutte med at sige, at herudover har jeg ikke yderligere kommentarer til hr. Kirkegaards spørgsmål.«

Jeg mener, at vi skal holde os til det, der er blevet sagt, og jeg kan fuldt og helt bekræfte, at det er min opfattelse, at også her har skatteministeren besvaret spørgsmålet fuldt korrekt og i overensstemmelse med Folketingets forretningsorden.

Ole Donner (FP):

Jeg vil godt sige til statsministeren i forbindelse med spørgsmålet fra hr. Kirkegaard, at skatteministeren udtalte, at han ikke havde yderligere kommentarer. Det mener statsministeren åbenbart er noget helt andet, end at han ikke vil svare, og det må jeg selvfølgelig give statsministeren ret i. Skatteministeren nægtede ikke at svare, han svarede nemlig slet ikke; han ville ikke engang rejse sig op og sige, at han ikke ville svare, han blev bare provokerende siddende.

Og derfor synes jeg, det er urimeligt, når man som medspørger stiller et klart spørgsmål i forbindelse med hr. Kirkegaards spørgsmål og henviser til et konkret lovforslag, at der ikke bliver svaret på et sådant spørgsmål. Mener statsministeren ikke, at man i det mindste burde rejse sig op og sige, at man ikke ville svare, eller at man ikke kunne svare på spørgsmålet, eller at man gerne ville undersøge det nærmere? Det kunne jeg have accepteret, men jeg synes, det er uhørt provokerende, at ministeren bare bliver siddende og ikke engang nægter at svare.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg må skuffe hr. Ole Donner. Der blev svaret på spørgsmålet; jeg kan henholde mig til det citat, jeg gav for et øjeblik siden af skatteministerens svar, og derved bliver det.

Ole Donner (FP):

Ja, så er der altså tale om en erindringsforskydning. Det var hr. Kirkegaard, der stillede spørgsmålet, og skatteministeren svarede; herefter stillede hr. Kirkegaard et tillægsspørgsmål, jeg gik ind som medspørger efter forretningsordenens § 20 og stillede mit spørgsmål,

og herefter skete der intet andet, end at skatteministeren blev siddende på sin plads.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 573

9) Til statsministeren af:

Ole Donner (FP):

»Vil statsministeren henstille til sine ministre, at de fremover svarer på de spørgsmål, der bliver stillet i folketingssalen, også når det drejer sig om »medspørgere«?»

Skriftlig begrundelse

Spørgeren ønsker statsministerens tilkendegivelse om dette spørgsmål under henvisning til skatteministerens måde at undlade at besvare spørgsmål på i spørgetiden onsdag den 10. marts 1993.

Undertegnede stillede som medspørger et klart formuleret spørgsmål til skatteministeren om, hvorvidt ministeren på daværende tidspunkt havde taget stilling til Fremskridtspartiets lovforslag nr. L 193 om genindførelse af fradragsret for repræsentationsudgifter.

Skatteministeren undlod at besvare spørgsmålet, hvilket spørgeren finder er uacceptabelt. Spørgeren ville stille sig tilfreds med et svar fra ministeren som f.eks.: »Det kan jeg ikke svare på!« eller: »Den sag vil jeg undersøge nærmere«, men helt at undlade at besvare spørgsmålet mener spørgeren er en undertrykkelse af folketingsmedlemmernes grundlovssikrede ret til at få besvaret spørgsmål.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Da hr. Ole Donner direkte nævner skatteministeren i begrundelsen for sit spørgsmål, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at skatteministeren siden sin tiltræden har besvaret 19 spørgsmål her i Folketingets spørgetid; herudover har skatteministeren givet 39 svar på tillægsspørgsmål, som er stillet i forlængelse af besvarelsen af de første spørgsmål.

Når hr. Ole Donner yderligere mener i sin begrundelse, at skatteministerens reaktion den 10. marts 1993 er en undertrykkelse af folketingsmedlemmernes grundlovssikrede ret til at få besvaret spørgsmål, vil jeg gøre opmærksom på – som jeg også var inde på før – at Folketin-

[Statsministeren]

gets formand ved samme lejlighed gav udtryk for, at skatteministeren ikke havde overtrådt Folketingets forretningsorden ved at undlade at svare på yderligere spørgsmål i spørgetiden. Og derfor kan der selvfølgelig ikke være tale om nogen undertrykkelse af nogens grundlovs-sikrede ret.

Ole Donner (FP):

Jeg takker statsministeren for svaret, og med henvisning til det, som formanden sagde om forretningsordenen, vil jeg godt sige, at selvfølgelig diskuterer man ikke med Tingets formand, hvorvidt forretningsordenen er overholdt eller ej; det har jeg også accepteret.

Men jeg har altså stillet dette spørgsmål til statsministeren i dag, og jeg beder statsministeren om at besvare det; nu kom der en opremsning af, hvor mange spørgsmål skatteministeren havde svaret på, men det, jeg udtrykkelig spørger om, er: Vil statsministeren henstille til sine ministre også at svare på de spørgsmål, der bliver stillet af medspørgere?

Det er efter min mening utilfredsstillende, at man ikke kan få den adgang, som forretningsordenen giver til, at man kan få svar som medspørger på et spørgsmål. Derfor vil jeg bede statsministeren have ulejlighed med at svare på det, som spørgsmålet drejer sig om: Vil statsministeren henstille til sine ministre, at de også svarer på spørgsmål fra medspørgere? Eller er det et led i det hemmelige dokument, der har været omtalt, hvori statsministeren tilsyneladende skulle have rådet sine ministre med hensyn til, hvordan man undgår pressen, hvordan man undgår at svare på spørgsmål, hvordan man kører udenom, og hvordan man bare taler i ring?

Der har i dag været mange henvisninger til skriftet »En ny start«. Nu er det et stykke tid siden, jeg har set det, men jeg kunne da godt tænke mig at spørge statsministeren: Står der noget i »En ny start« om, hvornår den starter?

Tom Behnke (FP):

I sit svar på hr. Ole Donners spørgsmål indledte statsministeren med at sige, at han måtte beklage, men hr. Ole Donner tog fejl. Nu har vi i mellemtiden alle sammen haft mulighed for at finde frem til referatet af det, vi taler om; det står i Folketingets forhandlinger 1992-93, sp. 6116.

Hr. Kirkegaard havde netop begrundet sit spørgsmål nr. S 499 til skatteministeren. Derefter stillede hr. Kirkegaard og hr. Ole Donner uddybende spørgsmål. Skatteministeren blev siddende uden at svare.

Derefter var der et spørgsmål til skatteministeren af fru Pernille Sams. Skatteministeren svarede. Efterfølgende var der supplerende spørgsmål fra hr. Ole Donner, fru Pernille Sams, hr. Henning Dyremose, igen fra fru Pernille Sams, formanden gjorde en bemærkning og afslutningsvis stillede hr. Ole Donner endnu et spørgsmål. Skatteministeren blev siddende og svarede ikke.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kan oplyse til hr. Ole Donner, som vist refererede til et hemmeligt dokument, at det ikke er spor hemmeligt, og det er heller ikke regeringens; det har det, som jeg har sagt ved flere lejligheder, aldrig været. Jeg tror endda, at dokumentet på min foranledning blev omdelt til folketingsmedlemmerne til almindelig – forhåbentlig interessant – læsning. Det har aldrig været regeringens politik, og det bliver aldrig regeringens politik.

Med hensyn til det spørgsmål, som er stillet, kan jeg henvise til det svar, jeg allerede har givet, og dermed også bekræfte, at jeg føler og må konstatere, at regeringens ministre har optrådt helt korrekt i onsdagsspørgetiden såvel som i andre henseender.

Når hr. Ole Donner spørger, hvornår »En ny start« starter, må jeg sige til hr. Ole Donner, at det skete, da regeringen startede. Lidt ubeskeden spørger jeg mig selv – for jeg kan jo ikke stille spørgsmål til andre nu – hvornår oppositionen starter.

Ole Donner (FP):

Jeg er da glad for at høre, at det er startet. Vi har ikke rigtig kunnet se det i folketingsarbejdet; der har været hele dage, hvor der kun har været forslag fra Fremskridtspartiet til behandling. Men det er måske en hemmelighed, hvornår det er startet.

Jeg kan forstå på statsministerens svar, at statsministeren ikke vil henstille til sine ministre, at de laver om på den måde, man har kørt på. Statsministeren accepterer altså, at man undlader at svare på spørgsmål fra medspørgere, og det er jeg selvfølgelig ked af.

[Ole Donner]

Jeg vil dog godt rose statsministeren, for jeg er meget tilfreds med, at statsministeren i hvert fald har forsøgt at svare på både spørgsmål, tillægsspørgsmål og spørgsmål fra medspørgere. At vi så ikke har fået sådan helt kontante svar, det accepterer jeg, lige så vel som jeg – som jeg sagde før – ville have accepteret, hvis skatteministeren nogle gange havde sagt: »Det kan jeg ikke svare på« eller: »Det vil jeg undersøge nærmere«.

Men jeg finder det uacceptabelt, at vi fremover skal køre spørgetiden på den måde, som statsministeren nu accepterer. Og jeg tror ikke, at rekorden i antallet af spørgsmål er sat i dag med 24; jeg tror, at man fremover vil opleve, at vi kommer op på et halvt hundrede spørgsmål. Vi bliver nødt til at stille flere spørgsmål, fordi man så bliver nødt til at stille de spørgsmål, som jo smart kunne have været klaret med tillægsspørgsmål, som enkeltspørgsmål. Men det må vi tage til efterretning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 560

10) Til statsministeren af:

Kirkegaard (KF):

»Overvejer regeringen at genindføre fuldt skattefradrag for virksomheders udgifter til repræsentation?«

Skriftlig begrundelse

I Folketingets spørgetid den 10. marts 1993 oplyste skatteministeren, at regeringen ikke havde aktuelle planer om at genindføre fuldt skattefradrag for repræsentationsudgifter.

I Berlingske Tidende den 25. februar 1993 argumenterer ministeren for kommunikation og turisme, Arne Melchior, imidlertid kraftigt imod begrænsningen af repræsentationsfradraget til 25 pct. af de faktisk afholdte udgifter.

På denne baggrund ønskes en klar tilkendegivelse fra statsministeren om regeringens politik på dette område.

Kirkegaard (KF):

Der hersker en betydelig uklarhed om regeringens politik vedrørende repræsentationsfradrag. Ministeren for kommunikation og turisme havde den 25. februar 1993 i Berlingske Ti-

dende et indlæg, hvor han kraftigt kritiserede de nugældende skatteregler på dette område, og jeg synes, at ministeren argumenterede meget dygtigt for sit synspunkt.

På den baggrund stillede jeg – delvis forgæves – i sidste uge et spørgsmål til skatteministeren for at få afklaret regeringens politik. Ud over nogle helt intetsigende bemærkninger fik jeg blot det svar, at regeringen ikke havde aktuelle planer om at ændre reglerne, hvilket formentlig betyder, at man ikke vil fremsætte lovforslag i denne samling, eller hvad ved jeg.

Denne uklarhed fra regeringens side ved jeg ikke om regeringen kan være tjent med, men jeg synes ikke, at befolkningen – navnlig ikke de personer, som har stærk interesse i repræsentationsfradraget – kan være tjent med, at der er uklarhed omkring, hvad det er man vil.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Også vedrørende dette spørgsmål vil jeg gerne henvise til skatteministerens svar sidste onsdag på samme spørgsmål. Skatteministeren oplyste her, at regeringen ikke har aktuelle planer om at genindføre fuldt fradrag for repræsentationsudgifter.

Skatteministeren føjede til, at regeringen i øjeblikket overvejer alle muligheder for at påvirke beskæftigelsen i positiv retning, og i den forbindelse overvejes ifølge sagens natur også, hvordan beskæftigelsen inden for serviceerhvervene – og her er turismeindustrien selvsagt en meget vigtig sektor – kan forbedres inden for de snævre rammer, som en ansvarlig finanspolitisk indsats rummer mulighed for.

I øvrigt kan jeg henvise til, at der i Folketinget er fremsat lovforslag om at genindføre fradrag for repræsentationsudgifter; jeg tror, at førstebehandlingen er forudset til i morgen. Der bliver således rig lejlighed til at drøfte dette spørgsmål både her i salen og i Folketingets Skatteudvalg.

Kirkegaard (KF):

Jeg forstår statsministerens svar på den måde, at regeringen rent faktisk har overvejelser om at ændre reglerne for repræsentationsfradrag. Det svar vil jeg meget gerne rose statsministeren for.

Der er åbenlyst et problem her, som kan rettes op ved at ændre skattereglerne, og Det Konservative Folkeparti vil meget gerne med-

[Kirkegaard]

virke positivt til, at det kan ske. Jeg vil godt børe lidt dybere i argumentationen for det, idet jeg henholder mig til den artikel, som ministeren for kommunikation og turisme skrev den 25. februar 1993.

Han gav bl.a. udtryk for det synspunkt, at de nugældende regler koster rigtig mange arbejdspladser. Er statsministeren enig heri? Han skrev endvidere, at det koster valuta. Er statsministeren enig heri? Og endelig fremførte han det synspunkt, at repræsentationsreglerne ikke er til gavn for statskassen. Er statsministeren enig heri?

Ole Donner (FP):

Jeg takker også statsministeren for det svar, der blev givet her.

Jeg vil gerne citere fra Folketingstidende 1992-93, sp. 6117, fra mit tillægsspørgsmål i forbindelse med hr. Kirkegaards spørgsmål nr. S 499 sidste onsdag til skatteministeren, hvor jeg første gang kom ind som medspørger. Jeg fremkom med nogle enkelte kommentarer, og derefter fortsatte jeg:

»Men jeg vil da gerne spørge ministeren, om ministeren har set lovforslag nr. L 193, og om ministeren allerede på nuværende tidspunkt kan komme med nogle tilkendegivelser om lovforslaget, for det er jo netop fremsat af beskæftigelsesmæssige hensyn, for at fremme beskæftigelsen. Ministeren sagde, at der ikke var aktuelle planer om at drøfte spørgsmålet, men det bliver altså aktuelt den 18. marts, næste torsdag, når lovforslaget kommer til behandling her i salen.«

Som statsministeren kan høre her, er det jo et meget simpelt spørgsmål. Jeg spørger først ministeren, om han overhovedet har set forslaget, og dernæst, om han har nogen kommentarer til det. Ikke engang det kunne jeg få svar på, og det var rent faktisk, hvad mit spørgsmål bestod af.

Henning Dyremose (KF):

Det er jo en statsministers opgave at forsvare sine fagministre, også når de begår fejl. Derfor forsøgte statsministeren under besvarelsen af spørgsmål nr. 8 på dagsordenen at forsvare skatteministeren ved at sige, at der var tale om samme spørgsmål et stort antal gange.

Jeg må nu forstå det sådan, at statsministeren erkender, at det var fejlinformation af Fol-

ketinget, idet skatteministerens praksis startede ved besvarelsen af hr. Kirkegaards spørgsmål, som aldrig havde været stillet før af hverken hr. Kirkegaard eller andre, og som aldrig havde været besvaret før, hvor skatteministeren sluttede med – og det var så den praksis, skatteministeren anvendte den dag – det af statsministeren citerede fra Folketingets forhandlinger sp. 6116:

»Og så skal jeg slutte med at sige, at herudover har jeg ikke yderligere kommentarer til hr. Kirkegaards spørgsmål.«

Det, der så sker ved de fire efterfølgende spørgsmål, er, at skatteministeren siger det samme i spalte 6118, spalte 6120, spalte 6122 og spalte 6125. Skatteministeren nægtede konsekvent at besvare supplerende spørgsmål og nægtede konsekvent at svare på spørgsmål fra medspørgere.

Det ville i praksis sætte spørgetiden ud af funktion, hvis skatteministerens adfærd blev alle ministrenes adfærd. Det tror jeg da heller ikke at det bliver, og jeg vil derfor gerne bede statsministeren bekræfte, at han tror, at hans ministre ligesom han i fremtiden vil svare på både supplerende spørgsmål og medspørgeres spørgsmål.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg har vist tilladt mig i dag at sige, at det er lidt svært at starte op i opposition, og det kan jeg godt forstå. Derfor er det også mit håb, at vi undervejs kan udvikle onsdagsspørgetiden til det, der egentlig er regeringens forhåbning: at det kan blive en realitet, at vi bruger onsdagsspørgetiden til at oplyse, at besvare og få belyst spørgsmål til gavn for befolkningens interesse for dansk politik og for vort arbejde.

Jeg må derfor sige til det spørgsmål, hr. Kirkegaard stillede, at jeg udtrykkeligt i mit svar for konstaterede, at jeg kunne henholde mig til skatteministerens oplysninger om, at regeringen ikke har aktuelle planer om at genindføre det fulde fradrag for repræsentationsudgifter.

Men jeg sagde også, ligesom skatteministeren sagde den pågældende dag, at regeringen i øjeblikket overvejer alle muligheder for at påvirke beskæftigelsen i positiv retning. Og endelig sagde jeg – og det vil jeg gerne gentage – at vi jo i morgen, så vidt det foreligger oplyst for mig, har første behandling af et lovforslag om at genindføre fradrag for repræsentationsud-

[Statsministeren]

gifter. Derfor må jeg henholde mig til mit svar og henvise til den forventelige og forhåbentlig gode debat, som vi vil få i forbindelse med førstebehandlingen af det pågældende lovforslag.

Til hr. Ole Donner har jeg ingen kommentarer, da det mere var et udsagn end et spørgsmål, jeg hørte blive fremsat af hr. Ole Donner. Jeg kan bekræfte, at skatteministeren naturligvis i morgen vil deltage i førstebehandlingen af forslaget helt som forudset.

Hr. Henning Dyremose prøver jo at fordreje tingene. Naturligvis er det min opfattelse, at regeringens medlemmer deltager med åbent sind i debatten under onsdagsspørgetiden og svarer på de spørgsmål, der stilles.

Når hr. Henning Dyremose nu prøver at indskrænke det til et enkelt spørgsmål, vil han måske erindre, at det spørgsmål, vi just har debatteret, var meget bredere formuleret, og derfor er de svar, der er blevet givet, fuldt ud korrekte.

Kirkegaard (KF):

Jeg er helt uforstående over for, at skatteministeren sidste onsdag blev så aggressiv over for mig, og statsministeren følger jo smukt trop og giver udtryk for i hvert fald dyb irritation over, at et medlem af oppositionen kan være så formastelig at stille et spørgsmål af denne karakter.

Realiteten er, at statsministeren i dag har bekræftet, at der er sådanne overvejelser i regeringen. Jamen det kunne man jo bare have sagt, så havde vi undgået diskussionen i dag, og vi havde undgået en masse procedurediskussioner, som er særdeles ufrugtbare.

Jeg håber i øvrigt, at statsministeren er enig i – og det vil jeg gerne spørge om, for man skal jo stille et spørgsmål: Er statsministeren enig i, at vi bør udvikle denne institution, onsdagsspørgsmålene, på en sådan måde, at der er mulighed for at få besvaret spørgsmål, og sådan, at ministrene har mulighed for at informere om, hvad der måtte røre sig i debatten i den danske offentlighed i ugens løb? Sådan har det altid været, og jeg håber, at statsministeren er indstillet på, at det også skal fortsætte sådan.

Henning Dyremose (KF):

Det er faktisk statsministeren, der prøver på at fordreje debatten. Jeg minder om, at skatteministerens procedure startede ved hr. Kirke-

gaards spørgsmål, som var stillet for første gang, og det blev starten på en praksis, der ville være ødelæggende for Folketingets spørgetid, hvis skatteministeren og andre ministre ville følge den i al fremtid.

Men jeg tager også statsministerens forsøg på at beskytte sin skatteminister som et udtryk for, at skatteministeren såmænd også i fremtiden vil besvare både supplerende spørgsmål og spørgsmål fra medspørgere. Det er jeg godt tilfreds med, og det tror jeg også at statsministeren skal være.

Ole Donner (FP):

Jeg takker statsministeren for hans tilkendegivelser. Med hensyn til repræsentationsfradrag vil jeg gerne spørge: Tror statsministeren ligefrem, at regeringen vil støtte forslaget?

Desuden vil jeg gerne fremsætte en lille kommentar: Når statsministeren siger, at det er svært at komme i regering, og det er svært at komme i opposition, vil jeg godt sådan rent historisk fortælle statsministeren, at vi ikke har de store problemer; vi har faktisk været i opposition i 20 år, så der foreligger ikke nogen ny situation for os.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kan afkræfte det første, der blev sagt her. Jeg tror ikke, at man kan tage mit udsagn som udtryk for, at vi finder det svært at komme i regering. Regeringen befinder sig strålende.

Derimod må jeg sige til hr. Kirkegaard og hr. Henning Dyremose: Regeringen føler ikke på nogen måde, at den ikke deltager i alle konstruktive bestræbelser på at få gode onsdagsdebatter. Vi må erkende, at når der stilles spørgsmål og der svares, og der spørges og der svares igen, så har begge parter et fælles ansvar for, at onsdagsspørgetiden bliver konstruktiv og fornuftig, så den er interessant og ikke bærer præg af, at der en gang imellem hos den nye opposition synes at være stærkere ønske om at sprede uklarhed end om at sprede klarhed.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Sidste spørgsmål!

Kirkegaard (KF):

Så vil jeg godt spørge, om de sidste bemærkninger fra statsministeren var møntet på mig

[Kirkegaard]

og på det spørgsmål, jeg stillede. Der var ikke tale om en stribe af spørgsmål om det samme tema, der havde været kørt uge efter uge. Der var tale om et helt relevant spørgsmål, som trængte til afklaring på grund af udtalelser fra en af statsministerens fagministre i dagspressen, et spørgsmål, som skatteministeren besvarede og sluttede af med at sige, at han ikke, uanset hvad jeg havde at spørge om, havde yderligere at tilføje. Er det det, statsministeren hentyder til?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg skal endnu engang – og jeg er lige pludselig kommet i tvivl om, hvorvidt jeg er ved at slå skatteministerens rekord med hensyn til at svare på spørgsmål – bekræfte, at jeg kan henholde mig til Folketingets formands konstatering – som blev til flere – i sidste onsdagsspørgetid af, at der ikke i henhold til Folketingets forretningsorden er begået fejl eller udeladelser fra regeringsmedlemmernes side. Det er jeg glad for, og det er jeg ganske enig i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 558

11) Til *finansministeren* af:

Jes Lunde (SF):

»Hvad kan regeringen oplyse om sine planer for at lempe finanspolitikken på baggrund af udenrigsministerens udtalelser til Det Fri Aktuelt den 11. marts 1993?«

Finansministeren (Lykketoft):

Egentlig er det jo opløftende, at vi endelig efter fem kvarters lidt barnlige drillerier fra en fornærmet borgerlig opposition kan få et seriøst spørgsmål om et alvorligt samfundsmæssigt problem. Derfor er jeg også lidt ked af, at jeg ikke er i stand til på dette tidspunkt i alle detaljer at redegøre for regeringens finanspolitiske planer; men det siger sig selv, at regeringen på nuværende tidspunkt langt fra er færdig med tilrettelæggelsen af finanspolitikken for 1994.

På den anden side er det klart, at arbejdsløsheden, som stadig væk tordner opad, har nået et helt uacceptabelt niveau. Hvis den nuværende høje arbejdsløshed ikke bringes ned, er der risiko for, at en stor del af de ledige mister de-

res færdigheder og tilknytningen til arbejdsmarkedet, og det vil sige, at den kan bide sig fast, blive til en strukturarbejdsløshed, som kan blive meget vanskelig at bekæmpe. Det er et problem, der føjer sig oveni i de menneskelige og sociale problemer, som knytter sig til den store arbejdsløshed, og derfor er det helt afgørende, at vi kommer igennem med en økonomisk politik, der får knækket den opadgående kurve i arbejdsløsheden. Men en forudsætning for en væsentlig nedbringelse af arbejdsløsheden er også, at der er en sådan tillid til de økonomisk-politiske initiativer, at den fører til optimisme, til stigning i den private efterspørgsel, og at tilliden ude omkring i erhvervslivet og på kapitalmarkederne er til stede.

Den økonomiske politik skal virke som en løftestang også og ikke mindst for den private efterspørgsel. Det kan kun ske, hvis den afbalanceres mellem hensynet til at nedbringe konjunkturarbejdsløsheden og de mere langsigtede og strukturelle hensyn til at få dansk økonomi til at deltage fuldt ud i et økonomisk opsving.

Noget af det, vi gør, er jo i øjeblikket gennem formandskabet i EF at tage initiativ til, at en væksthæmmende indsats ikke bare sker i Danmark, men fælles i Europa. Regeringen arbejder altså både på det nationale plan og på det internationale plan og på forsøget på at koble disse ting sammen meget energisk med en række tiltag for at få den økonomiske vækst i gang og få nedbragt arbejdsløsheden.

Jes Lunde (SF):

Jeg er helt enig med finansministeren i beskrivelsen af, at den økonomiske udvikling tegner dårligere og dårligere, og arbejdsløsheden bliver bare ved med at stige.

I regeringsgrundlaget er der nogle formuleringer om, hvordan man har tænkt sig at håndtere den økonomiske politik fra regeringens side, og der er nogle formuleringer om, at rammerne for finansloven skal defineres, så der bliver en vækst klart i underkanten af den langsigtede udvikling i bruttonationalproduktet. Det er jo et begreb, som forudsætter noget talarbejde, før man kommer frem til noget konkret, og også nogen politisk diskussion, går jeg ud fra, i regeringen, for der er ganske megen elastik i den formulering.

[Jes Lunde]

Derfor er jeg interesseret i at høre, om udenrigsministerens udtalelser til Det Fri Aktuelt den 11. marts 1993 var udtryk for, at regeringen udsender nogle nye signaler, signaler om, at bekæmpelsen af arbejdsløsheden bliver yderligere opprioriteret i forhold til regeringsgrundlaget, og om vi derfor kan forvente, at de rammer, der bliver lagt for finansloven for 1994, når det på et tidspunkt bliver aktuelt at præsentere de præcise rammer, vil være et udtryk for en sådan opprioritering af indsatsen mod arbejdsløsheden.

Jeg er nemlig enig med finansministeren i, at vi risikerer at ryge ind i en depressiv spiral, og derfor tror jeg også, det er vigtigt, at regeringen foretager sig noget, inden finansloven for 1994 bliver fremlagt. Derfor vil jeg gerne spørge, om regeringen også har nogle mere kortsigtede indgreb på bedding, nogle planer om at foretage sig noget inden for de allernærmeste måneder for at bøjne kurven i den stigende arbejdsløshed.

Finansministeren (Lykketoft):

Til det, som var det egentlige spørgsmål i hr. Jes Lundes sidste indlæg – om regeringen også har initiativer på det korte sigt ud over, hvad jeg vil kalde et meget højt ambitionsniveau i regeringsgrundlaget med hensyn til at gøre noget ved arbejdsløsheden gennem tilrettelæggelsen af det kommende års finanslov – er svaret et klart ja. Der kommer en række initiativer. Vi har fremlagt, som det er fremgået af dagspressen i går og i dag, en første – væsentlig, men ikke afsluttende – pakke om erhvervsudvikling, og regeringen overvejer i øjeblikket en lang række yderligere initiativer.

Jes Lunde (SF):

Det kan jo være svært for oppositionen at vurdere omfanget af vækstpakken, al den stund vi ikke har den endnu. Vi kan læse om den i aviserne, men vi er ikke bekendt med det præcise omfang af vækstpakken. Derfor vil jeg da godt spørge, om regeringen vil lægge den stil i fremtiden for at få et konstruktivt medspil fra oppositionens side om den slags pakker, at vi også bliver oplyst om, hvad det er man faktisk har fremlagt. Det er det ene, jeg vil spørge om.

Det andet det er, om regeringen i overensstemmelse med sit ambitionsniveau vil komme

med noget, der kan virke kraftigere end det, som det ser ud til af avisreferaterne, at vækstpakken kan gøre. Jeg tænker på, at vi jo her i Folketinget har mange års tradition for at lave krisepakker; når der f.eks. er kommet et uventet stort underskud på betalingsbalancen, har vi lavet påskepakker og pinsepakker og augustpakker, og hvad ved jeg, gennem tiderne.

Spørgsmålet er, om ikke tiden var inde til en krisepakke for at gøre en alvorlig indsats mod arbejdsløsheden, noget helt akut, som kan bevirke, at vi kan få de seneste måneders meget dystre spådomme gjort til skamme.

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg er enig med hr. Jes Lunde i, at situationen er meget kritisk, og derfor kommer der en række initiativer fra regeringen. Men den arbejdsform, vi har valgt i regeringen, er, at uanset hvor presserende problemerne er, så vil vi være sikre på, at det, vi fremlægger, er vel gennemarbejdet og velfunderet, og derfor vil der hen ad vejen komme initiativer i den rækkefølge, hvori de er tilstrækkeligt gennemarbejdede. Det tror jeg er en god arbejdsskik. Jeg tror i og for sig, at hvis vi går tilbage i tiden, vil vi se en række mindre gode erfaringer med de store, samlede, mere panikagtige løsninger, som skiftende regeringer har forsøgt sig med.

Jes Lunde (SF):

Så vil jeg gerne høre, om finansministeren kan røbe nogle overskrifter for os i dag. Jeg tænker på, at der jo er en del af den indsats, man kan gøre imod arbejdsløsheden, som er fælles gods, i hvert fald for SF og regeringen. Vi er enige om fremrykningen af investeringer, vi er enige om etablering af uddannelsespladser og den slags, og det håber jeg også får en fremtrædende plads, når finansloven for 1994 kommer.

Men desværre er flere af de ting jo karakteriseret ved, at det tager noget tid at løbe dem i gang, og derfor vil jeg spørge finansministeren, om han helt på overskriftsplan vil kunne sige noget om, hvilke værktøjer man overvejer i regeringen i øjeblikket, som kan have en hurtigere effekt i indsatsen mod arbejdsløsheden.

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg forstår godt hr. Jes Lundes interesse for at få nogle overskrifter, men jeg kan også godt

[Finansministeren]

forudse de tillægsspørgsmål, en sådan række af overskrifter ville udløse.

Jeg er nødt til at fastholde, at det er rimeligt, når man har en regering, at regeringen så gør sig endelig klar med de udspil, den vil komme med til Folketingets partier, før man starter en generaldebat i Folketingets spørgetid. Det er jo lidt det – og det er slet ikke nogen kritik af hr. Jes Lunde – der har været problemet med den lange række af spørgsmål, som vi har mødt fra den borgerlige opposition, at der er en, om jeg så må sige, usædvanlig utålmodighed med at ville foruddiskontere det konkrete indhold af regeringens forslag.

Jeg tror, det er den rigtige arbejdsform, at en regering først gør sit arbejde færdigt. Men jeg er i øvrigt enig i en række af de betragtninger, der lå bag hr. Jes Lundes spørgsmål, og det kan jo så også være en slags svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 557

12) Til udenrigsministeren af:

Jes Lunde (SF):

»Hvad kan regeringen oplyse om sine planer for at lempe finanspolitikken på baggrund af udenrigsministerens udtalelser til Det Fri Aktuelt den 11. marts 1993?«

Første næstformand (Ivar Hansen):

Spørgsmålet besvares af økonomiministeren.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Når det er mig, der skal svare, er det begrundet i, at udenrigsministeren er uden for landets grænser i sin egenskab af udenrigsminister.

Finanspolitikken for 1993 er som bekendt fastlagt ved et forlig om finansloven, der blev indgået i december 1992. Regeringens planer om finanspolitikken i 1994 vil selvfølgelig blive præsenteret ved fremsættelsen af forslag til finanslov for 1994, dvs. i august måned i år.

Jeg kan tilføje, at regeringen har til hensigt at fastholde en ansvarlig finanspolitik som anført i regeringsgrundlaget. Det er klart, at når f.eks. vismændene, OECD's rapport om Danmarks økonomi, økonomiske professorer, og hvem der ellers er interesseret og følger med i, hvad der foregår både i Danmark, i Europa og

andre steder i verden, fremsætter ideer, udtalelser, synspunkter, analyser af dansk økonomi, må man selvfølgelig som regering være interesseret i de udsagn, der kommer, de analyser, der kommer, de forslag, der kommer, og mange af dem indgår selvfølgelig også i regeringens overvejelser.

Jes Lunde (SF):

Det gør det selvfølgelig nemmere for regeringen at tale med én eller højst to stemmer, at udenrigsministeren er sendt udenrigs.

Jeg noterede mig af Ritzautelegrammet i løbet af dagen efter udenrigsministerens udtalelser til Det Fri Aktuelt, at der syntes at være en vis uenighed i regeringen, og jeg fornemmede, at økonomiministeren, som her svarer, var indstillet på en strammere linie i den økonomiske politik end udenrigsministeren.

Derfor vil jeg gerne spørge, om det manuskript, som den – her i spørgetiden i hvert fald – fungerende udenrigsminister, økonomiministeren, nu har læst op, er fuldt dækkende for udenrigsministerens holdning, eller om der bare er udstedt carte blanche til økonomiministeren til at dække af. Lægger udenrigsministeren stadig væk mest vægt på, hvad vismændene har opfordret til, mens økonomiministeren ifølge Ritzaus telegrammer lagde mest vægt på OECD, som jo giver vidt forskellige råd? Og er det økonomiministerens vurdering, at udenrigsministeren stadig væk har den holdning, at der i øjeblikket skal sendes et signal fra regeringen om, at man har tænkt sig at lempe finanspolitikken i forhold til det, der var planlagt i regeringsgrundlaget?

Henning Dyremose (KF):

Jeg vil godt bede om, at økonomiministeren – eller den fg. udenrigsminister, det står mig ikke helt klart – bekræfter, at økonomiministeren er korrekt citeret for samme dag at udtale sig om, at regeringen ikke finder, at der med det nuværende store underskud på statsbudgettet er plads til ufinansierede skattelettelser, og at det er det, der er regeringens politik.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan til hr. Jes Lunde oplyse, at udenrigsministeren og økonomiministeren er fuldstændig enige om den økonomiske politik, der skal føres i dette land.

[Økonomiministeren]

Det fremgår også af regeringsgrundlaget, hvor både udenrigsministeren og jeg har været med til at udforme og formulere teksten – der er ingen som helst uenighed. I øvrigt kunne man måske tilråde hr. Jes Lunde at læse, hvad det egentlig er, udenrigsministeren er citeret for i Det Fri Aktuelt den 11. marts:

Til hr. Henning Dyremose vil jeg sige, at citatet er fuldstændig korrekt, som jeg husker det; i hvert fald er der ikke noget i det, der siger, at det skulle være anderledes end det, jeg har sagt. Det fremgår også af regeringsgrundlaget, at ufinansierede skattelettelser ikke indgår i regeringens politik.

Jes Lunde (SF):

Jeg har såmænd læst, hvad udenrigsministeren er citeret for i Det Fri Aktuelt, og jeg er med på, at der kan være forskel på journalistisk fortolkning og et præcist citat. Det synes jeg altid er vigtigt at notere sig.

Men udenrigsministeren siger dog, at han lægger vægt på, at vismændene nu begynder at opfordre til en meget betydelig lempelse i den økonomiske politik, og det er mit indtryk, at økonomiministeren også er enig i, at der er sket nogle ændringer i forudsætningerne, også siden man skrev regeringsgrundlaget. Bare på den korte tid, der er gået, siden regeringsgrundlaget blev udarbejdet, er der sket en yderligere forværring i den økonomiske krise i Danmark, en yderligere forværring i arbejdsløsheden, og derfor vil jeg gerne spørge økonomiministeren, om udenrigsministerens udtalelser var utilsigtede, om det var et forkert signal, der slap ud, eller om regeringen vurderer det sådan, at når der har været en yderligere stigning i arbejdsløsheden, er man også nødt til at stramme i forhold til den måde, man ser på arbejdsløsheden på, man er nødt til at planlægge yderligere initiativer, man er nødt til at overveje sin finanspolitik i lyset af, at situationen var værre, end man troede, da man skrev grundlaget.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde i mit første svar til hr. Jes Lunde: at en regering altid må følge den økonomiske udvikling, det siger sig selv. Jeg havde nær sagt: Hvad skulle man ellers med en regering?

Jeg vil gerne sige, at Det Fri Aktuelts overskrift og indholdet i citaterne ikke har ret meget med hinanden at gøre. Overskriften er: »Helveg vil lempe skatterne«, og så siger udenrigsministeren, og jeg citerer:

»Man skal naturligvis hele tiden holde den økonomiske udvikling under observation, men jeg har set; at vismændene har sagt, at den bedste stimulans kunne være en lempelse af skattepolitikken. For at give en impuls til den økonomiske aktivitet. Det synes jeg bestemt er et lødigt synspunkt i den konjunktursituation, vi har. Det er man nødt til at have med inde i overvejelserne.«

Op senere citeres udenrigsministeren for, at »... jeg har været høj, når det drejer sig om betalingsbalancen. Men jeg synes ikke i sig selv, det skal være et mål, at Danmark har så stort et overskud på betalingsbalancen osv. ...«

Det er nøjagtig de synspunkter, som udenrigsministerens parti og folketingsgruppe gav udtryk for i august 1992, nøjagtig det, som finanslov 1993 er udtryk for. Der er ingen uenighed hverken mellem udenrigsministeren og økonomiministeren eller i regeringen internt om den politik, som udenrigsministeren her refererer til, og der er ingen sammenhæng imellem overskriften i Det Fri Aktuelt og de citater, jeg her har refereret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 559

13) Til *økonomiministeren* af:

Jes Lunde (SF):

»Hvad kan regeringen oplyse om sine planer for at lempe finanspolitikken på baggrund af udenrigsministerens udtalelser til Det Fri Aktuelt den 11. marts 1993?«

Jes Lunde (SF):

Efter min mening kan jeg godt frafalde spørgsmålet. I og med at økonomiministeren har svaret på udenrigsministerens vegne, tror jeg, det bliver svært at konstatere nogen forskelle mellem den fungerende udenrigsministers og økonomiministerens besvarelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 549

14) Til *arbejdsministeren* af:

Thor Pedersen (V):

»Hvad er det, Verner Sand Kirk kan – som Arbejdsministeriets øvrige personale ikke kan – siden han skal overføres fra aflønning af den socialdemokratiske partikasse til aflønning af statskassen?«

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Man må vel rose hr. Thor Pedersen for hans udholdenhed. I fortsættelse af spørgsmålene vedrørende ansættelse af en politisk rådgiver i Statsministeriet finder hr. Thor Pedersen nu anledning til at spørge til min rådgiver, hr. Verner Sand Kirk. Lidt overflødigt måske, for mit svar på spørgsmålet kan nemlig ikke komme bag på hr. Thor Pedersen, efter at emnet er blevet grundigt debatteret i forbindelse med spørgsmålene til statsministeren.

Det er regeringen, der ønsker at styrke arbejdsmarkedspolitikken. Baggrunden for ansættelsen er rent politisk og ikke udtryk for skepsis over for Arbejdsministeriets embedsværk og dets kunnen. Hr. Verner Sand Kirk er ansat i en statsfunktion for at styrke det politiske beredskab i Arbejdsministeriet, så enkelt er det.

Tilmed har Arbejdsministeriet tidligere i en borgerlig regerings tid haft en sparringspartner for ministeren. Hr. Verner Sand Kirk skal med andre ord fungere i ministeriet i tæt samarbejde med embedsmændene. Ansættelsen af hr. Verner Sand Kirk skal skaffe mig et yderligere værktøj, der skal bruges sammen med de andre instrumenter, som står til min rådighed som arbejdsminister, til at løfte de væsentlige opgaver, hvis løsning indgår i regeringens grundlag.

Thor Pedersen (V):

Jeg vil takke for svaret, som jo ikke bragte meget nyt i forhold til det, man har kunnet læse sig til i dagspressen og i medierne i øvrigt. Det lykkedes jo under spørgetiden tidligere i dag at få en større åbenhed frem fra statsministeren i et nogenlunde tilsvarende formuleret spørgsmål vedrørende Ralf Pittelkow og statsministerens tidligere personlige sekretær, idet statsministeren på mit spørgsmål om, hvilke særlige kvalifikationer personerne havde, svarede, at der var tale om mangeårige, nære venner og bekendte, som man havde haft et tillidsfuldt samarbejde med.

Derfor vil jeg spørge arbejdsministeren, om arbejdsministeren kan oplyse om nogle særlige kvalifikationer, som Verner Sand Kirk har, og som Arbejdsministeriets personale i øvrigt ikke måtte have? Er det ikke muligt blot at løfte en flig af det – der ikke falder ind under begrebet nære venner og bekendte – som den person kan, og som man i øvrigt ikke kan i Arbejdsministeriet?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan oplyse hr. Thor Pedersen om, at hr. Verner Sand Kirk, indtil han blev ansat i Arbejdsministeriet, har været ansat i det politisk-økonomiske sekretariat i Socialdemokratiet, hvor han fagligt var meget højt kvalificeret, og det er på den baggrund, jeg har fundet det rigtigt at flytte Verner Sand Kirk til Arbejdsministeriet som et supplement til det i øvrigt gode og dygtige beredskab, der er i Arbejdsministeriet. Det er alene Verner Sand Kirks faglige kunnen, der er baggrunden for, at regeringen har valgt at ansætte ham i en stabsfunktion i Arbejdsministeriet.

Thor Pedersen (V):

Nu ved jeg ikke, hvad arbejdsministeren indbefatter i begrebet faglige kvalifikationer. For det kan da godt være, at Verner Sand Kirk er en god socialdemokrat, men hvad er det i øvrigt, Verner Sand Kirk kan, som det personale, der i forvejen er i Arbejdsministeriet, ikke kan? Vi taler om flere hundrede personer i departementet. Og hvordan kan arbejdsministeren vide, stort set før hun er tiltrådt, at man præcis mangler en person med disse faglige kvalifikationer? Hvis det, man efterspørger af faglig dygtighed, er så entydigt, hvorfor kunne stillingen så ikke oplås? Så kunne man dokumentere i et stillingsopslag, hvad det er, man efterspørger, og så kunne også andre komme i betragtning. Er det ikke muligt at finde blot ét argument, der pr. definition omfatter begrebet faglige kvalifikationer, der gør, at man nødvendigvis skal ansætte en person, som man hidtil har kendt i mange år i forbindelse med det partimæssige arbejde på Christiansborg?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne prøve at gentage, hvad baggrunden for ansættelsen af Verner Sand Kirk er. Det er, at regeringen ønsker at styrke ar-

[Arbejdsministeren]

bejdsmarkedspolitikken, ønsker at styrke beredskabet i Arbejdsministeriet. Heri ligger ikke nogen som helst underkendelse af det beredskab, der indtil min tiltrædelse var i Arbejdsministeriet. Der ligger alene i det, at regeringen ønsker at opprioritere og supplere Arbejdsministeriet, fordi arbejdsmarkedspolitikken spiller så væsentlig en rolle for regeringen.

Og som jeg sagde før til hr. Thor Pedersen, kender jeg hr. Verner Sand Kirks faglige kunnen, og det er på den baggrund, jeg gerne har villet ansætte hr. Verner Sand Kirk i en stabsfunktion, som skal være et supplement til Arbejdsministeriets øvrige beredskab.

J. K. Hansen (S):

Jeg vil da gerne stille et spørgsmål til arbejdsministeren. Vi har nu haft et par lignende spørgsmål til statsministeren i dag. Men jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om arbejdsministeren ikke føler en vis undren over, at et medlem af dette høje Ting, som i øvrigt har mange års erfaring som minister, altså inden for den lovgivende magt, nu pludselig mener, at det er nyttigt, at den lovgivende magt også blander sig i personaleadministrationen inden for den udøvende magt. Undrer det ikke ministeren?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Svaret er ja.

Thor Pedersen (V):

Jeg forstod på arbejdsministeren, at arbejdsministeren tillagde det meget stor betydning, at arbejdsministeren kendte de faglige kvalifikationer hos Verner Sand Kirk. Betyder det så, at arbejdsministeren ikke kender de faglige kvalifikationer i Arbejdsministeriet? For det må der være tale om. Eller mener arbejdsministeren, at hun kender kvalifikationerne og må konstatere, at man mangler præcis det, som Verner Sand Kirk kan – altså bortset fra at være en mangeårig ven og nær bekendt og medlem af partiet? Er der ikke en mulighed for at få at vide, hvad det er, man kan tilføre Arbejdsministeriet, som man ikke har dér i dag, og som ministeren havde en helt klar opfattelse af, allerede før hun tiltrådte?

Så må jeg spørge ministeren: Er det ikke en nyskabelse, at man på chefniveau ansætter venner og bekendte og partikammerater uden

stillingsopslag? Min mangeårige erfaring siger mig, at vi ikke har noget fortilfælde. Det er jo et statssekretær- eller kommissærbegreb, der indføres i statsadministrationen med arbejdsministerens ansættelse af personen Verner Sand Kirk i Arbejdsministeriet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil igen præcisere over for hr. Thor Pedersen, at jeg mener, at Arbejdsministeriets embedsmands- og embedskvindestab er en overordentlig kompetent stab. Det havde jeg ingen som helst grund til at betvivle ved min tiltrædelse, og det har jeg heller ikke nu.

Men der har i regeringen været den opfattelse, at vi skulle styrke arbejdsmarkedspolitikken, vi skulle løfte arbejdsmarkedspolitikken. Vi har snart 350.000 ledige, så det skulle være indlysende for enhver, at det er nødvendigt at styrke arbejdsmarkedspolitikken. Derfor har vi fundet det vigtigt som et supplement til et dygtigt embedsmandskorps at etablere en stabsfunktion og ansætte en leder af denne stabsfunktion, nemlig Verner Sand Kirk, som vi kender som en kompetent og dygtig tidligere leder af det politisk-økonomiske sekretariat i Socialdemokratiet.

Så spørger hr. Thor Pedersen, om det ikke er usædvanligt, og om der er fortilfælde. Jo, lige præcis i Arbejdsministeriet er der fortilfælde. Der er det fortilfælde, at den forhenværende arbejdsminister vistnok ansatte en leder fra Det Konservative Folkepartis pressetjeneste som sin rådgiver. Det gjorde vi ikke nogen oplysninger over, for vi ville ikke blande os i den måde, man håndterede sin administrative chefrolle på.

Men jeg kan forstå, at den tidligere indenrigsminister hr. Thor Pedersen har et næsten umætteligt behov for at blande sig i den måde, den nuværende regering og de nuværende ministre håndterer deres administrative chefroller på.

Thor Pedersen (V):

Jeg er bekendt med, at der er fire fortilfælde, hvor skiftende regeringer har ansat informationsmedarbejdere på fuldmægtigniveau. Men det er for mig ubekendt, at man ansætter folk udefra uden stillingsopslag på chefniveau. Det er det, der svarer til, at man i andre lande har statssekretærer eller kommissærer.

[Thor Pedersen]

Jeg må spørge arbejdsministeren: Hvor er der fortilfælde, hvor har man ansat folk på chefniveau, på et niveau, der svarer til den charge, som Verner Sand Kirk får i Arbejdsministeriet?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Der er mig bekendt ikke nogen fortilfælde på chefniveau. Der er fortilfælde med ansatte politiske rådgivere for en minister. Men hvor i lønhierarkiet den tidligere arbejdsminister hr. Henning Dyremoses medarbejder befandt sig, er jeg ikke bekendt med. Men jeg synes faktisk, at hr. Thor Pedersen er meget langt nede i detaljerne.

Jeg vil gerne sige, at hvis der ikke skulle være fortilfælde for de ansættelser, som den nuværende regering har foretaget, jamen så er der ikke noget at gøre ved det. Hvad sker der så ved det? Regeringen er startet på et nyt grundlag, og vi har altså ad fordøren og med pressens meget store bevågenhed tilladt os at styrke de apparater, som vi nu har fået til rådighed, og det vedstår vi glad og gerne. Og vi har ansat dygtige medarbejdere, det er der ingen som helst grund til at nære tvivl om, og der er ingen som helst grund til at betvivle det øvrige embedsmandskorps' dygtighed i de to ministerier, som hr. Thor Pedersen nu har jagtet rundt i i to måneder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 563

15) Til *kulturministeren* af:

Helge Sander (V):

»Vil ministeren som sportens minister arbejde for at sidestille indførsel, besiddelse og salg af anabolske steroider med narkotika?«

Skriftlig begrundelse

Kulturministeren bebudede forleden i TV 2, at Danmark vil forsøge at bringe dopingproblemet inden for sporten op i EF's Ministerråd.

Udtalelsen faldt på baggrund af en debat på Dansk Idræts-Forbunds årsmøde, hvor et forslag om livstidsudelukkelse fra Dansk Vægtløftnings-Forbund blev forkastet med 30 stemmer mod 52. Forslaget gik ud på, at denne

sanktion ville blive benyttet – allerede i førstegangstilfælde – hvis idrætsudøvere blev grebet i ulovlig brug af anabolske steroider.

I sin årsberetning sagde DIF's formand, Kai Holm, at han ville henstille til regeringen og Folketinget at sidestille indførsel, besiddelse og salg af anabolske steroider med narkotika.

Formanden foreslog videre, at reglerne om receptpligt for anabolika harmoniseres inden for de 12 EF-lande.

I givet fald bør et forslag om harmonisering i EF søges fremmet i den danske formandsperiode, der udløber 30. juni i år.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal sige til hr. Helge Sander, at jeg allerede i begyndelsen af marts måned har taget initiativ i denne sag over for både sundhedsministeren og justitsministeren, og vi har aftalt at holde et møde inden længe.

Sverige har i 1991 gennemført en lovgivning på området, som forekommer interessant. Et initiativ på dette område vil være i god overensstemmelse med Europarådets antidopingkonvention af 16. november 1989, som Danmark har ratificeret. I EF-regi har sundhedsministrene tidligere taget visse initiativer på medicin- og dopingområdet, som måske vil kunne udvikles yderligere.

Helge Sander (V):

Jeg takker for svaret. Ministeren udtalte sig som sportens minister, som jeg også har formuleret det i mit spørgsmål. Men jeg vil gerne understrege, at problemet måske er størst uden for idrætten, nemlig i de private helseinstitutter, for jeg tror, det er alle bekendt, at idrætten gør meget for at komme problemerne inden for dette område til livs.

Derfor vil jeg gerne tilføje spørgsmålet et lidt andet perspektiv og spørge, om ministeren ikke er enig i, at det er nødvendigt, at man kan forfølge handel og omgang med anabolske steroider på de områder, hvorunder idrætten ikke har mulighed for at gribe ind.

Jeg er selvfølgelig taknemmelig for, at ministeren har taget et initiativ til, at der afholdes et møde. Jeg vil gerne spørge, hvornår dette møde skal afholdes, for det er jo vigtigt, at det sker forholdsvis hurtigt set i lyset af, at vi har EF-formandskabet, men dog kun indtil sommer.

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, det var glædeligt, at ministeren allerede nu kunne oplyse, at der er taget initiativ til, at man prøver på at få dæmmede op for doping og anden misbrug.

Der er jo stor forståelse blandt alle partier her i Folketinget for, at det er en vej, der ikke er farbar, og vi skal, så vidt det er muligt, undgå doping inden for sporten.

Mit spørgsmål til ministeren er, om ministeren ikke er enig i, at det er en forkert lov at tage fat i, når man fra hr. Helge Sanders side foreslår lov om euforiserende stoffer. Anaboliske steroider har ikke nogen euforiserende virkning og fører vel næppe heller til et afhængighedsforhold, og det vil vel egentlig også være forkert at kalde en person, der anvender anaboliske steroider, for narkoman.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal sige til hr. Helge Sander, at mit initiativ ligger i meget nøje flugt med den tale, som Dansk Idræts-Forbunds formand, Kai Holm, holdt ved det nyligt overståede repræsentantskabsmøde i DIF, og jeg er enig i den vinkel, som DIF's formand ved den lejlighed lagde.

Jeg vil også sige, at det vil være vigtigt for mig, at disse ting foregår internationalt, ellers virker det ikke. Derfor har jeg taget initiativ til, at jeg, sundhedsministeren og justitsministeren sammen får et møde. Men det kræver en præcis forberedelse, for at man får noget ud af det med hensyn til efterfølgende initiativer.

Til hr. Tom Behnke skal jeg sige tak for takken for, at jeg har taget et initiativ. Som jeg allerede har svaret hr. Helge Sander, kræver det meget nøje overvejelser, også med hensyn til ordvalget og de ting, man sidestiller dette problem med. Personligt tror jeg, at problemet og den sektor, det drejer sig om, er af en type og et omfang, vi ikke har kendt til før, og det vil selvfølgelig indgå i regeringens initiativer siden hen.

Helge Sander (V):

Jeg er meget tilfreds med, at kulturministeren nævnte det internationale perspektiv, for det mener jeg er særdeles afgørende. Jeg kan også forstå, at problemet har international interesse, og at kulturministeren har lovet at tage sig af det, mens Danmark har formandskabet. Jeg kan fortælle, at Reuter fra København har udsendt et telegram om sagen den 15. februar.

Men netop det, at sagen var fremme allerede i begyndelsen af februar, gør mig til gengæld lidt utryk, for jeg kan forstå på ministerens svar, at man endnu ikke har fastsat tidspunktet for mødet. Jeg vil gerne igen understrege, at hvis vi skal forfølge formanden for Dansk Idræts-Forbund Kai Holms tanker, som nu bakkes op af kulturministeren, ja, hvis det virkelig skal have zweck, skal det være nu og her, hvor vi har formandskabet. Derfor vil jeg gerne understrege vigtigheden af, at der bliver holdt et møde hurtigst muligt, og at man får taget initiativ på europæisk plan. Det ved jeg der er mange andre der venter på.

Er ministeren enig med mig i dette?

Tom Behnke (FP):

Jeg skal takke for ministerens svar. Naturligvis er ministeren nødt til at være rimelig åben, inden forhandlingerne er begyndt med de to ministerkollegaer; det har vi fuld forståelse for.

Jeg vil gerne spørge, med hvilket udgangspunkt ministeren går til disse forhandlinger. Vil ministerens udgangspunkt være, at man for at dæmme op for brugen af anaboliske steroider i forbindelse med doping vil lave et totalforbud, eller vil man kun forbyde anaboliske steroider i forbindelse med doping?

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal gentage over for hr. Helge Sander, at der er et internationalt initiativ, og jeg skal også sige, at Danmark, som hr. Helge Sander også ved, har formandskabet i EF, men netop når man skal forhandle noget internationalt, er det utrolig vigtigt, at det er meget, meget nøje forberedt, så man ikke falder over hinanden.

Jeg tror, som jeg sagde allerede i mit sidste svar, at dette problem kun kan løses over grænserne, for det er et problem, der går over grænserne. Derfor har jeg ikke noget tidspunkt for, hvornår sundhedsministeren, justitsministeren og jeg kan mødes. Det er klart, det ligger i vores kalender, at det bliver forholdsvis snart, vi tager en første diskussion, og jeg vil meget gerne også sørge for, at dette er noget, som jeg får lejlighed til at diskutere med mine kolleger i Det Europæiske Fællesskab.

Til hr. Tom Behnke skal jeg sige, at min start, mit initiativ er meget åbent. Det må det næsten være, for det drejer sig om, som jeg og-

[Kulturministeren]

så sagde før, en sektor, hvor vi først skal identificere, hvor problemet ligger. For mig at se er der helt klare regler inden for den organiserede sportsverden. Der er noget, man må, og noget, man ikke må. Det findes der regler for. Problemet er lige præcis, hvordan får vi identificeret, hvad der sker i dag, analyseret det og fundet ud af, hvad kan vi så stille op. Det er det, der er mit udgangspunkt, og derfor vil jeg nødig sammenligne med den ene eller den anden eller den tredje form for lovgivning. Dette her har en særlig kvalitet – eller måske desværre mangel på kvalitet. Det er et problem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 570

16) Til *kulturministeren* af:

Helge Sander (V):

»Hvad er ministerens forklaring på den misinformation af Folketinget, som fandt sted under besvarelsen af spørgsmål nr. S 498 onsdag den 10. marts 1993, hvor ministeren forklarede om den politiske procedure for »gaven« på 1 mio. kr. til den socialdemokratiske partiforening i Kalundborg, som skulle videregives til Kalundborg og Omegns Museum?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge referatet i Kalundborg Folkeblad var kulturministeren gæstetaler ved jubilæumsfesten i den socialdemokratiske vælgerforening i Kalundborg. Her sagde ministeren, at hun ville give den nævnte »gave« til partiforeningen, som skulle bruges til renoveringen af det private museum.

Samtidig kunne man så lægge pres på kommunen, så den kunne kommunalisere det private museum.

Ifølge svaret den 10. marts 1993 kan jeg forstå, at uanset den højstemte tale var der formelt tale om en bevilling fra provinspuljen til kulturformål, der er en del af finanslovsforliget for 1993. Ministeren havde nu sendt ønskerne om udmøntning af denne pulje – herunder Kalundborg-gaven – til finanslovsordførerne. De pågældende kender imidlertid ikke noget til, at de skulle have modtaget denne ønskeliste.

Helge Sander (V):

Ved besvarelsen af det tilsvarende spørgsmål sidste onsdag gav kulturministeren indtryk af, at gaven til Kalundborg og Omegns Museum var afklaret med de finanspolitiske ordførere. Det var jo finanslovstof, som ministeren understregede.

Som meddelt i den skriftlige begrundelse for det i dag stillede spørgsmål kan jeg understrege, at Venstres ordfører på området ikke kender noget til denne afklaring.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal sige til hr. Helge Sander, at jeg har ikke misinformeret Folketinget.

Før min besvarelse sidste onsdag var jeg blevet bibragt det fejlagtige indtryk, at forslaget til udmøntning af provinspuljen allerede var sendt til orientering til de finanspolitiske ordførere. Jeg tilføjede til den sætning, jeg brugte sidste onsdag: Så vidt jeg er orienteret. Og det vil jeg gerne understrege.

Der er nu sket det, at jeg har sendt mine forslag til de kulturpolitiske ordførere. De har modtaget forslagene, og jeg har i dag mundtligt aftalt med et par af de kulturpolitiske ordførere, at jeg vil følge mine forslag op med et møde i næste uge.

For god ordens skyld er jeg nødt til endnu en gang at anholde hr. Helge Sanders misbilligelse. Mit forslag er helt i overensstemmelse med normal procedure her i Folketinget: at lægge op til Finansudvalget, at en del af provinspuljen anvendes til at løse såvel Nationalmuseets som Kalundborg og Omegns Museums problemer med hensyn til ejendommen Lindegaarden.

Jeg synes, det er lidt skammeligt, at hr. Helge Sander vil trække debatten ned på dette lave niveau.

Helge Sander (V):

Da jeg sidste onsdag eftermiddag blev klar over, at der ikke helt var overensstemmelse i de oplysninger, som kulturministeren fremsatte her i folketingssalen, anmodede jeg under henvisning til lov om offentlighed i forvaltningen Finansministeriet om at se den korrespondance, som havde været i sagen. Den har jeg fået tilstillet den 15. marts, og det fremgår heraf, at ikke engang Finansministeriet havde fået en tilfredsstillende liste fra kulturministeren. Netop dagen før besvarelsen her i Folketinget

[Helge Sander]

afsendte Finansministeriet et brev til Kulturministeriet, hvori man bad om at få en ny liste, fordi man ikke kunne acceptere den fremsendte af forskellige grunde, som jo ikke er så afgørende i denne sag. Men i hvert fald – listen gik retur.

Derfor vil jeg gerne spørge kulturministeren, om det virkelig kan være korrekt, at kulturministeren tror, at der allerede ligger en liste ude hos de politiske partier, når spørgsmålet ikke engang er afklaret i regeringen.

Dette må være mit spørgsmål efterfølgende, når ministeren her fastholder, at ministeren troede, at det allerede var bragt på plads.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg er bekendt med, at hr. Helge Sander har bedt om aktindsigt, og det synes jeg er helt i orden. Selvfølgelig forfølger man de spørgsmål, som man stiller.

Jeg skal så gentage, hvad jeg sagde i mit første svar, at det var min opfattelse, da jeg svarede hr. Helge Sander sidste onsdag, at tingene var ekspederet i overensstemmelse med det, jeg sagde. Men jeg tilføjede: Så vidt jeg er orienteret.

Det er rigtigt, at der har været diskussioner mellem Kulturministeriet og Finansministeriet – det er også naturligt – om enkelte punkter på den omtalte liste.

Men jeg kan glæde hr. Helge Sander med – da hr. Helge Sander jo sidder i Folketingets Kulturudvalg – at jeg har aftalt et møde i næste uge, hvor jeg glæder mig til, at kulturordførerne kan være med til at diskutere den udmøntning af provinspuljen, som jeg tror vi alle sammen vil have glæde af i vores politiske arbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 571

17) Til kulturministeren af:

Helge Sander (V):

»Er det ministerens hensigt fremover at lade bevillinger gå over den lokale socialdemokratiske partiforening, som det var tilfældet i forbindelse med »gaven« til Kalundborg og Omegns Museum?»

Skriftlig begrundelse

Idet jeg henviser til ministerens svar på spørgsmål nr. S 498 onsdag den 10. marts 1993, ønsker jeg gennem spørgsmålet klarlagt, om ministeren er i færd med at skabe en praksis, hvorefter lokale bevillinger, der indgår i finanslovsforlig eller andre forlig, kan gives gennem lokale socialdemokratiske partiforeninger. Uanset den lidt skødesløse og impulsive form, som ministeren åbenbart ønsker at benytte som en del af sit »image«, var det måske en god idé, om de nævnte bevillinger blev forhandlet med forligspartiernes finans- og kulturordførere, inden de blev offentliggjort i festtaler eller i øvrigt bragt i medierne.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Som det fremgår af mit svar på hr. Helge Sanders spørgsmål nr. S 498, det forrige, har jeg allerede stillet forslag om en bevilling til istandsættelse af Lindegaarden med det formål at tilgodese både Nationalmuseets og Kalundborg og Omegns Museums interesser omkring ejendommen.

Ingen, der hørte mine ord i Kalundborg, og næppe nogen eller næppe ret mange læsere af Kalundborg Folkeblad var i tvivl om, at det, der var min gave, var et ønske om at løse et problem, modsat min forgænger, som udviste total passivitet på dette område.

Helge Sander (V):

Ja, det er jo korrekt, at disse to spørgsmål hænger sammen, og jeg synes, det var påfaldende, at ministeren ikke rigtig havde adskilt den politiske proces i forbindelse med bevillingen og den proces, der foregår internt i regeringen, men det er det, der vedrører Christiansborg.

Dette spørgsmål handler om det, der sker ude i landet, og jeg må sige, at det overrasker os noget, at kulturministeren nu mener, at der ikke var nogen, der fik den opfattelse af fremstillingen, som jeg gav her i salen sidste onsdag. Når det overrasker mig, at kulturministeren kan give udtryk for det her i dag, er det, fordi kulturministeren, så vidt jeg ved, ikke har bedt om at få en rettelse i Kalundborg Folkeblad, skønt det er helt tilbage til den 8. februar, at det om kulturministeren i en stor overskrift siges, at hun giver en »gave« til den jubileren-

[Helge Sander]

de partiforening. Det er det, vi føler er lidt mærkværdigt, og derfor vi stiller spørgsmålet, om den procedure, at kulturministeren tager ud ikke bare i sin egen valgkreds, men generelt og åbenbart tildeler »gaven« til partiforeningen, som så formentlig skal give den videre til museet, er en procedure, som vi vil møde fremover, eller om det er en tilfældighed, fordi det lige var i Kalundborg.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Det er jo altid svært i en avisartikel at gengive tonefald, smil, blink i øjet og citationstegn. Jeg skal derfor for dem, der er til stede her og lytter til vores debat, citere, hvad der stod i Kalundborg Folkeblad:

»Jeg mener, vi kan finde nogle penge i puljen til Kalundborg, siger Jytte Hilden . . .«

Op lidt længere nede:

»Min »gave« er ment som et forhandlingsudspil for en kommunal overtagelse af museet.«

Den »gave«, som jeg udtrykte det – og den var jo ikke fysisk ved den lejlighed – var et længe næret ønske lokalt om at få løst spørgsmålet for Kalundborg og Omegns Museum. Det vil jeg gerne understrege over for hr. Helge Sander.

Det andet sludder og vrøvl – undskyld ordvalget! – som hr. Helge Sander siger om at give gaver til socialdemokratiske partiforeninger, er der ingen andre end én person i dette dronningrige der har opfattet det som.

Helge Sander (V):

Nu citerer kulturministeren fra Kalundborg Folkeblad mandag den 8. februar et godt stykke nede i artiklen. Så kan jeg til gengæld citere fra det, der står midt i det indledende afsnit om gaven:

»Det meddelte hun som sin gave til den jubilerende forening, da Socialdemokratiet i Kalundborg lørdag fejrede sit 100-års-jubilæum.«

Så der må da i hvert fald i det mindste være en journalist, som har fået den opfattelse.

Men det er jo en spændende sag, og derfor har jeg talt med op til flere i Kalundborg i den forløbne uge, og en anden, som jeg har talt med, der var med til den socialdemokratiske fest, har sagt til mig:

»Hun fik det i hvert fald til at lyde, som om det var en gave til partiforeningen.«

Sådan står der altså også i Kalundborg Folkeblad. At det totalt afvises i dag af kulturministeren, overrasker mig også lidt, og her må jeg tillade mig at citere, hvad jeg selv sagde her i salen sidste onsdag:

». . . fremstillingen i Kalundborg Folkeblad er altså fuldstændig forkert. Kulturministeren har ikke givet nogen gave til den jubilerende partiforening, og kulturministeren har ikke stillet et større beløb . . . til rådighed. Det er altså alt sammen en misforståelse, og vi må meddele Kalundborg Folkeblad, at man har totalt misforstået det hele, da man var til stede ved partiforeningens jubilæum.«

Efterfølgende siger kulturministeren: »Nej, det er ikke korrekt.«

Hvad er så den korrekte fremstilling?

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal sige til hr. Helge Sander, at det vel er godt, at vi alle har en lokal basis. Vi er valgt lokalt, og vi må interessere os for det, der lokalt rører sig. Derfor er jeg glad for, at jeg i min ministertid vil være med til at tage de forhandlinger med Kalundborg og Omegns Museum og med kommunen, så vi får en løsning på et problem, som i årevis har vakt irritation i Kalundborg og omegn, og som i årevis ikke er blevet løst af den tidligere regering, der som bekendt var en Venstre-konservativ regering.

Helge Sander (V):

Det svar er overhovedet ikke noget svar på det spørgsmål, jeg stillede. Jeg citerede et spørgsmål fra sidste onsdag, hvor ministeren svarede: »Nej, det er ikke korrekt.« Én af modellerne må være rigtig. Hvordan var ministerens fremstilling i Kalundborg? Var det, som jeg fremstillede det her i salen sidste onsdag, eller var det ikke sådan?

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg tror, at det er spørgsmål om ordbøger, vi har til diskussion i dag; det er et spørgsmål, hvordan man opfatter ordet »gave«. Jeg har opfattet ordet »gave« som et ønske, jeg markerer over for et lokalområde. Jeg vil gerne være med til at løse et lokalt problem, præcis som hr. Helge Sander løser lokale problemer dér, hvor hr. Helge Sander er valgt.

Helge Sander (V):

[Helge Sander]

Det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om min fremstilling var korrekt eller ikke var korrekt.

Derudover vil jeg gerne spørge nu, om det er således, at det i socialdemokratisk regi er normalt, at man giver gaver via sin partiforening, for det var jo ikke Kalundborg Museums jubilæum, som kulturministeren var gæst ved lørdag den 6. februar.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg har ikke haft nogen anledning til at demtere, hvad der har stået i Kalundborg Folkeblad. Jeg tror heller ikke, at de personer, der var til stede, havde nogen anledning til at misforstå, hvad det var jeg mente. Og jeg tror heller ikke, at ret mange – jeg bliver jo nødt til at sige »ret mange« – læsere af Kalundborg Folkeblad har misforstået, hvad der bliver sagt. Jeg kan naturligvis ikke fra Folketingets for nemme talerstol kommentere, hvilke private samtaler hr. Helge Sander måtte have med andre mennesker.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 572

18) Til *skatteministeren* af:

Ole Donner (FP):

»Har ministeren tillid til, at systemet med de opstillede postkasser ved grænserne virker effektivt, eller har ministeren indtryk af, at der sker et større snyderi?«

Skriftlig begrundelse

Det nyindførte system med opsatte postkasser ved grænserne, hvor private kan meddele afgiftspligtige indførsler til Danmark, opleves som en vittighed, fordi det må være svært at følge op med en effektiv stikprøvekontrol. Derfor bedes ministeren oplyse om de indhentede erfaringer.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne indlede med at takke hr. Ole Donner for et særdeles sagligt spørgsmål – måske et spørgsmål, der har lidt relation til noget, som er foregået tidligere på dagen. Spørgsmålet er i øvrigt næsten identisk med et spørgsmål, jeg stillede til min forgænger, hr. Peter Brixtofte, og som blev besvaret den 5. januar.

I anledning af hr. Ole Donners vil jeg gerne først slå fast, at grænsekontrollen ved den indre grænse som bekendt er afskaffet fra 1. januar i år, når det gælder varer. Danmark har imidlertid fået en særregel, for så vidt angår spiritus, tobak og mineralolie, og det system med de såkaldte postkasser, som min forgænger valgte, har alene til formål at udgøre et sted, hvor den ærlige dansker kan angive, hvis han har flere varer med end tilladt, når grænsen passerer. Kasserne bidrager således ikke i sig selv til kontrollen. Men hvis en rejsende ikke har overholdt sin lovfæstede angivelsespligt, er loven overtrådt efter grænsepassagen.

I januar og februar måned er der i alt uopfordret afgivet 85 seriøse angivelseskort. Til sikring af overholdelsen af den danske særregel foretager told- og skatteregionerne stikprøvevise kontroller ved grænseovergange og færger. Det er mit indtryk, at der ikke sker større snyderi på dette område nu end før 1. januar i år.

Ole Donner (FP):

Jeg skal takke skatteministeren for et meget klart svar. Jeg kan godt forstå, at skatteministeren mener, det er et sagligt og korrekt spørgsmål, der her er stillet, for det er rent faktisk ordret det samme spørgsmål, som blev stillet til den tidligere skatteminister af Socialdemokratiets daværende skattepolitiske ordfører, hr. Stavad.

Jeg er glad for, at jeg nu har fået noget at vide om disse erfaringer. Det var interessant at høre, at der har været 85 seriøse angivelser, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvor mange angivelser der har været i skatteministerens eller eventuelt i statsministerens navn.

Men jeg skal ikke forlange af skatteministeren, at ministeren skal svare på det nu; vi kunne jo i hvert fald ikke få det frem sidste onsdag, og det er derfor, jeg har stillet det foreliggende spørgsmål, skønt det ville have været naturligt at stille det som et tillægsspørgsmål.

Men jeg takker skatteministeren for svaret.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Donner, at jeg ikke har fået oplyst, hvor mange sedler der har været med spøg og skæmt-angivelser, eventuelt på mit navn, i de såkaldte postkasser. Hvis

[Skatteministeren]

man har sådanne oplysninger, vil jeg selvfølgelig gerne på et senere tidspunkt give dem videre til hr. Ole Donner. Men jeg vil ikke belaste systemet med at forlange, at vi skal foretage den slags registreringer. Jeg tror, hr. Ole Donner og jeg er enige om, at vore medarbejdere, vore offentligt ansatte, skal bruges til ordentligt, kvalificeret arbejde.

Ole Donner (FP):

Jeg takker ministeren for svaret, og jeg er selvfølgelig helt enig i, at man ikke skal spille administrationens tid med at stille et sådant spørgsmål. Men jeg kan da oplyse over for skatteministeren, at jeg en dag talte med en tolder ved grænsen i anden anledning, og da jeg spurgte ham, om de havde tømt postkasser den dag, svarede han, at det havde de. På spørgsmålet »Var der noget i?«, sagde han: »Ja, der var en halv cola«.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 575

19) Til *skatteministeren* af:

Ole Donner (FP):

»Vil ministeren oplyse, om regeringen har aktuelle planer om ændringer af afgifter for motorcykler?«

Skriftlig begrundelse

For et par måneder siden var der en drøftelse i Skatteudvalget i forbindelse med vedtagelsen af loven om afgiftsfritagelse for airbags. På det tidspunkt var der enighed i Skatteudvalget om, at man snarest burde fremkomme med lovforslag for at ændre afgiften af sikkerhedsudstyr på motorcykler, ligesom der var enighed om, at man burde nedsætte afgiften specielt af mindre motorcykler.

Skatteministeren (Stavad):

Som svar på hr. Ole Donners spørgsmål kan jeg oplyse, at jeg bestemt er opmærksom på de opfordringer, som Skatteudvalget gav min forgænger i en tillægsbetænkning, der blev afgivet den 11. december 1992 under lovforslag nr. L 6 om ændring af loven om registreringsafgift. Jeg var faktisk selv med til at give den pågældende opfordring.

I denne betænkning udtalte udvalget:

»Udvalget opfordrer ministeren til ved førstkommande ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. at indarbejde tilsvarende regler for sikkerhedsudstyr for motorcykler og andre motorkøretøjer, som gælder for biler. Endvidere opfordrer udvalget ministeren til at overveje behovet for ændringer i registreringsafgiftssystemet for motorcykler, således at den tidligere hensigt med en særlig begunstiggelse af de mindre motorcykler gennem en moderation af afgiften fastholdes.«

Jeg har kun at tilføje til hr. Ole Donner, at jeg naturligvis ved førstkommande lejlighed vil søge tilvejebragt hjemmel til fradrag i afgiften for sikkerhedsudstyr til motorcykler. Og ved samme lejlighed vil jeg tage spørgsmålet om en ændring af registreringsafgiften for motorcykler op.

Men jeg vil gerne afvente konklusionen på den sidste del, indtil vi sidder i en mere aktuel situation, og indtil vi får et bedre grundlag at træffe beslutningerne på.

Ole Donner (FP):

Jeg takker skatteministeren for svaret. Det var netop den tillægsbetænkning, jeg hentydede til i min begrundelse for at stille spørgsmålet.

Jeg mener, det er overordentlig vigtigt, at vi nu gør den lille mands transportmiddel billige, for det er helt urimeligt med de hårde afgifter, der lægges på motorcykler, og det er specielt urimeligt, at der lægges så store afgifter på sikkerhedsudstyr på disse køretøjer.

Men der er det problem, at motorcykelhandelen i øjeblikket er gået totalt i stå, for da man i sin tid var i deputation i Skatteudvalget, fik man kendskab til, at der var enighed i Skatteudvalget om, at der ville blive gjort noget ved denne sag. Derfor er der mange købere, der i dag er i vente-position.

På den baggrund er jeg lidt skuffet over, at ministeren ikke vil tage et selvstændigt initiativ til, at vi kommer i gang med dette her, for der var i hvert fald ingen tvivl om, da vi afgav den omtalte tillægsbetænkning, at der blandt Folketingets partier var bred enighed om, at der virkelig trænger til at blive gjort noget her.

Derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren, om det virkelig skal forstås sådan, at vi ikke kan forvente, at der sker noget i denne samling.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Donner, at der faktisk er skrevet endda kronikker om problemet »jeg mener det samme som minister, som jeg mente, før jeg blev minister«. Det gør jeg på dette punkt, og derfor vedstår jeg også – og her på regeringens vegne – fuldt og helt den tillægsbetænkning, som blev afgivet af Folketingets Skatteudvalg i december måned.

I denne betænkning skrev Folketingets partier i enighed, at man opfordrede ministeren til ved førstkommande ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer at indarbejde tilsvarende regler for sikkerhedsudstyr for motorcykler som dem, der gælder for biler, netop fordi det var udvalgets vurdering på det tidspunkt, at de ændringer, vi taler om her, ikke kunne bære et selvstændigt lovforslag.

Vi har normalt haft registreringsafgiftsloven oppe til behandling i Folketinget vel i stort set hver samling. Og det er min hensigt, når vi næste gang skal have loven op til behandling, at få taget hånd om dette spørgsmål. Men jeg har ingen forventning om, at regeringen kommer med initiativer i denne samling vedrørende denne sag.

Ole Donner (FP):

Jeg er selvfølgelig skuffet over, at der ikke kommer noget i denne samling, for jeg har ikke helt den samme opfattelse af beslutningen i tillægsbetænkningen, som skatteministeren har, nemlig at det ikke skulle kunne bære et selvstændigt lovforslag.

Jeg har den opfattelse, at grunden til, at det ikke kom frem dengang, var, at vi havde hastværk på det tidspunkt med at få den tidligere lov gennemført. Skatteministerens forsikring om, at der er skrevet kronikker, hjælper ikke så meget på spørgsmålet om sikkerhedsudstyr. Det hjælper lige så lidt, som da vi før hørte kulturministeren uddele gaver, man ikke kan pakke ud, men som er i citationstegn.

Derfor kan jeg meddele skatteministeren, at jeg vil tage et selvstændigt initiativ og fremsætte et beslutningsforslag på området.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Donner, at jeg henholder mig strikte til den formulering, den tekst, som Folketingets Skatteudvalg vedtog i betænkningen i december 1992 – en tekst, som

havde tilslutning af såvel hr. Ole Donner som af mig som medlem af Folketingets Skatteudvalg.

Ole Donner (FP):

Jeg er helt enig i, at skatteministeren efter den pågældende tekst ikke som sådan har forpligtet sig til at komme med det i denne samling – det vil jeg gerne klart medgive – men på grund af konjunkturerne og på grund af den situation, som motorcykelbranchen er i i øjeblikket, var det mit håb, at man ville have taget fat på det. Jeg er altså enig med ministeren i, at han ikke er forpligtet af den tillægsbetænkning til at gøre det på nuværende tidspunkt. Men derfor vil jeg selvfølgelig bruge min ret som folketingsmedlem til at fremsætte et beslutningsforslag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 576

20) Til *skatteministeren* af:

Ole Donner (FP):

»Hvilke bøder idømmes private, der undlader at opgive indførsel af afgiftspligtige varer, når de passerer landegrænserne, og mener ministeren, at der er behov for at skærpe sanktionerne som følge af den lempeligere kontrol ved grænsen og hovedreglen om, at man selv skal angive afgiftspligtige varer via de opsatte postkasser?«

Skriftlig begrundelse

I forbindelse med de ændrede procedurer som følge af det indre marked er grænsekontrollen blevet fjernet og erstattet af postkasser og stikprøvekontrol. Det vil betyde, at risikoen for at blive afsløret med afgiftspligtige varer er blevet mindre. Man kan derfor frygte, at flere vil løbe risikoen ved at medbringe afgiftspligtige varer uden at oplyse herom.

På den baggrund må det være naturligt at overveje behovet for højere bøder, når personer afsløres med afgiftspligtige smuglervarer ved grænsen.

Skatteministeren (Stavad):

Også dette spørgsmål er identisk med et tidligere stillet spørgsmål, nemlig nr. S 287, som

[Skatteministeren]

jeg stillede til min forgænger som skatteminister, hr. Peter Brixtofte, den 5. januar 1993, og som blev besvaret af hr. Peter Brixtofte den 13. januar 1993.

Hvad angår praksis, skal jeg i det hele gentage hr. Peter Brixtoftes svar på mit spørgsmål, idet jeg kan oplyse følgende:

Bødetaksten for indførsel af højtbeskattede varer, f.eks. spiritus og cigaretter, og andre punktafgiftspligtige varer, f.eks. mineralolie, udgør 2 gange det unddragne told- og afgiftsbeløb, når det sker uden angivelse til told- og skattemyndighederne og med forsæt til at unddrage told og afgifter. Når det unddragne told- og afgiftsbeløb overstiger 30.000 kr., indbringes sagen normalt for domstolene med krav om frihedsstraf. Når det unddragne told- og afgiftsbeløb overstiger 500.000 kr., begæres frihedsstraf efter straffelovens § 289, indsmugling af særlig grov karakter. Sanktionerne har været praktiseret i en årrække og er tiltrådt af domstolene.

Hr. Ole Donner spørger mig også, om jeg mener, at der er behov for at skærpe sanktionerne. Jeg kan oplyse, at sanktionspraksis med hensyn til at undlade at angive varer over for told- og skattemyndighederne i forbindelse med indførsel er væsentlig strengere end sanktionspraksis inden for den øvrige skatte- og afgiftslovgivning, idet disse overtrædelser først indbringes for domstolene med påstand om frihedsstraf, når den unddragne skat eller afgift overstiger 100.000 kr. Hvis det unddragne beløb er under 100.000 kr., udgør bøden ved forsætlige overtrædelser 1 gang beløbet op til 30.000 kr. og 2 gange beløbet mellem 30.000 og 100.000 kr.

På den baggrund mener jeg faktisk, at der er en sammenhæng, idet der derfor ikke er behov for at foretage yderligere, men vi er i gang med i ministeriet at vurdere, om der er et faktisk behov.

Ole Donner (FP):

Jeg takker skatteministeren for et klart og præcist svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 577

21) Til *skatteministeren* af:

Ole Donner (FP):

»Vil ministeren oplyse, om det fremover vil være umuligt som »medspørger« at få et svar fra ministeren, når spørgsmålene er stillet efter forretningsordenens § 20 i spørgetiden om onsdagen?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren ønsker ministerens svar under henvisning til, at ministeren i spørgetiden onsdag den 10. marts 1993 nægtede at besvare et spørgsmål fra spørgeren som medspørger vedrørende regeringens stillingtagen til lovforslag nr. L 193 vedrørende genindførelse af fradragsret for repræsentationsudgifter.

Spørgsmålet var ganske klart og refererede til lovforslagets nummer, og hvilken dato det skulle behandles.

Skatteministeren (Stavad):

Som svar på hr. Ole Donners spørgsmål vil jeg først og fremmest henvise til det, statsministeren allerede har oplyst, nemlig at jeg under spørgetiden siden regeringsdannelsen har svaret på 19 spørgsmål. Herudover har jeg fulgt op med at besvare 39 supplerende spørgsmål. Hr. Ole Donner har taget anledning til sit spørgsmål med baggrund i sidste onsdags spørgetid, hvor jeg ikke svarede på supplerende spørgsmål.

Hr. Ole Donner stillede et af de supplerende spørgsmål, og jeg vil gerne sige til hr. Ole Donner, at jeg opfattede hans supplerende spørgsmål som udtryk for, at han gerne ville gøre opmærksom på, at den sag, som hr. Kirkegaard havde rejst under spørgetiden, havde Fremskridtspartiet ved hr. Ole Donner allerede stillet lovforslag om. Jeg så ingen anledning til at forlænge Folketingets spørgetid, da denne sag jo kommer til første behandling i morgen, hvor vi får rig lejlighed til at drøfte sagen, og da vi derudover får mulighed for også at følge sagen op i Folketingets Skatteudvalg.

Ole Donner (FP):

Jeg takker skatteministeren for svaret. Skatteministeren oplyser jo, at ministeren har svaret på 39 supplerende spørgsmål, og derfor var jeg selvfølgelig også skuffet over, at ministeren lige netop ikke ville svare på det spørgsmål, jeg havde stillet som medspørger. Jeg kan nu for-

[Ole Donner]

stå, at skatteministeren har misforstået mit spørgsmål, for det gik helt konkret på, om ministeren havde set det lovforslag, jeg havde fremsat, og om ministeren eventuelt havde taget stilling til det.

Jeg kan da godt være lidt skuffet over, at skatteministeren ikke ville deltage i mit reklamemæssige fremstød for Fremskridtspartiets lovforslag, men det er jo forståeligt, og jeg vil gerne alligevel takke ministeren for svaret. Ministeren har jo også ved mine tidligere spørgsmål i dag tilkendegivet, at det vil være muligt i hvert fald i nogle tilfælde at få svar på de tillægsspørgsmål, der stilles, så jeg vil lade det komme an på en prøve fremover.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil altid betragte det som en ære og en glæde at svare på saglige spørgsmål stillet af hr. Ole Donner her i salen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 578

22) Til *skatteministeren* af:

Ole Donner (FP):

»Vil ministeren redegøre for den aftale, Told- og Skattestyrelsen har indgået med Boldklubben Frem?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren ønsker en nærmere redegørelse for den aftale, Told- og Skattestyrelsen har indgået med Boldklubben Frem. Aftalen har været beskrevet i medierne, men spørgeren ønsker konkrete oplysninger, ligesom spørgeren gerne vil have oplyst, i hvor mange tilfælde Told- og Skattestyrelsen har indgået lignende aftaler med foreninger eller private i 1992 og 1993.

Skatteministeren (Stavad):

Det er rigtigt, at der er indgået en aftale med Boldklubben Frem's professionelle fodboldaktieselskab om en frivillig akkord. Aftalen blev endeligt vedtaget på et lukket stifteretsmøde den 4. marts 1993. Det må betragtes som fortløbet, og derfor er det ikke muligt for mig at give konkrete oplysninger om aftalen.

Jeg kan dog oplyse, at forslaget fra Frem er blevet vurderet på linie med en hvilken som helst anden virksomhed, og at afgørelsen er truffet helt konkret på basis af driftsmæssige vurderinger. Den aftale, der er indgået med Frem's professionelle fodboldaktieselskab A/S, følger i det hele Told-Skats almindelige praksis med frivillige akkorder. Told-Skat vurderede her, hvad der på kort og lang sigt er mest fordelagtigt for statskassen.

Hr. Ole Donner spørger mig også om, i hvor mange tilfælde Told- og Skattestyrelsen har indgået lignende aftaler med foreninger eller private i 1992 og i 1993.

Der findes ingen samlet opgørelse på landsplan af, hvor mange sager Told-Skat har om året. Man må her huske på, at akkordsagerne også behandles både i regionerne og i kommunerne. Der har dog også været indgået frivillige akkorder med andre professionelle idrætsforeninger.

Hvis det er af interesse, kan hr. Ole Donner få et notat om Told-Skats praksis ved frivillige akkorder, som jeg gerne vil sørge for kommer hr. Ole Donner i hænde.

Ole Donner (FP):

Jeg takker ministeren for svaret og har selvfølgelig forståelse for, at der kan være ting, som ikke må komme frem til offentligheden.

Men jeg vil gerne spørge, om den frivillige akkord, ministeren siger der er indgået, betyder, at der er sket en eller anden form for nedslag i den skyldige moms. Jeg mener, det må kunne oplyses, om der er sket et nedslag.

Endvidere vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren eventuelt i et samråd i Folketingets Skatteudvalg vil give nogle mere konkrete oplysninger.

Endelig kan jeg sige, at jeg gerne vil modtage det notat, som skatteministeren omtaler.

Skatteministeren (Stavad):

Det er klart, at når der er tale om en akkord, er det udtryk for, at der gives afkald på en fordring. Det, jeg har understreget, og som jeg gerne vil understrege meget kraftigt, er, at uanset om det er en boldklub, eller det er en anden virksomhed – og dette her er altså en anden virksomhed – der drives i aktieselskabsform – tages der ikke særlige hensyn. Det helt overordnede hensyn, der tages, er, hvordan vi får

[Skatteministeren]

flest muligt af vores penge hjem, så vi ikke skal ud at opkræve beløb hos andre borgere, andre virksomheder.

I anledning af det andet spørgsmål, hr. Ole Donner stiller, nemlig om jeg har mulighed for at uddybe emnet under et samråd, kan jeg sige, at jeg gerne vil undersøge, om jeg inden for de fortrolighedsrammer, som jeg jo skal respektere, har mulighed for at give yderligere informationer. Kan jeg det under respekt af disse fortrolighedsregler – og det vil jeg gerne have lov til at undersøge nærmere – vil jeg selvfølgelig gerne meddele Folketinget og Folketingets Skatteudvalg alle de oplysninger, jeg på regulær vis har mulighed for at give.

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne takke ministeren for et særdeles korrekt og positivt svar.

Jeg forstår, at der altså er givet afkald på et beløb. Så vil jeg gerne spørge ministeren, om der er ændret praksis inden for de seneste år, for jeg har desværre i tv set en tolder stå frem og rose sig af, hvor mange virksomheder han havde været med til at lukke, fordi de ikke kunne betale deres momsgæld.

Jeg er enig med ministeren i, at der kan være en fordel ved at indgå en frivillig akkord og dermed få størstedelen af sit beløb hjem. Men jeg vil gerne spørge, om praksis er ændret, således at små virksomheder, som er i klemme med moms, i dag har mulighed for at få et nedslag i gælden og eventuelt ved en sikkerhedsstillelse for resten af beløbet at kunne køre videre uden at blive lukket.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg kan ikke her på stående fod oplyse, i hvor lang tid de nuværende regler har været gældende, men også det vil jeg naturligvis gerne servicere hr. Ole Donner med.

Det er, når vi sidder i situationen, selvfølgelig afgørende i forhold til opgaven at få penge ind, altså at man finder den løsning, der får flest muligt af de restancer, der er udestående, hjem i kassen.

I den forbindelse spiller det selvfølgelig også ind og er et selvstændigt argument, hvis en virksomhed, som får mulighed for at fortsætte på et grundlag, man tror på, vil kunne eksistere videre, for også i den situation vil der ofte kunne komme flere penge hjem, end hvis man luk-

ker en virksomhed. I en likvidationssituation er det, som vi begge ved, ofte meget små dividender, der kommer hjem til kreditorerne. Så det indgår selvfølgelig i den samlede vurdering.

Men spørgsmålet om, hvornår det nuværende cirkulære er trådt i kraft, vil jeg gerne vende tilbage til hr. Ole Donner med.

Ole Donner (FP):

Jeg takker for svaret og afventer den videre servicering.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 567

23) Til *trafikministeren* af:

Kent Kirk (KF):

»Hvorfor har ministeren ikke straks sat arbejdet i gang med at forbedre besejlingsforholdene mellem Esbjerg og Fanø, når det er en kendsgerning, at der i turistsæsonen 1993 kun kan ydes en ordentlig besejling for turister og fastboende ved en forøgelse af antallet af sejladser?«

Kent Kirk (KF):

Det er en kendsgerning, at besejlingsforholdene mellem Esbjerg og Fanø er meget uhenigtsmæssige. Det er også en kendsgerning, at sejltiden kombineret med den eksisterende færgekapaцитet betyder, at vi specielt i sommerhalvåret er udsat for meget lange ventetider, når man skal færges over mellem Esbjerg og Fanø – ja, helt op til 7-8 timer for at komme ud at sejle i 20 minutter.

Det er noget, der skader turisterhvervet på Fanø. Den tidligere KV-regering satte nogle undersøgelser i gang for at få løst problemet, og jeg er vidende om, at disse tekniske undersøgelser har vist, at det er muligt at grave sejltiden i Slunden igennem, således at man kan halvere sejltiden og dermed forøge færgekapaцитeten med 50 pct.

Det, der så undrer mig, er, at der ikke er sket noget i den nye rødskovregerings tid, og jeg vil gerne spørge trafikministeren, hvorfor man ikke bryder igennem de bureaukratiske regler og handler nu, således at vi allerede i turistsæsonen 1993 kan sikre os en bedre servicering af både borgere og turister.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Det med at handle nu kommer måske med 10, 9, 8, 7 års forsinkelse. Et af de første møder, jeg havde som trafikminister, var et møde med Fanø Kommune angående Fanøoverfarten. Der var enighed om nu at gennemføre det projekt, der betyder gennemgravning af Slunden. Det er både den økonomisk og den miljømæssigt mest hensigtsmæssige løsning.

Den 10. marts 1993 besluttede Fanø Byråd at anbefale løsningen, og vi er straks, fordi vi var forberedt, gået i gang med projekteringen af området. Herefter skal der gennemføres en VVM-høring. Det skal der, fordi det er i den nordlige del af Vadehavet, og det betyder, at vi ikke kan gennemføre gennemgravningen før tidligst primo 1994, sådan at den nye sejlroute vil være klar til turistsæsonen 1994. Hurtigere kan det ikke gennemføres, og regeringen er fast besluttet på at gennemføre det så hurtigt som muligt. Det har vi været fra den første dag.

Kent Kirk (KF):

Jeg takker for trafikministerens svar. Jeg synes bare, det ligger i svaret, at der er en vis bureaukratisk forsinkelse i den måde, man griber tingene an på. Jeg synes, man med det samme, man var overbevist om, at det her var den teknisk set rigtige løsning, kunne være gået i gang med miljøhøringen med henblik på, at man kunne få afklaret det så hurtigt som overhovedet muligt.

Derfor vil jeg gerne spørge trafikministeren: Er det i virkeligheden en strid mellem DSB og de lokale kommuner om, hvem der skal stå for VVM-høringen, der er skyld i, at man ikke er kommet i gang med det?

J. K. Hansen (S):

Jeg har gjort mig bekendt med, at hr. Kent Kirk og trafikministeren er valgt i samme valgkreds, Esbjerg, og i øvrigt har de været medlemmer nøjagtig lige længe, nemlig fra januar 1984.

Jeg vil i den anledning gerne spørge trafikministeren, om ministeren har erfaret en særlig stor indsats fra hr. Kent Kirks side i den periode for at forbedre sejladsen mellem Esbjerg og Fanø.

Jeg vil også gerne spørge ministeren, om der i den finanslov, der er overtaget fra den tidligere regering, som hr. Kent Kirk var medlem af,

er taget særligt hensyn til og afsat midler til at forbedre sejladsen mellem Esbjerg og Fanø.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Til hr. Kent Kirk kan jeg sige, at der er de samme regler for høringer ved sådan offentlig anlægsvirksomhed nu, som der var under den tidligere regering. Høringerne er ikke sat i gang, for der er ikke projekteret noget, men det vil der, som jeg har sagt, blive så hurtigt som overhovedet muligt.

Til hr. J. K. Hansen kan jeg sige, at jeg har først bemærket hr. Kent Kirks interesse efter regeringsskiftet, men bedre sent end aldrig efter min opfattelse.

Der har ikke været afsat midler på finansloven til gennemførelse af det pågældende projekt under den tidligere regering.

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne spørge trafikministeren: Er det ikke en kendsgerning, at det var KV-regeringen, der satte de tekniske undersøgelser i gang med henblik på at finde ud af, om man kunne gennemgrave Slunden, således at man kunne halvere sejltiden?

Og jeg vil gerne spørge trafikministeren: Er det ikke også en kendsgerning, at ved at halvere sejltiden vil der opstå så store besparelser på driften i Fanøfærgeriet, at det meget nemt vil kunne betale de omkostninger, der er ved at holde Slunden åben?

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Efter et stærkt lokalt pres navnlig fra Fanø turisthvervs side blev der foretaget undersøgelser af Dansk Hydraulisk Institut for at se, om en udgravning ville medføre urimelige tilstandinger i et sådant sejløb, og det har vist sig, at der ikke vil være sådanne urimelige tilstandinger.

Jeg vil dog gøre opmærksom på – som det tidligere er fremgået også af hr. Kent Kirks eget indlæg, der har fastslået det som en kendsgerning, at ruten er u hensigtsmæssig – at det har den været i mange år, og at der ikke har været foretaget noget konkret for at afhjælpe forholdet før nu.

Kent Kirk (KF):

Jeg vil igen spørge trafikministeren: Er det ikke korrekt, at det var KV-regeringen, der tog initiativ til de tekniske undersøgelser?

[Kent Kirk]

Jeg vil igen spørge trafikministeren: Er det ikke korrekt, at der vil være store driftsmæssige besparelser på Fanøfærgeriet ved at halvere sejltiden, således at man meget nemt kan forrente og afskrive de udgifter, der vil være ved at gennemgrave Slunden?

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Jeg er helt sikker på, at det var Fanø Kommune, der tog initiativet til at gennemføre den pågældende prøvegravning, og jeg er helt overbevist om, at DSB's beslutning om at medvirke til den løsning er truffet i den tidligere regerings tid.

Men der er ikke blevet vedtaget nogen anlægslov eller nogen anlægsprojektering på området, der har gjort, at der kunne sættes en VVM-høring ind umiddelbart. Der må først en projektering til.

Risgaard Knudsen (S):

Efter de af hr. Kent Kirk nu i tre omgange fremsatte udtalelser forstår jeg, at der er tale om en sag med alvorlige forsømmelser fra den tidligere regerings side.

Kan den opfattelse, som jeg hermed er blevet bibragt, bekræftes af ministeren?

Ikast (KF):

Kan den nuværende trafikminister bekræfte, at Fanøs turisterhverv, Fanø Byråd samt andre tilknyttede i mødet med undertegnede bad om først at få indført en reservationsordning? Den vil kunne løse problemet, og derefter kunne man gå i gang med undersøgelserne, hvilket jeg satte i kraft på et møde på mit kontor.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Jeg beklager, at jeg ikke har fået referat af de møder, den tidligere minister har holdt på sit kontor. Men jeg kan konstatere, at der har været indført en reservationsordning. Den ophævedes i øvrigt igen på grund af sin uheldige virkning.

Kapacitetsproblemet på Fanøoverfarten er af meget gammel dato. Jeg har været kendt med det i den tid, jeg har siddet i Folketinget. Jeg kan forstå, at hr. Kent Kirk også mener, at det er et problem af gammel dato, og derfor må jeg svare hr. Risgaard Knudsen, at så må der jo være forsømt noget på et eller andet tidspunkt, og at det i hvert fald ikke er den nuværende regering, der har forsømt det.

Kent Kirk (KF):

Er det ikke en kendsgerning, at det er KV-regeringen, der har sat de tekniske undersøgelser i gang?

Er det ikke en kendsgerning, at de tekniske undersøgelser nu viser, at det kan svare sig at grave igennem Slunden?

Hvorfor kommer man så ikke i gang med arbejdet? Dér har jeg fået et svar. Jeg synes ikke, svaret er særlig tilfredsstillende. Men jeg må jo konstatere, at man afventer mere eller mindre bureaukratiske ting med henblik på at få løst det problem, som består imellem Esbjerg og Fanø.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Der har været gravet et hul for at se virkningen af tilsandingen, hvis der bliver gravet en rende på det pågældende område. Resultatet har været positivt. Umiddelbart efter regeringens tiltræden har vi haft et møde med Fanø Kommune. Vi er besluttet på at gennemføre projektet uden en eneste dags forsinkelse. En sådan dags forsinkelse har der ikke været.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 568

24) Til *trafikministeren* af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Hvad vil ministeren gøre for, at Odsherred-vejen bliver tilgodeset blandt de mange krav om vejinvesteringer i Jylland?«

Skriftlig begrundelse

For vejbrugere og beboerne i Nordvestsjælland synes beslutningerne om vejstrækninger og færdiggørelsestidspunkter at blive truffet ud fra hensyn, der i stadig mindre udstrækning bunder i trafikbehov.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Som det vil være spørgeren bekendt, har regeringen igangsat arbejdet med en samlet overordnet trafikplan for hele landet i overensstemmelse med den dagsorden, der er vedtaget af Folketinget den 5. november 1992.

I dette arbejde indgår en overordnet landsplan for vejområdet, og vi vil se på alle de foreliggende projekter i sammenhæng. Den plan

[Trafikministeren]

vil komme til at indeholde en prioriteret liste over de vejstrækninger, hvor en forbedring eller udbygning er mest påkrævet. Her vil selvfølgelig også Odsherredvejen indgå.

En udbygning af denne vejstrækning er i øvrigt forudsat i Storebæltsaftalen, såfremt færgeforbindelsen til Jylland opretholdes efter den faste Storebæltforbindelses gennemførelse. Under alle omstændigheder har strækningen fra Holbæk til Vig en sådan trafik, at en udbygning vil være nødvendig uafhængig af, om færgeforbindelsen opretholdes. Der vil naturligvis gå nogen tid med udarbejdelsen af landsplanen, og jeg kan derfor ikke på nuværende tidspunkt sige noget om udsigterne for at fremme udbygningen. Det er netop det, landsplanen tager sigte på.

Jeg kan tilføje, at jeg i begyndelsen af maj skal have et møde med Vestsjællands Amt og de berørte kommuner, hvor vi skal drøfte udbygningsmulighederne i området.

Brian Mikkelsen (KF):

Der har nu været en del debat om vejinvesteringerne specielt i Jylland. Vi har oplevet, at jyske politikere har kritiseret ministeren, og de har truet med at blokere for statslige investeringer andre steder i landet.

Derfor vil jeg spørge ministeren, hvad ministeren vil gøre for, at det er saglige hensyn, der bestemmer, hvor de fremtidige vejinvesteringer skal foretages.

Ole Donner (FP):

Jeg er glad for at høre, at ministeren tilsyneladende er enig i, at der kan være problemer på den omtalte vejstrækning.

Men jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke vil forbedre forholdene deroppe for nogle ganske få tusinde kroner, idet der er et stort ønske deroppe om, at man får en vejviser stillet op i Lumsås, der henviser til Hundested-Rørvig-færgen. Når man lander med færgen på Sjællands Odde, er der præcis tid nok til, at man kan nå færgen Rørvig-Hundested, men hver eneste dag og specielt i ferieperioderne sker det, at bilerne kører for langt. De kommer forbi den vej, hvor de rettelig skulle dreje for at finde den nærmeste vej ned til færgehavnen. Og så sker der det, at man med stor hastighed forsøger at indhente det forsømte.

Vil ministeren undersøge muligheden for at opsætte en sådan orienteringstavle?

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil godt spørge trafikministeren, om man har regnet på, hvor meget det ville koste, hvis man skulle følge de forslag om vejforbedringer og nye motorveje, som Det Konservative Folkeparti har spurgt om her hver onsdag inden for de sidste tre uger.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Til hr. Brian Mikkelsen vil jeg først sige, at jeg er fuldstændig enig i det synspunkt, at afgørelsen af, hvilke vejudbygninger der skal nyde fremme, bør hvile på et sagligt grundlag. Det er i øvrigt det, der er baggrunden for, at vi gerne vil have en samlet oversigt, en samlet planlægning, og det er den, som jeg vil komme med en redegørelse for til efteråret.

Med hensyn til hr. Ole Donners spørgsmål vil jeg være positiv. Jeg vil undersøge det forhold, som hr. Ole Donner her har rejst.

Med hensyn til hr. Tommy Dinesens spørgsmål må jeg sige, at en sammentælling af de konservative ønsker til veje igennem de sidste uger her ville være uhyggelig. Hvis vi lagde Venstre til, ville det være uopnåeligt, tror jeg, langt ind i det næste århundrede.

Jeg vil blot sige, at jeg tror – og det var det, jeg bekræftede før – at det kun tilkendegiver, at det er vigtigt, at vi får overblik over, hvor problemerne er, og hvordan man kan løse dem. Det er det, regeringen er optaget af.

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg står her med et notat fra Trafikministeriets 5. kontor, hvor ministeriet forklarer de vejinvesteringer, der vil komme i de kommende år. Der vil blive placeret 576 mio. kr. de næste fire år. 28 af de millioner kroner vil blive brugt på Sjælland, ingen i Nordvestsjælland. Jeg spørger igen: Hvordan vil ministeren sikre, at det er de saglige hensyn, der spiller ind?

Der er ikke nogen tvivl, når man ser på trafikætheden og på statistikken for trafikuheld, om, at der er behov for en udbygning af Odsherredvejen. Hvornår får vi sikkerhed for, at det er de saglige hensyn, der afgør investeringerne?

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Det vil man få på grundlag af den landstrafikplan, som jeg gentagne gange har tilkendegivet at vi vil udarbejde helt i overensstemmel-

[Trafikministeren]

se med folketingsdagsordenen. Der vil svarene komme.

Jeg vil bemærke, at det er første gang, jeg har oplevet, at der fra oppositionens side har været så kraftig en anbefaling af behovet for en trafikplan for at få en saglig vurdering af investeringerne her i landet.

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil godt have ministeren til at bekræfte, at Det Konservative Folkeparti er et investeringsvilligt parti, at vi godt vil investere i infrastruktur, og at vi godt vil investere i anlægsprojekter, som kan være med til at fremme vækst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 569

25) Til *trafikministeren* af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Hvorledes vurderer ministeren trafiktallene fra Vejdirektoratet vedrørende Odsherred-vejen?«

Skriftlig begrundelse

Vejdirektoratets tal for trafiktæthed og trafiksikkerhed viser behov for Odsherredvejen inden for få år.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

På baggrund af Vejdirektoratets rapport af juni 1992 om behov og muligheder for en forbedret vejforbindelse til Odden Færgehavn er jeg enig i, at der med de meget betydelige trafiktal, som der er tale om på strækningen – helt op til 18.000-19.000 i årsdøgntrafik – er brug for etablering af en bedre vejforbindelse mellem Holbæk og Vig. Dette gælder, som jeg sagde under min besvarelse af det forrige spørgsmål, uafhængigt af, om færgeforbindelsen Sjællands Odde-Ebeltoft opretholdes.

Derimod vil en gennemførelse af forslaget om en omfartsvej syd om Havnebyen være afhængig af, om færgetrafikken opretholdes, og det er et spørgsmål, som der tages stilling til i henhold til Storebæltsaftalen senere.

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil godt spørge ministeren, om det er rigtigt, at lidt pression og nogle bekendtskaber,

som gerne må være valgkredse eller partibase-rede, har haft betydning for, hvor der er blevet placeret vejinvesteringer, og hvor der i den kommende tid skal asfalteres eller lægges beton ud.

Jeg vil sige, at til sammenligning med de tal, ministeren nævnte – altså at der er en årsdøgntrafik på Odsherredvejen på 18.000 biler – er der en tælling fra Vejdirektoratet for den meget omdiskuterede Århus-Silkeborg-Herningvej, der viser, at umiddelbart uden for Århus er der en årsdøgntrafik på 12.100 og umiddelbart uden for Silkeborg på 10.300.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Det fremgik af mit svar til hr. Ikast før, at jeg jo ikke har fået referat af de møder, tidligere trafikministre har holdt på deres kontor, og derfor kan jeg ikke svare.

Jeg kan sige, at det er i hvert fald ikke tilfældet i den nye regerings tid, at vejplaceringerne bliver etableret efter pression fra lokalpolitikere.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Bortfaldne spørgsmål:**Spm. nr. S 581****Anden næstformand (Grove):**

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 581, der er stillet af hr. Pelle Voigt (SF) til finansministeren, den 15. marts 1993 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til *finansministeren* (12/3 93) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvordan stemmer ministerens udtalelser til The European den 18. februar 1993, hvor ministeren udtrykte fortsat optimisme med hensyn til, at en fælles valuta ville træde i kraft til tiden, og tilføjede: »Konvergensprogrammerne skal klargøres tidligst i 1997 – og senest i 1999«, overens med udenrigsministerens udtalelser til Børsens Nyhedsmagasinet den 12. marts 1993 om, at »Den Økonomiske og Monetære Union ikke er en realitet inden for de frister, der er fastsat i Maastrichttraktaten?«

Spm. nr. S 582**Anden næstformand (Grove):**

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 582, der er stillet af hr. Pelle Voigt (SF) til udenrigsministeren, den 15. marts 1993 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til *udenrigsministeren* (12/3 93) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvordan stemmer udenrigsministerens udtalelser til Børsens Nyhedsmagasin den 12. marts 1993 om, at »Den Økonomiske og Monetære Union ikke er en realitet inden for de frister, der er fastsat i Maastrichttraktaten«, overens med finansministerens udtalelser til *The European* den 18. februar 1993, hvor finansministeren udtrykte fortsat optimisme med hensyn til, at en fælles valuta ville træde i kraft til tiden, og tilføjede: »Konvergensprogrammerne skal klargøres tidligst i 1997 – og senest i 1999«?»

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Behnke, Kim (FP): spm. nr. S 484, 490 og 491

Behnke, Tom (FP): spm. nr. S 497

Breckmann (KF): spm. nr. S 500

Brusgaard, Aage (FP): spm. nr. S 485

Christensen, Kørpe (FP): spm. nr. S 459, 518 og 522

Dahl-Sørensen, Inge (V): spm. nr. S 480 og 481

Donner, Ole (FP): spm. nr. S 509

Engell (KF): spm. nr. S 482

Gade (SF): spm. nr. S 445

Gammelgaard (KF): spm. nr. S 488

Grove (KF): spm. nr. S 501

Gyldenkilde, Lilli (SF): spm. nr. S 486

Højland, Niels (FP): spm. nr. S 502 og 503

Jacobsen, Kirsten (FP): spm. nr. S 521

Jensen, Merethe Due (KRF): spm. nr. S 523

Just, Annette (FP): spm. nr. S 88 (suppl. besv.) og 487

Kjærsgaard, Pia (FP): spm. nr. S 470, 506 og 534

Lunde, Jes (SF): spm. nr. S 496

Lundholt, Anne Birgitte (KF): spm. nr. S 492-495

Møller, Rahbæk (SF): spm. nr. S 507 og 508

Riishøj (SF): spm. nr. S 479

Spm. nr. S 484

Til *økonomiministeren* (23/2 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren give en vurdering af Danmarks muligheder for i dag at overholde konvergenskravene til ØMU's 3. fase i relation til den offentlige bruttogæld på indeværende tidspunkt samt mulighederne for fremover at overholde kravene i relation til udviklingen af den offentlige bruttogæld?«

Svar (3/3 93):

Økonomiministeren (Marianne Jøved):

En arbejdsgruppe under det tværministerielle ØMU-udvalg har i rapporten »Den offentlige gæld i Danmark i relation til ØMU« forsøgt at opgøre den danske offentlige bruttogæld ud fra kriterierne i ØMU-traktaten. Rapporten, som er tilsendt Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg i december 1992, konkluderer, at med traktattekstens knappe ordlyd og de principielle problemer, der knytter sig til tolkningen heraf, er det endnu ikke helt entydigt, hvordan den offentlige gæld i medlemslandene skal opgøres.

Disse tekniske og praktiske problemer bliver i øjeblikket behandlet af en ekspertgruppe under Eurostat (Fællesskabets Statistiske Bureau i Luxembourg).

Med forbehold over for de mangler, der endnu knytter sig til det statistiske datagrundlag, har arbejdsgruppen opgjort den samlede offentlige bruttogæld efter konsolidering til 68 pct. af BNP ultimo 1991 (571 mia. kr.). Ved konsolidering forstås, at der i gælden modregnes for det offentliges fordringer på sig selv. Dette tal må imidlertid suppleres med to væsentlige forhold.

Det første forhold er, at det offentlige har en betydelig beholdning af let realisable finansielle aktiver (reakreditobligationer i Den Sociale Pensionsfond og tilgodehavender i Nationalbanken), som principielt kan omlægges til konsolideringsegnede aktiver.

[Økonomiministeren]

Det andet forhold er, at ØMU-gældsbegrebet holder den andel af gælden, der vedrører offentlige virksomheder, udenfor. I Danmark er der tekniske problemer med at opgøre denne andel, idet de offentlige regnskaber ikke giver mulighed for en sådan opdeling.

Med nedslag for disse forhold vil gældsprocenten reduceres med hhv. 11 pct. og skønsmæssigt 6 pct. Ud fra en sådan opgørelse udgør den offentlige gæld 51 pct. af BNP (428 mia. kr.) ultimo 1991.

Der foreligger endnu ikke en tilsvarende opgørelse over den offentlige gæld for de kommende år, men Nationalbanken har i publikationen »Statens låntagning og gæld 1992« nogle skøn for udviklingen i statens gæld i 1992-1993. Med udgangspunkt i disse skøn kan det anslås, at »ØMU-gældsprocenten« stiger med ca. 3 procentpoint i hvert af årene.

Endelig skal det understreges, at det er et vigtigt led i regeringens langsigtede politik, at gælds- og rentebyrden skal reduceres ved en øget vækst og en udvikling i de offentlige udgifter, der ligger klart under den langsigtede vækst i BNP.

Spm. nr. S 490

Til *energiministeren* (25/2 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren afkræfte forlydender om, at regeringen påtænker at forhøje/skærpe kulbrintebeskatningen?«

Begrundelse

Det er direkte skadeligt for danske energiinteresser, hvis forlydender om skærpet/forhøjet kulbrintebeskatning får lov til at brede sig til olieselskaber her i landet og i udlandet, eftersom forlydender om skattestigninger altid får aktører på det pågældende marked til at gøre sig overvejelser om investeringsomfang, investeringshastighed og, endnu værre, allokering af aktiviteter.

En hurtig og bestemt afkræftelse fra ministeren vil derfor være guld værd for den danske energipolitik.

Svar (5/3 93):

Energiministeren (Jann Sjursen):

Jeg kan oplyse, at kulbrinteskatte er en generel skat, som gælder for alle koncessionshaveres virksomhed – nye som gamle – og den indgår ved siden af selskabsskat, royalty, rørledningsfortjenesteelement og statsdeltagelse i den vifte af økonomiske instrumenter, som vi siden første udbudsrunde har benyttet os af til at sikre det samlede statslige udbytte af olie- og gasvirksomheden i Danmark.

Opgaven ved fastlæggelsen af koncessionsvilkår er at afbalancere benyttelsen af de forskellige virkemidler, så det samlede resultat både sikrer staten en rimelig andel af udbyttet og samtidig er konkurrencedygtigt i forhold til vilkårene i andre lande, så investeringslysten hos olieselskaberne kan opretholdes.

Afholdelse af en generel udbudsrunde er ikke umiddelbart forestående, og der er derfor ikke anledning til som led i forberedelsen af generelle vilkår for ny koncessionsudstedelse at overveje generelle forhøjelser af eller skærper i kulbrintebeskatningen. Regeringen er indstillet på, at sådanne overvejelser i givet fald måtte ske i en større sammenhæng.

Spm. nr. S 491

Til *finansministeren* (25/2 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren for hvert af selskaberne Tele Danmark A/S, GiroBank A/S, Datacentralen A/S og Københavns Lufthavne A/S oplyse, hvorfor de aktier, som er reserveret til privat salg, ikke blev solgt inden udgangen af 1992?«

Begrundelse

For selskaberne Tele Danmark A/S, GiroBank A/S, Datacentralen A/S og Københavns Lufthavne A/S er der reserveret en del af aktieposterne, som skal sælges til private investorer.

Aktieposterne kunne principielt have været solgt før den 1. januar 1993. Finansloven for 1992 havde indbudgetteret salg af aktier fra flere af de nævnte selskaber.

Salgene har dog ikke fundet sted, hvorfor spørgeren ønsker oplyst baggrunden for den manglende aktieemission fra hvert af selskaberne.

Svar (9/3 93):

Finansministeren (Lykketoft):

Det skal for god ordens skyld anføres, at de dispositioner, spørgeren ønsker oplyst baggrunden for, er foretaget af den tidligere regering.

For Datacentralen A/S er der rent faktisk i 1992 indgået aftale svarende til salg af 25 pct. af aktierne.

I begyndelsen af december 1992 tiltrådte Finansudvalget således et fortroligt aktstykke om, at Datacentralens driftsaktiviteter udskilles i et særskilt selskab, som Mærsk Data køber halvdelen af. Dette svarer til et 25 pct.-frasalgs af aktierne i den samlede virksomhed. Da modtageren af Mærsk's indskud i 1993 er Datacentralen A/S, kan staten først fra 1994 hjemtage dette provenu som udbytte.

Finansudvalget tiltrådte den 1. december 1992 aktstykker om udskydelse af salget af aktier i Tele Danmark A/S og GiroBank A/S.

Salget af Tele Danmark-aktier blev udskudt til sidste halvdel af 1993. Dette skete på foranledning af Tele Danmarks bestyrelse, der ønskede tid til at undersøge, om et evt. fremtidigt fællesnordisk selskab skulle købe en del af de udbudte aktier.

For GiroBank A/S' vedkommende skal beslutningen ses i sammenhæng med det betydelige fald, der skete i kurserne på bankaktier i løbet af efteråret 1992. Denne udvikling ville også påvirke kurserne på aktierne i GiroBank i en uheldig retning.

Udskydelsen af salget af aktier i Københavns Lufthavne A/S skyldes forretningsmæssige overvejelser. Bl.a. har omstillingen fra statsvirksomhed til aktieselskab krævet længere tid end planlagt, inden en børsintroduktion var hensigtsmæssig.

Spm. nr. S 497

Til *justitsministeren* (25/2 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil det efter ministerens opfattelse være muligt og ønskeligt at give politiet ved de danske grænser udvidede beføjelser til undersøgelse af køretøjers og personers transport af f.eks. våben, narkotika og andre ulovlige ting?«

Begrundelse

Kontrollen af EF-borgere sker nu kun stikprøvevis som led i gennemførelsen af det indre marked.

I den forbindelse er antallet af toldere ved grænserne reduceret. Når det sammenholdes med, at det er tolderne, der har de særlige hunde, der kan finde bl.a. narkotika, opstår der et problem for politiet, idet der ofte opstår en situation, hvor der ikke lige er en egnet hund til stede. Politiet skal herefter vurdere, om det er rimeligt at tilbageholde en person og/eller et køretøj, indtil en tolder er kommet i tøjet og kørt til grænsen med sin hund, da det er toldvæsenet, der skal foretage kontrollen.

Endvidere kan nævnes, at narkotika, våben og personkontrol ikke henhører under toldvæsenet, men at det skal kontrolleres af toldvæsenet og tingene herefter overgives til politiet, hvis der findes noget.

Her ville det måske være ønskeligt at give politiet udvidede beføjelser, således at politiet ved grænsen og eventuelt inden for en afstand af f.eks. 5 km fra grænsen kan foretage den kontrol, som toldvæsenet må foretage.

Svar (10/3 93):

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

Rigspolitichefen har i anledning af det stillede spørgsmål oplyst, at politiets tilstedeværelse ved landegrænsen fortsat må anses som et vigtigt bidrag i indsatsen over for narkotikasmugling og anden form for grænseoverskridende kriminalitet. Dette gælder også i relation til landegrænsen til Tyskland.

Rigspolitichefen har endvidere givet udtryk for, at samarbejdet mellem politiet og toldvæsenet vurderes som betydningsfuldt i relation til imødegåelse af de omhandlede kriminalitetsformer.

Efter det oplyste har rigspolitichefen for nylig med toldvæsenet drøftet spørgsmålet om samarbejdet mellem politi og toldvæsen efter 1. januar 1993 ved landegrænsen til Tyskland. I den forbindelse er der fra toldside bl.a. givet tilsagn om fortsat at kunne deltage i den mellem politi og toldvæsen etablerede tværfaglige og målrettede indsats over for narkotikasmugling. Bl.a. toldhundetjenesten vil også fortsat være til rådighed i den forbindelse.

[Justitsministeren]

Sammenfattende har rigspolitichefen givet udtryk for, at kontrolmulighederne for politiet ved landegrænsen – og samvirket i den forbindelse med toldvæsenet – på det eksisterende grundlag vurderes som tilfredsstillende.

Jeg deler rigspolitichefens vurdering.

Spm. nr. S 500

Til *statsministeren* (25/2 93) af:

Breckmann (KF):

»Med henvisning til de nye regler om import af kød til EF-lande, der trådte i kraft i år, tillader jeg mig hermed at spørge, om det er muligt at få undtagelsesregler for Færøernes vedkommende på dette område.«

Begrundelse

I disse dage, hvor forbindelsen mellem Færøerne og Danmark er bedre end nogen sinde før, må faren for import fra Færøerne af inficeret eller fordærvet kød siges at være minimal. Derfor synes bestemmelsen om, at veterinærmyndighederne skal tilkaldes i hvert enkelt tilfælde og for afsenderens regning, at være en unødvendig og urimelig foranstaltning i relation til de tusinder af færinger, der bor i Danmark og som af og til får færøske madvarer tilsendt hjemmefra.

Man kan ikke i relation til de færinger, der er bosiddende i Danmark, tale om en egentlig import. Derimod er der tale om, at man tager en pose med hjemmefra til eget brug.

Bestemmelsen vil i bedste fald føre til, at færøsk mad kun bliver for de få, der har råd til at betale for den dyre, unødvendige og urimelige kontrol.

I værste fald vil bestemmelsen afskære alle i Danmark boende færinger fra at nyde færøske specialiteter og direkte kriminalisere deres madvaner.

Svar (5/3 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Landbrugsministeren har over for mig oplyst følgende:

Import af kød fra Færøerne til Danmark er underlagt de fælles regler, der gælder for import af animalske levnedsmidler til EF fra tredjelande, i direktiv 90/675/EØF om fastlæggelse af principperne for tilrettelæggelse af

veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet.

Efter disse bestemmelser er der ingen umiddelbare muligheder for undtagelser for import fra Færøerne. Situationen kompliceres desuden af, at Færøerne ikke har noget EF-godkendt slagteri.

Grundlæggende har vi af hensyn til eksporten på kødområdet stor interesse i at beskytte vores høje veterinære status. Landbrugsministeriet vil imidlertid snarest rejse spørgsmålet over for Kommissionen med henblik på at undersøge mulighederne for at etablere en forsvarelig dispensationsordning.

Spm. nr. S 485

Til *miljøministeren* (24/2 93) af:

Aage Brusgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange medarbejdere fra Planstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen der er blevet ansat i Naturklagenævnet?«

Svar (5/3 93):

Miljøministeren (Lykkesoft, fg.):

Naturklagenævnet blev nedsat pr. 1. juli 1992 og blev betjent af det hidtidige Overfredningsnævns sekretariat, der bestod af 10,2 årsværk svarende til 11 medarbejdere.

Pr. 1. januar 1993 blev Planstyrelsen nedlagt, og dens hidtidige opgaver med hensyn til behandling af klager blev henlagt til Naturklagenævnet og dets sekretariat.

I den anledning blev der overført 23,4 årsværk aktuelt svarende til 22 medarbejdere fra den nedlagte Planstyrelse til Naturklagenævns sekretariat. Fra Miljøklagenævnet blev samtidig overført 1 årsværk svarende til 1 medarbejder.

Naturklagenævns sekretariat består herefter af 32,61 årsværk svarende til 34 medarbejdere.

På finansloven for 1993 er bevilget i alt 35,6 årsværk til Naturklagenævnet.

Spm. nr. S 459

Til *undervisningsministeren* (22/2 93) af:

Køpke Christensen (FP):

[Køpke Christensen]

»Hvor mange børn er der i den undervisningspligtige alder i Frøstruplejren, og hvor mange heraf modtager undervisning i henholdsvis folkeskolen, friskole og privatskole eller i form af hjemmeundervisning?«

Svar (3/3 93):

Undervisningsministeren (Marianne Jelled, fg.):

Undervisningsministeriet er alene i besiddelse af summariske oplysninger om elevtallet i grundskolen, hvorfor det har været nødvendigt at indhente de ønskede oplysninger hos Hanstholm Kommune, hvor Frøstruplejren er beliggende.

Hanstholm Kommune oplyser, at der pr. 24. februar 1993 er 6 undervisningspligtige elever i Frøstruplejren, hvoraf 4 går i friskole, 1 får vidtgående specialundervisning på en amtskommunal skole og endelig 1 er indskrevet i folkeskolen. Hertil kommer 2 børn, der er indskrevet i børnehaveklassen ved en friskole.

Det tilføjes, at der i løbet af februar måned 1993 er sket en fraflytning af 3 undervisningspligtige elever fra Frøstruplejren.

Spm. nr. S 518

Til *sundhedsministeren* (4/3 93) af:

Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren give en vurdering af den voldsomme stigning i antallet af klager til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn?«

Begrundelse

I Danmarks Radio, Radioavisen den 2. marts 1993, blev det oplyst, at antallet af patientklager er steget eksplosivt. Efter spørgerens opfattelse kan denne stigning ikke alene skyldes en større viden blandt borgerne om klagemuligheder.

Svar (12/3 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet de seneste tal fra Sundhedsvæsenets Patientklagenævn vedrørende de patientklager, som nævnet har antaget til behandling. Jeg kan oplyse, at Patientklagenævnet i 1989 antog 822 sager, i 1990 885 sager, i 1991 922 og i 1992 1.155 sager.

Der har således været tale om en mindre stigning fra år til år, dog med en lidt større stigning fra 1991 til 1992.

Stigningen fra 1991 til 1992, som udgør ca. 20 pct., kan efter min opfattelse dog ikke karakteriseres som voldsom, men der er en tendens til, at antallet af klagesager på længere sigt vil være stigende.

Men der har altså ikke været tale om en så »eksplosiv« stigning i klagesagerne, som visse medier fejlagtigt har oplyst.

Årsagen til stigningen er umiddelbart vanskelig at forklare, men må sandsynligvis tilskrives den megen omtale, patientklagesystemet har fået i medierne de seneste år.

Det kan f.eks. have haft en vis betydning, at lov om patientforsikring trådte i kraft den 1. juli 1992, og at Sundhedsministeriet i den forbindelse gennemførte en oplysningskampagne i aviser, tv og radio, ligesom de enkelte sygehuskommuner samtidig på Sundhedsministeriets opfordring ajourførte deres samlede informationsmateriale til borgerne om klageadgangen.

En nærmere analyse af klagesagerne bør i øvrigt afvente Patientklagenævnets årsberetning, hvori der bl.a. gives en redegørelse for nævnets afgørelser, herunder af den kritik, som nævnet har udtalt i de enkelte sager.

Spm. nr. S 522

Til *undervisningsministeren* (4/3 93) af:

Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor tilbagebetaling af depositum ved de videregående uddannelser til studerende med bestået eksamen i sommeren 1992 sker meget langsomt og endnu ikke er afsluttet?«

Begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at mange studerende eksempelvis ved Aalborg Universitetscenter endnu ikke har fået det depositum, som de indbetalte ved starten af uddannelsen, tilbage på trods af afsluttet uddannelse sommeren 1992. En del studerende blev lovet tilbagebetaling i december 1992, hvorefter pengene (kr. 500,00) blev tilbagebetalt i januar 1993. Mange studerende har dog endnu ikke fået pengene tilbage og får den besked ved henvendelse til studiekontoret, at det vil tage måneder endnu.

[Køpke Christensen]

Dette finder spørgeren på ingen måde rimeligt, da det om nogle måneder snart er et år siden, uddannelsen blev afsluttet.

Svar (12/3 93):

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Ifølge de oplysninger, jeg har fra depositum-administrationen, er det ikke korrekt, når spørgeren anfører, »at mange studerende eksempelvis ved Aalborg Universitetscenter endnu ikke har fået det depositum, som de indbetalte ved starten af uddannelsen, tilbage på trods af afsluttet uddannelse sommeren 1992«.

Proceduren er den, at depositumadministrationen anviser tilbagebetalinger efter indberetning fra institutionerne og gør det hurtigere, end den er pålagt. Udbetaling sker mere end én gang om måneden, mens instruksen blot kræver udbetaling med udgangen af hvert kvartal.

Eftersom depositumordningen blev nedlagt igen i 1992, har institutionerne forståeligt nok ikke investeret i særlige edb-programmer til indberetningerne, og derfor kan processen godt tage lidt tid. Siden sommeren 1992 er der imidlertid tilbagebetalt depositum til knap 90.000 færdiguddannede, hvoraf ca. 5.000 ikke har hævet pengene.

Depositumadministrationen mener således, at der må være tale om helt enkeltstående tilfælde, hvis der ikke inden for fristen er sket tilbagebetaling efter modtaget indberetning fra institutionerne.

Administrationens praksis er i øvrigt den, at penge anvises fra dag til dag via manuelle postanvisninger, hvis folk er kommet i klemme på grund af en indberetningsfejl, eller hvis pengene hidtil har været anvist forgæves, f.eks. på en forkert adresse.

Efter de oplysninger, jeg har modtaget, har jeg ingen anledning til at kritisere administrationen af tilbagebetaling af deposita.

Spm. nr. S 480

Til *indenrigsministeren (24/2 93)* af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Har ministeren adgang til oplysninger om politiets arrestationer af personer, der er sigtet for våben- og narkotikasmugling?«

Begrundelse

Der henvises til svarene på spørgsmål nr. S 334, S 430, S 431 og S 432 fra justitsministeren.

Svar (4/3 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indenrigsministeriets adgang til at få indhentet oplysninger fra politiet om konkrete sager af den pågældende karakter er reguleret af forvaltningslovens bestemmelser om videregivelse af oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed.

I det omfang politiet er berettiget til at videregive oplysninger af en sådan karakter, skal politiet på Indenrigsministeriets begæring videregive disse oplysninger, hvis de er af betydning for Indenrigsministeriets virksomhed eller den afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. forvaltningslovens § 31.

Oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om strafbare forhold, må imidlertid kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed under de betingelser, der er fastsat i forvaltningslovens § 28, stk. 2.

Det følger af denne bestemmelse, at en sådan oplysning kun må videregives, såfremt

- der foreligger samtykke,
- oplysningen skal videregives ifølge anden lovgivning,
- videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår,
- videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for udførelsen af tilsyns- eller kontrolopgaver.

I det omfang en udlændingesag er rejst ved ansøgning, må oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold kun indhentes fra andre dele af forvaltningen under de betingelser, der er fastsat i forvaltningslovens § 29.

Det følger af denne bestemmelse, at en sådan oplysning kun må indhentes, såfremt

- der foreligger samtykke,
- oplysningen skal indhentes ifølge anden lovgivning,
- særlige hensyn til ansøger/tredjemand klart overstiger ansøgers interesse i, at oplysningen ikke indhentes.

[Indenrigsministeren]

Det tilføjes, at der efter udlændingelovens § 10, uanset bestemmelserne i §§ 6-9, kun når særlige grunde taler derfor, kan gives opholdstilladelse, hvis udlændingen er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter udlændingelovens kap. 4, såfremt pådømmelsen var sket her i landet, ligesom opholdstilladelse til udlændinge, som har indrejseforbud, kun kan gives efter reglerne i §§ 7 og 8 (asyl).

Spm. nr. S 481

Til *indenrigsministeren* (24/2 93) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Har politiet mulighed for at give oplysninger til ministeren om opholdsgrundlag for personer, der er sigtet for våben- og narkotikasmugling?«

Begrundelse

Der henvises til svarene på spørgsmål nr. S 334, S 430, S 431 og S 432 fra justitsministeren.

Svar (4/3 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Politirapporterne i konkrete sager vedrørende udlændinge, der sigtes for våben- og narkotikasmugling, vil erfaringsmæssigt indeholde oplysninger om de pågældendes opholdsgrundlag.

Politiets adgang til at videregive oplysninger til Indenrigsministeriet om opholdsgrundlaget for de pågældende personer er reguleret af forvaltningslovens bestemmelser om videregivelse af oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed.

Oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold må imidlertid kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed under de betingelser, der er fastsat i forvaltningslovens § 28, stk. 2.

Det følger af denne bestemmelse, at en sådan oplysning kun må videregives, såfremt

- der foreligger samtykke,
- oplysningen skal videregives ifølge anden lovgivning,
- videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår,

– videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for udførelsen af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Andre fortrolige oplysninger må ud over de i § 28, stk. 2, nævnte tilfælde videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Spm. nr. S 509

Til *indenrigsministeren* (26/2 93) af:

Ole Donner (FP):

»Hvilke sanktionsmuligheder har et byråd over for et byrådsmedlem, som gentagne gange overtræder den kommunale styrelseslovs bestemmelser ved – uden tilladelse – at rette henvendelse til ansatte i forvaltningen og eksterne rådgivere for at anmode om at få udleveret materiale, som i nogle tilfælde endnu ikke er kendt af borgmesteren og det øvrige byråd, og som endnu ikke har været politisk behandlet?«

Begrundelse

Spørgeren finder det utilfredsstillende, at et enkelt byrådsmedlem skaffer sig en viden på ulovlig vis, en viden som borgmesteren og de øvrige byrådsmedlemmer ikke har.

I et enkelt tilfælde har den pågældende rettet henvendelse til et eksternt rådgivningsfirma på kommunens officielle papir for at få lavet alternative beregninger.

Svar (4/3 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Der er ikke i den kommunale styrelseslov regler om byrådsmedlemmers adgang til at rette henvendelse til den kommunale forvaltning om udlevering af sagsmateriale. Det er imidlertid almindeligt antaget, at et byrådsmedlem har ret til at gennemse eksisterende sagsmateriale i den kommunale forvaltning, herunder også interne notater og referater. Da borgmesteren over for byrådet har ansvaret for ledelsen af forvaltningen, herunder prioriteringen af dens opgaver, må alle henvendelser fra byrådsmedlemmer til den kommunale forvaltning dog foregå via borgmesteren, med dennes samtykke eller i overensstemmelse med eventuelle generelle regler herom.

[Indenrigsministeren]

Et byrådsmedlem handler således i strid med lovgivningen, hvis den pågældende uden tilladelse fra borgmesteren – og ud over, hvad der er vedtaget eller sædvanemæssigt gælder i kommunen – retter henvendelse til ansatte i forvaltningen m.v. om sagsmateriale, medmindre der er tale om begæring om aktindsigt i henhold til offentlighedsloven eller forvaltningsloven.

Hvis et byrådsmedlem uberettiget retter henvendelse til ansatte i forvaltningen m.v., må borgmesteren eller byrådet påtale dette. I tilfælde af gentagne overtrædelser må det tillige indskærpes over for de ansatte i forvaltningen m.v., at medlemmet ikke har ret til uden om borgmesteren at indhente oplysninger eller sagsmateriale. Herudover har byrådet ikke sanktionsmuligheder over for et medlem, der uberettiget retter henvendelse til forvaltningen.

I tilfælde, hvor et byrådsmedlem i forbindelse med udførelsen af sit hverv gør sig skyldig i grov pligttilsidesættelse, kan den pågældende straffes med bøde i henhold til § 61 c i den kommunale styrelseslov. Det skal dog bemærkes, at bestemmelsen i § 61 c kun omfatter meget alvorlige pligttilsidesættelser.

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at der er tale om en konkret sag, og da tilsynet med kommunerne varetages af de tilsynsråd, der er nedsat for hvert amt, kan jeg ikke gå ind i en vurdering af den pågældende sag.

Spm. nr. S 482

Til *statsministeren* (24/2 93) af:

Engell (KF):

»Vil statsministeren oplyse, hvor store udgifter der hidtil har været i forbindelse med tamilsagens gennemførelse, samt foretage en specifikation af disse omkostninger?«

Svar (5/3 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Justitsministeriet har oplyst, at ministeriet på nuværende tidspunkt har regnskabsført udgifter på i alt ca. 11,1 mio. kr. ekskl. moms i undersøgelsesretten vedrørende tamilsagen.

Heraf udgør udgifterne til vederlag til forhørslederen og dennes sekretariat ca. 2,3 mio. kr. Udgifterne til det offentlige beskikkede repræsentant, der tillige har varetaget en række

sekretariatsfunktioner m.v., udgør ca. 6,6 mio. kr. ekskl. moms.

På nuværende tidspunkt er der endvidere afholdt ca. 0,2 mio. kr. til en beskikket bisidder under sagen.

Herudover er afholdt ca. 2,0 mio. kr. til trykning af undersøgelsesrettens beretning, leje af optageudstyr m.v.

Justitsministeriet har fra Dansk Jurist- og Økonomforbund modtaget anmodning om refusion af ca. 4,4 mio. kr., som forbundet har afholdt til bisiddere under sagen. Refusionsanmodningen er i overensstemmelse med sædvanlig praksis forelagt forhørslederen til udtalelse.

Spm. nr. S 445

Til *miljøministeren* (17/2 93) af:

Gade (SF):

»Hvad vil ministeren konkret gøre for at få ændret Baselkonventionen, således at konventionen forbyder eksport af affald fra OECD-landene til ikke-OECD-lande?«

Begrundelse

Det første møde i Baselkonventionen afholdtes i Uruguay fra den 30. november til den 4. december 1992. På mødet sluttede Danmark, Sverige, Finland, Norge, Schweiz og Italien sig til kravet fra ikke-OECD-lande om, at konventionen skal ændres, således at den forbyder enhver eksport af affald fra OECD-lande til ikke-OECD-lande – også eksport til såkaldt genbrug eller nyttiggørelse. Hermed blev gruppen af OECD-lande, der ønsker at holde »genbrugshullet« åbent af hensyn til sin industri, indsnævret.

Danmark gjorde det klart på mødet, at Danmark under formandskabet i EF i første halvår af 1993 ville arbejde for at få ændret EF's politik på området, således at alle 12 medlemslande støttede kravet fra ikke-OECD-landene inden det næste møde i Baselkonventionen i 1994.

Det er vigtigt at få sendt et signal ud til omverdenen om, hvordan den nye regering vil følge dette løfte til udviklingslandene og Østeuropa op. Mere end 90 lande har forbudt import af miljøfarligt affald til ethvert formål – og der er ingen tvivl om, at mange af disse vil bakke Danmark op i forhandlingerne med de øvrige EF-lande.

Svar (8/3 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

Ved Baselkonventionens parter første møde i Uruguay, den 30. november 1992-4. december 1992, blev forbud mod eksport til *ulandene* af den type affald, som Baselkonventionen omfatter (det vil sige *farligt* affald) drøftet. Danmark og en del andre vesteuropæiske lande støtter indførelsen af et sådant forbud.

Som en opfølgning af mødet i Uruguay vil det danske formandskab på det kommende EF-miljøministerrådsmøde den 22.-23. marts 1993 fremlægge et forslag til en rådskonklusion, der anmoder Kommissionen om at udarbejde et forslag til ændring af Baselkonventionen, således at eksport til ulandene af alt affald omfattet af konventionen forbydes. Forslaget skal udarbejdes i så god tid, at det kan fremlægges på næste partsmøde, der er planlagt til at finde sted i februar/marts 1994.

Spm. nr. S 488

Til statsministeren (25/2 93) af:

Gammelgaard (KF):

»Hvornår fremsætter regeringen forslag til lov om anlæg af hele Århus-Herning-motorvejen, og hvornår forventer regeringen, at denne motorvej er færdiganlagt?«

Begrundelse

På et møde i Århus mandag den 22. februar 1993 sagde statsministeren, at motorvejen mellem Århus og Herning »vil blive bygget uden en uges forsinkelse«. Statsministeren sagde også, at den omtalte motorvej vil være færdiganlagt »i løbet af de nærmeste år« (Århus Stiftstidendes referat).

Regeringen har foreslået, at der indtil videre kun anlægges to korte strækninger af Århus-Herning-vejen som motorvej. Det afgørende er imidlertid, hvornår hele motorvejen mellem Århus og Herning bliver anlagt. Også på baggrund af Folketingets debat om nye motorvejsanlæg onsdag den 24. februar, hvor det ikke var muligt at få oplysning om, hvornår regeringen planlægger at anlægge og færdiggøre hele Århus-Herning-motorvejen, stilles dette spørgsmål til statsministeren.

Svar (8/3 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

I det fremsatte hovedlandevejsforslag er strækningen ved Silkeborg (Bording-Låsby) ikke medtaget. Som anført i bemærkningerne vil det på baggrund af de betydelige miljømæssige problemer her være rigtigst at foretage nye undersøgelser, inden man lægger sig fast på linieføring m.v. Det nye materiale vil danne grundlag for et nyt anlægslovsforslag, der vil blive fremsat så tidligt, at der ikke bliver tale om nogen forsinkelse i forhold til de bevilningsmæssige muligheder for at gennemføre det samlede vejprojekt.

Opmærksomheden henledes på, at de to strækninger, der er fremsat anlægslovsforslag for, koster i alt ca. 780 mio. kr., og at der i finanslovaftalen for 1993 er afsat 400 mio. kr. i alt i perioden 1993-96 til de samlede midt- og vestjyske veje.

Spm. nr. S 501

Til justitsministeren (25/2 93) af:

Grove (KF):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at politiet ikke lægges hindringer i vejen ved opklaringen af ulovligheder blandt asylansøgere?«

Begrundelse

Politiet har svært ved at komme til bunds i en kriminalitet, der udfolder sig blandt visse asylansøgere. Årsagen er ifølge dagspressen, at asylcentres personale afslår at udpege de skyldige blandt beboerne.

Et af tilfældene drejer sig om Asylcenter Kongelunden og Tårnby Politi. Men der er også andre.

Det siger sig selv, at kriminalitet blandt asylansøgere må behandles fuldt så effektivt som anden kriminalitet, og at det er uacceptabelt, at personalet holder hånden over de skyldige.

Derfor mener jeg, at ministeren bør understrege over for Indenrigsministeriet og asylcentre, at en praksis som den ovennævnte ikke kan tolereres.

Svar (10/3 93):

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

På baggrund af debatten om kriminalitet forøvet af asylansøgere rettede Justitsministeriet sidste år henvendelse til en række politi-

[Justitsministeren]

kredse for at søge problemets omfang nærmere belyst. Justitsministeriet fik i den forbindelse det indtryk, at den udøvede kriminalitet var koncentreret om butikstyverier, og at en intensiveret og målrettet kriminalpræventiv indsats kunne medvirke til at begrænse antallet af butikstyverier, der begås af asylansøgere.

Justitsministeriet anmodede på den baggrund i november sidste år de enkelte politikredse om at iværksætte en sådan øget kriminalpræventiv indsats over for asylansøgere, der opholder sig på asylcentre i kredsen. Samtidig anmodede Justitsministeriet om pr. den 1. marts 1993 at modtage en redegørelse for de initiativer, politikredsene havde iværksat, samt for effekten heraf.

Endelig anmodede Justitsministeriet om pr. den 1. marts 1993 fra alle landets politikredse at modtage nærmere oplysninger om karakteren og omfanget af asylansøgerees kriminalitet.

Justitsministeriet vil på baggrund af det materiale, der i denne forbindelse fremkommer fra politikredsene, bl.a. søge at danne sig et indtryk af relationerne mellem politiet og asylcentre med henblik på at vurdere, om der eventuelt er behov for særlige initiativer på dette punkt.

Justitsministeriet vil naturligvis orientere Folketingets Retsudvalg om resultatet af de undersøgelser, der som nævnt er iværksat.

Spm. nr. S 486

Til *arbejdsministeren* (24/2 93) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren undersøge, om der kan stilles krav om, at arbejdsløse, der modtager dagpenge, kan tvinges til at have en konto i en bank for at få udbetalt dagpenge?«

Begrundelse

På baggrund af, at jeg sidste år rejste en sag om, at Arbejdernes Landsbank opkrævede gebyrer for at udbetale kontanthjælp til bistandsmodtagere, der ikke havde andre bankkonti end den ene, kontanthjælpen blev indsat på, har jeg fået utrolig mange henvendelser fra folk, der påstår, at de ikke kan blive fri for at betale gebyrer, heller ikke når det er dagpenge fra a-kassen, der overføres. De kan heller ikke få udbetalt dagpenge på anden måde end gennem en bank.

Det mener jeg ikke kan være tilfældet, da der tidligere har verseret en sag om en folkepensionist, der ikke ville have sin pension gennem en bank, hvilket han efter mange seje diskussioner slap for, begrundet i at det offentlige ikke kunne nægte ham at udbetale rigtige meneskepenge til ham.

Jeg er ikke bekendt med, at der i dagpenge-loven er krav til medlemmerne om, at de skal have en bankkonto for at kunne få udbetalt deres penge. Hvis jeg tager fejl, vil jeg gerne retledes.

Svar (5/3 93):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Efter arbejdsløshedsforsikringslovens § 34 skal en anerkendt arbejdsløsheds-kasses vedtægt være i overensstemmelse med den standardvedtægt, som er udarbejdet af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med Landsarbejdsnævnet, og godkendes af arbejdsministeren.

Ifølge § 10, stk. 1, i standardvedtægten udbetales dagpenge m.v. til medlemmets konto i et pengeinstitut, der er valgt af medlemmet.

Bestemmelsen hænger sammen med, at udbetaling af dagpenge m.v. finder sted ved, at beløbet overføres direkte fra Danmarks Nationalbank via GiroBank til medlemmets konto – uden at passere arbejdsløsheds-kassen. Udbetaling af forskud til arbejdsløsheds-kassens udbetaling af dagpenge m.v. er således også betinget af, at ydelserne udbetales på denne måde.

Der er således med hjemmel i arbejdsløshedsforsikringsloven fastsat bestemmelser om, at udbetaling af dagpenge m.v. sker til medlemmets konto i et pengeinstitut.

Det er min opfattelse, at det valgte udbetalingssystem er det mest optimale såvel for staten som for kasserne, som herigennem opnår et helt strømlinet udbetalingssystem, der er såvel økonomisk som administrativt fordelagtigt.

Jeg kan endelig oplyse, at i de situationer, hvor det er umuligt for et medlem at få en konto i et pengeinstitut, vil arbejdsløsheds-kassen kunne udbetale på anden måde.

Spm. nr. S 502

Til *fiskeriministeren* (25/2 93) af:

Niels Højland (FP):

[Niels Højland]

»Kan ministeren bekræfte eller afkræfte forlydender om, at det er ulovlig import af fisk fra tredjelande, der medfører dumping af priserne, så friske danske fisk må overhældes med farvestoffer og derfor ikke kan anvendes til konsum, og hvad agter ministeren i bekræftende fald at gøre?«

Begrundelse

Af dagspressen fremgår det, at ulovlig import af fisk til dumpingpriser medfører, at danske fisk ikke kan opnå EF's mindstepriser og fiskene derfor må overhældes med farvestoffer.

Svar (5/3 93):

Fiskeriministerens (Bjørn Westh):

Hverken Fiskeriministeriet eller Skatteministeriet er i besiddelse af oplysninger, der kan bekræfte det anførte forlydende om, at der er sket eller sker ulovlig import af fisk fra tredjelande.

Jeg henviser i øvrigt til mit svar på spørgsmål nr. S 503 vedrørende regler for import af fisk til Danmark.

Spm. nr. S 503

Til fiskeriministeren (25/2 93) af:

Niels Højland (FP):

»Vil ministeren redegøre for reglerne om import af fisk til Danmark fra tredjelande, og mener ministeren, at der vil være belæg for at ændre reglerne for samme?«

Begrundelse

Af dagspressen fremgår det, at ulovlig import af fisk til dumpingpriser medfører, at opkøberne ikke vil købe danske fisk til priser over EF's mindstepriser og fiskene derfor overhældes med farvestoffer.

Svar (5/3 93):

Fiskeriministerens (Bjørn Westh):

Der er fælles EF-regler for import af fisk til Danmark.

Toldmæssigt kan fisk opnå toldfordele i form af toldfrihed eller toldnedsættelse i medfør af handelsaftaler, indgået inden for GATT-aftalens rammer mellem EF og tredjelande,

f.eks. med EFTA-landene. Toldfordelen er som regel omfattet af en mængdemæssig begrænsning (toldkontingent eller importloft). Desuden har EF selv fastsat ensidige kontingenter for fisk – som regel bestemt til forarbejdningsindustrien.

Det er en forudsætning for opnåelse af toldfordelen, at fisken overholder EF's referencerisere for import. I modsat fald skal der beregnes told med de normale toldsatsler.

Ud over disse regler gælder visse kvalitetskrav ved handel med fisk i Danmark, herunder også for importvarer. Disse kvalitetskrav sikrer, at varerne er sundhedsmæssigt i orden til menneskeligt konsum.

Der har bl.a. på det danske marked siden udgangen af januar i år været tale om fald i priserne for fisk. Faldet har medvirket til, at der har været forøgelse af den mængde fisk, der ikke opnår EF's mindstepriser og derfor tages ud af markedet.

EF har på baggrund af udviklingen benyttet de eksisterende regelsæt til at indføre et mindsteprissystem for import af visse fisk og fiskevarer.

Der vil fortsat være behov for at følge udviklingen. En ændring af det gældende regelgrundlag ser jeg ikke behov for i den nuværende situation.

Spm. nr. S 521

Til boligministeren (4/3 93) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»På hvilken måde mener ministeren at det danske realkreditsystem skal anvendes som eksportvare til Polen?«

Begrundelse

Der henvises til et telegram af 23. februar 1993 fra Ritzaus Bureau.

Svar (11/3 93):

Boligministerens (Kofod-Svendsen):

Det danske realkreditsystem, der er baseret på udlån i fast ejendom inden for visse lånegrænser mod udstedelse af realkreditobligationer og under iagttagelse af et balanceprincip, indebærer en række fordele.

Realkreditsystemet sikrer således bl.a., at man på en billig og relativt enkel måde kan

[Bolligministeren]

finansiere nybyggeri og forbedringer af eksisterende byggeri samt ejerskifte.

På denne baggrund har jeg aftalt med den polske boligminister i forbindelse med hans besøg i februar 1993, at vi vil udveksle erfaringer om de muligheder, realkreditfinansiering indebærer. Det er således selve realkreditsystemet – udlån i fast ejendom mod udstedelse af realkreditobligationer – der er af interesse for Polen.

Spm. nr. S 523

Til *ministeren for erhvervspolitisk samordning* (5/3 93) af:

Merethe Due Jensen (KRF):

»Vil ministeren i forbindelse med Bornholms særlige problemer og isolerede placering arbejde for, at de bornholmske hoteller og restaurationer momsfrtages som et led i et pilotprojekt?«

Begrundelse

Arbejdsløsheden på Bornholm er meget høj. Øen har derfor behov for særlig hjælp og opmærksomhed. Momsen er det største problem for de bornholmske hoteller for tiden. Et forsøg med en isoleret ordning på Bornholm ville ikke blot hjælpe den bornholmske hotel- og restaurationsbranche, men kunne samtidig give et grundlag for en vurdering af, hvilken positiv eller negativ effekt på beskæftigelsen, valutaintjeningen m.v. en generel momsfrigørelse for hoteller og restaurationer ville have.

Svar (10/3 93):

Ministeren for erhvervspolitisk samordning (Mimi Jakobsen):

Regeringen arbejder i øjeblikket på at belyse Bornholms problemer og mulige løsninger herpå, og i denne sammenhæng vil mange forskellige muligheder blive overvejet.

Supplerende svar på skriftligt besvaret spørgsmål:

Ad spm. nr. S 88

Fra industriministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Annette Just (FP) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1992-93, forhandlingerne sp. 2481, var sålydende:

Til *industriministeren* (29/10 92) af:

Annette Just (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at den tyske stat kræver, at der oprettes et fast forretningssted på tysk jord i form af en filial og/eller underafdeling i Tyskland for at opnå autorisation som vagtselskab, på trods af, at der er tale om et firma, der handler med tjenesteydelser i henhold til EØF art. 59?«

Supplerende svar (5/3 93):

Industriministeren (Trøjborg):

I forlængelse af den tidligere industriminister Anne Birgitte Lundholts foreløbige svar af 16. november 1992 er der indhentet oplysninger fra den danske ambassade i Bonn. På baggrund af ambassadens indberetning kan jeg oplyse følgende om den tyske lovgivning om vagtvirksomhed:

Udøvelse af vagttjeneste som almindeligt erhverv kræver i henhold til den tyske næringslov (GewO) autorisation. Der henvises til vedlagte GewO §§ 34 a, 55, 55 a, afsnit 1, nr. 7, 61 a og 71 b. (Ikke optrykt her).

Tilladelsen forudsætter ikke, at der oprettes en filial i landet.

Ved udøvelse af vagttjeneste skal der tages hensyn til »Bewachungsverordnung« fra 1. juni 1976 med efterfølgende ændringer, der bl.a. indeholder instrukser om ansvarsforsikring (§ 2), beskæftigelse af vagtpersonale (§§ 5-8), behandlingen af våben (§ 9), bogførings- og opbevaringspligter, jf. næringslovgivningen (§ 11), samt myndighedernes rettigheder til indhentelse af information og kontrol (§ 12).

Ambassadens oplysninger bygger på en udtalelse, som ambassaden har indhentet hos det tyske forbundsøkonomiministerium.

Det tyske forbundsøkonomiministerium har oplyst, at gennemførelsen af national ret i Tyskland sker under de enkelte forbundslandes ansvar, og at oplysningerne derfor gives med forbehold af disse myndigheders afgørelse. Såfremt anledningen til forespørgslen er en konkret sag, anbefales det, at vedkommende sætter sig i forbindelse med det pågældende forbundslands myndighed for at få afklaret enkelthederne nærmere.

Spm. nr. S 487

Til *indenrigsministeren* (24/2 93) af:

Annette Just (FP):

»Vil ministeren snarest udarbejde en oversigt over de tilskud, Københavns Kommune har søgt og fået tildelt via EF og EF's institutioner inden for de sidste to år, samt en oversigt over, hvad de tildelte tilskud er brugt til?«

Begrundelse

I dagens nyheder på Københavns Radio blev der orienteret om et tilskud via EF kaldet Thermie-programmet til brug for et økologisk forsøgscenter på Halmtorvet 11-13. Det er blevet konstateret, at pengene er brugt til Fiolteatrets ombygning.

Svar (4/3 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Da Indenrigsministeriet ikke er i besiddelse af de ønskede oplysninger om EF-tilskud til Københavns Kommune, har ministeriet anmodet Københavns Kommune om at udarbejde oversigter over de EF-tilskud, som kommunen har modtaget inden for de sidste to år, samt over kommunens anvendelse af disse tilskud. Når disse oversigter er udarbejdet, vil de blive tilsendt spørgeren.

Om den konkrete sag, der er henvist til i begrundelsen for spørgsmålet, kan det oplyses, at Københavns Kommune efter anmodning har fremsendt en redegørelse for denne sag til Indenrigsministeriet. Heraf fremgår, at:

»EF-Kommissionen på grundlag af en ansøgning fra Københavns Kommune om støtte fra Thermie-programmet på i alt 3.336.160 kroner i skrivelse af 12. november 1991 giver tilsgagn om støtte på i alt 1.328.074 kroner.«

Det fremgår endvidere af kommunens redegørelse for projektets status, at:

»For energi- og miljøprojektet på Halmtorvet 9 har det i den oprindelige ansøgning til EF været målet at udvikle og afprøve et energikoncept med energibesparende foranstaltninger, anvendelse af lavtemperaturfjernvarme samt andre foranstaltninger som solvarme, luftvarme m.v.

I den oprindelige ansøgning blev der søgt på området Halmtorvet 11-13 og Øksnehallen i Den Brune Kødby. I denne ansøgning blev der ansøgt om et støttebeløb på i alt 3.336.160 kr.

EF reducerede dog støttebeløbet til 1.328.074 kr., jf. kontrakt af 12. november

1991. Denne reduktion i støttebeløbet resulterede i følgende:

- Fysisk måtte projektet begrænses. Dette resulterede i, at Københavns Kommune søgte efter en anden bygning til projektets gennemførelse og herefter fandt Halmtorvet 9 med Fiolteatret som det bedst egnede sted til projektets gennemførelse, hvilket meddeltes EF med notat af 22. oktober 1991 ved fremsendelse af kontrakten den 29. oktober 1991.
- Ligeledes var det nødvendigt at justere/reducere omfanget af de oprindelig planlagte energi- og miljømæssige foranstaltninger, hvilket meddeltes EF med notat af 22. oktober 1991 samt revideret budget af 20. september 1991.

EF-Kommissionen har ikke haft bemærkninger til de beskrevne ændringer i projektet.

Tidsplanen for det samlede projekt rækker frem til 1995, og den første fase af de beskrevne foranstaltninger er sat i værk. Den første del af støttebeløbet på 397.071,28 kr. er udbetalt i januar 1992.

Første fase er delvis afsluttet og omfatter istandsættelse af bygningens klimaskærm med isolering, tætning, vinduesudskiftning (genbrugstræ isat, forsatsrammer indsættes) samt luft til luft-varmeveksler.«

Spm. nr. S 470

Til **udenrigsministeren** (23/2 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil udenrigsministeren give en oversigt over de harmoniserings- og standardiseringsforslag, der påregnes gennemført og/eller fremsat under det danske EF-formandskab?«

Begrundelse

Det danske formandskab har lagt stor vægt på, at Danmark via sin tilslutning til EF's indre marked har opnået store fordele gennem et åbent indre marked med frihandel. Visse harmoniseringsforslag har imidlertid efter spørgers opfattelse meget lidt med fri handel at gøre. Derimod minder flere harmoniseringsforslag om planøkonomi og om fantasifostre hos virkelighedsfjerne bureaukrater. Et af de seneste eksempler er, at danske nummerplader skal gøres 35 millimeter mindre for at opfylde EF's harmoniseringsbestræbelser.

Svar (9/3 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

For så vidt angår de harmoniserings- og standardiseringsforslag, der forventes fremsat under det danske EF-formandskab, henvises til Kommissionens lovgivningsprogram for 1993, fremsendt til Folketingets Markedsudvalg den 1. marts 1993 (Alm.del – bilag 315).

For så vidt angår de harmoniserings- og standardiseringsforslag, der påregnes gennemført under det danske EF-formandskab, henvises til det danske EF-formandskabsprogram, fremsendt til Folketingets Markedsudvalg den 6. januar 1993 (Alm.del – bilag 254).

Spm. nr. S 506

Til *udenrigsministeren* (26/2 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil udenrigsministeren under Danmarks formandskab tage initiativ til at få ændret reglerne for import af pakker med kød fra Grønland?«

Begrundelse

Et EF-direktiv, der er trådt i kraft pr. 1. januar 1993, betyder, at grønlandsk fisk og fåre-, lamme- og rensdyrkød kun må importeres i pakker a 1 kilogram. Så lidt sender ingen.

Det er spørgerens opfattelse, at det indre marked bør medføre, at forholdene for erhvervslivet liberaliseres og ikke gøres mere bureaukratiske, end de er i forvejen.

Svar (12/3 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Spørgsmålet refererer til de nye EF-regler om veterinærkontrol, som er iværksat pr. 1. januar 1993. Disse regler henhører under landbrugsministeren, som har oplyst følgende:

Import af kød fra Grønland til Danmark er underlagt de fælles regler, der gælder for import af animalske levnedsmidler til EF fra tredjelande i direktiv 90/675/EØF om fastlæggelse af principperne for tilrettelæggelsen af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet. Direktivet er gennemført i dansk ret ved Veterinærdirektoratets bekendtgørelse nr. 625 af 14. juli 1992 om veterinærkontrol ved indførsel af animalske levnedsmidler m.v.

Efter disse bestemmelser vil privatpersoner selv kunne indføre eller få tilsendt op til 1 kg kød efter forudgående tilladelse fra Veterinærdirektoratet. Indførsel ud over denne mængde vil alene kunne ske gennem et af de etablerede grænsekontrolsteder, f.eks. Ålborg, hvor der vil skulle foretages veterinærkontrol, herunder kontrol af ledsagende certifikater eller dokumenter. Forud for en indførsel vil der skulle foretages skriftlig anmeldelse over for veterinærmyndigheden på kontrolstedet med oplysning om produkternes art, mængde, ankomsttidspunkt m.v.

Skemaer for anmeldelse kan fås bl.a. hos Grønlands Handel, Grønlands hjemmestyre (Danmarkskontoret) og Grønlandsfly.

For veterinærkontrollen skal importøren betale et gebyr, der er fastsat i Veterinærdirektoratets bekendtgørelse nr. 843 af 12. oktober 1992 om betaling for veterinærkontrol ved indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

De nævnte nye veterinærbestemmelser er gennemført som led i etableringen af EF's indre marked, der forudsætter fælles regler i relation til indførsel af kød og andre animalske produkter til EF fra tredjelande.

Under hensyn til Grønlands gode zoosanitære status vil Landbrugsministeriet imidlertid snarest rejse spørgsmålet over for Kommissionen med henblik på at undersøge mulighederne for at etablere en forsvarlig dispensationsordning.

Spm. nr. S 534

Til *socialministeren* (5/3 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, om flygtningefamilier med en indkomst på over 140.000 kr. pr. år kan få friplads i daginstitution?«

Begrundelse

Der ønskes ikke en henvisning til lovens bogstav, men til, hvad det rent praktisk er muligt at opnå.

Svar (11/3 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan oplyse, at der ikke findes specielle regler for så vidt angår tildeling af fripladser til flygtningefamilier.

[Socialministeren]

Der ydes hel eller delvis økonomisk friplads i dagtilbud efter bistandsloven, såfremt en families aktuelle indtægter ligger under 140.001 kr. årligt. Er der mere end 1 barn under 18 år i hjemmet, forhøjes indtægtsgrænsen med 7.000 kr. for hvert barn ud over det første. En familie med en indkomst over 140.000 kr. årligt kan således ikke få hel økonomisk friplads.

Kommunalbestyrelsen kan i enkelttilfælde, hvor der ikke ydes økonomisk friplads, på baggrund af en konkret vurdering yde hel eller delvis friplads, når ophold i dagtilbud må anses for særlig påkrævet af sociale eller pædagogiske grunde, og såfremt betalingsspørgsmålet vanskeliggør barnets optagelse eller forbliven i dagtilbudet.

Spm. nr. S 496

Til *miljøministeren* (25/2 93) af:

Jes Lunde (SF):

»Vil ministeren fremsende den redegørelse om miljøafgifter inkl. underbilag fra den tidligere regerings tid, der lå klar ved ministerens tiltrædelse?«

Begrundelse

Socialistisk Folkeparti fremsatte den 27. februar 1992 et beslutningsforslag om økologisk konsekvensberegning af alle lovforslag (B 72).

Som en udløber af den beretning, der blev afgivet i Miljø- og Planlægningsudvalget den 13. maj 1992, lovede den daværende KV-regering at udarbejde en redegørelse over mulige miljøafgifter. Det blev senere meddelt fra regeringens side, at denne redegørelse ville være klar til offentliggørelse umiddelbart efter afslutningen af arbejdet med finansloven. Spørgeren er bekendt med, at det fælles redegørelsesarbejde mellem Finansministeriet, Skatteministeriet og Miljøministeriet resulterede i en rapport, der umiddelbart før regeringsskiftet var klar til politisk godkendelse.

Spørgeren finder det naturligt, at denne rapport offentliggøres nu. Den nye regering vil naturligvis ikke være politisk forpligtet på rapporten – men som forslagsstiller bag det beslutningsforslag, der resulterede i et løfte om en redegørelse i januar måned, ønsker spørgeren rapporten frem i lyset – også for at få af eller bekræftet myter om, at KV-regeringen opererede med et højere ambitionsniveau i

miljøafgifter end det, den nye regering til sin tid vil fremlægge.

Svar (5/3 93):

Miljøministeren (Lykketoft, fg.):

Den tidligere regering igangsatte, som anført i begrundelsen til spørgsmålet, et embedsmandsarbejde, der skulle danne grundlag for en redegørelse til Folketinget om miljøafgifter. Ved regeringsskiftet var dette arbejde imidlertid ikke afsluttet, og der foreligger således ikke en endelig rapport om miljøafgifter.

Regeringen har besluttet at videreføre arbejdet vedrørende miljøafgifter, og det foreløbige materiale fra embedsmandsarbejdet vil indgå heri. Regeringen finder det på denne baggrund ikke hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at offentliggøre de foreløbige overvejelser fra embedsmandsarbejdet.

Folketinget vil blive orienteret, når resultatet af dette arbejde foreligger.

Spm. nr. S 492

Til *statsministeren* (25/2 93) af:

Anne Birgitte Lundholt (KF):

»Vil statsministeren forklare, hvad han mente med udtalelsen i Ikast mandag den 22. februar 1993 om, at motorvejene til Herning-Ikast-området »ikke ville blive en time forsinket?«

Begrundelse

Statsministeren lovede ifølge pressen ved et møde i sin valgkreds, at der ville komme motorveje til både Århus og Trekantområdet, og at disse ikke ville blive en time forsinket af regeringens planer om nye undersøgelser og nye redegørelser.

Svar (8/3 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Spørgsmålet om gennemførelse af de midt- og vestjyske veje vil selvsagt være afhængigt af de bevillingsmæssige rammer.

Opmærksomheden henledes på:

1) Som led i finanslovsforliget for 1993 blev det aftalt at yde en ekstraordinær indsats vedr. vejinvesteringerne. På vejområdet bestod den ekstraordinære indsats primært i, at det blev

[Statsministeren]

afalt at fremrykke vejinvesteringer for i alt 518 mio. kr. i perioden 1993-96.

Konkret blev der afsat ekstra midler til følgende projekter:

Esbjerg-Kolding-motorvejen: Bevillingen blev her forøget med 65 mio. kr. i 1993.

Motorveje i Vendsyssel: Bevillingen blev her forøget med 25 mio. kr. i 1993.

Hillerød-motorvejens forlængelse: Der blev i alt afsat 28 mio. kr. til dette projekt.

Jyske tværveje: Der blev afsat 400 mio. kr. i perioden 1993-96.

2) Den 10. februar 1993 fremsatte regeringen forslag til lov om visse hovedlandejevsstrækninger. Med dette lovforslag skabes hjemmel til at anvende de 400 mio. kr., der er afsat til udbygning af de jyske tværveje.

Regeringens lovforslag er – for så vidt angår anlægsbemyndigelser – koncentreret om strækningerne Århus-Herning og Århus-Hanstholm, dvs. henholdsvis rute 15 og 26.

De samlede anlægsudgifter for de vejstrækninger, som er omfattet af lovforslaget, udgør knap 1 mia. kr. De i finanslovaftalen for 1993 afsatte 400 mio. kr. i perioden 1993-96 vil derfor uden problemer kunne finde anvendelse ved anlægsprojekter i tilknytning til jyske tværveje.

3) I regeringens lovforslag af 10. februar 1993 foreslås projekteringsbemyndigelsen for strækningen Holstebro/Vejle(Kolding) – rute 18 – ophævet. Dette er blevet udlagt, som om dette vejprojekt herefter er totalt skrinlagt. Det er ikke tilfældet; for denne vejstrækning har der i tidens løb været fremsat adskillige forslag til linieføring. De er blevet benævnt A/B, C og H. Vi må erkende, at der er meget stor lokal uenighed om behov og linieføring for denne vejstrækning. Forvirringen er efterhånden stor, og regeringen har derfor for denne vejstræknings vedkommende følt et behov for at få tavlen vasket ren, at starte forfra. Det er imidlertid ikke det samme, som at projektet er totalt opgivet.

Det undersøgelsesarbejde, som regeringen har iværksat vedrørende spørgsmålet om sydgående vejforbindelse i tilknytning til en samlet trafikplan, vil kunne afsluttes så tidligt, at der heller ikke her bliver tale om nogen forsinkelse i forhold til de bevillingsmæssige muligheder for at gennemføre vejprojekterne.

Spm. nr. S 493

Til statsministeren (25/2 93) af:

Anne Birgitte Lundholt (KF):

»Vil statsministeren bekræfte, at han i et interview i det regionale tv talte om en lovet motorvejsforbindelse mellem Holstebro/Herning og Trekantområdet?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 492.

Svar (8/3 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Af den udskrift af TV/Midt-Vest for den 22. februar 1993, jeg har modtaget, fremgår det, at jeg gav udtryk for, at Sydlinien skulle gennemanalyseres med henblik på at finde den rigtige linieføring. Jeg gav også udtryk for, at den skal ses i sammenhæng med hele den kollektive trafikudbygning og udbygning af vejnettet i øvrigt for landet som helhed. Herved får vi helhed over tingene, og det får vi allerede i efteråret ved en samlet trafikplan.

Jeg kan i øvrigt henholde mig til svaret på spørgsmål nr. S 492.

Spm. nr. S 494

Til statsministeren (25/2 93) af:

Anne Birgitte Lundholt (KF):

»Vil statsministeren forklare, hvorledes de udtalelser, der fremgår af spørgsmål nr. S 492 og S 493, hænger sammen med den trafikpolitik, trafikministeren redegjorde for i Folketinget den 23. februar 1993?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 492.

Svar (8/3 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Idet jeg kan henholde mig til svarene på spørgsmål nr. S 492 og S 493, kan jeg konstatere, at jeg er enig med trafikministeren i, at det samlede investeringsbehov – ud over allerede truffne beslutninger – må indgå i en samlet landstrafikplan. Først herefter kan man gå i

[Statsministeren]

gang med at søge midler til at iværksætte den nødvendige videre udbygning af infrastrukturen.

Spm. nr. S 495

Til *statsministeren* (25/2 93) af:

Anne Birgitte Lundholt (KF):

»Vil statsministeren redegøre for, hvilke yderligere undersøgelser der er behov for, når statsministeren i forvejen har lovet, at der kommer en hel motorvejsforbindelse mellem Herning og Århus og en motorvejsforbindelse mellem Herning og Trekantområdet?«

Begrundelse

Ifølge trafikministeren skal de nye undersøgelser godtgøre, hvorvidt der er behov for en motorvej mellem Herning og Trekantområdet. Da statsministeren allerede har lovet, at en sådan vil blive etableret, synes det uden mening at afvente de af trafikministeren iværksatte undersøgelser.

Svar (8/3 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

For så vidt angår strækningen Bording-Låsby fremgår det af mit svar på spørgsmål nr. S 488, at det på grund af de betydelige miljømæssige problemer ved Silkeborg vil være rigtigst at revurdere samtlige muligheder, inden man lægger sig fast på den endelige linieføring m.v.

For så vidt angår strækningen Holstebro/Herning-Trekantområdet fremgår det af hovedlandevejslovsforslagets bemærkninger, at der er en meget stor lokal uenighed om behov og linieføringer. Det er derfor påkrævet at foretage yderligere undersøgelser – som i øvrigt må foretages i forbindelse med udarbejdelse af en langsigtet plan for trafikudbygningen i Danmark – inden man lægger sig fast på linieføring m.v.

Jeg kan i øvrigt henvise til svarene på spørgsmål nr. S 492 og 493.

Spm. nr. S 507

Til *sundhedsministeren* (26/2 93) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Vil ministeren lægge retningslinier for offentligt ansatte eksperter virke på sundhedsområdet, så der ikke kan opstå tvivl om, hvorvidt deres rådgivning er uhildet eller præget af personlige økonomiske interesser?«

Begrundelse

Offentligt ansatte forskere og andre eksperter kan ud over lønnen fra deres hovedstilling have indtægter fra patenter, konsulentvirksomhed m.v. Hvis de pågældende er universitetsansatte, har de endda en lovbunden ejendomsret til patenter udviklet i arbejdstiden.

Det er ikke hensigten med spørgsmålet at rejse diskussion om disse forhold i sig selv. Hensigten er alene at rejse diskussion om det betænkelige i, at der kan rejses tvivl om eksperter neutralitet, fordi der kan være frygt for, at deres rådgivning er farvet af økonomiske interesser, f.eks. i salg af bestemte produkter.

En sådan tvivl er eksempelvis rejst i en løbende diskussion mellem læge Birgit Petersson og professor Arne Astrup i Berlingske Tiden. Det ville være en fordel for alle parter, hvis klare regler umuliggjorde, at en sådan tvivl kunne opstå.

Der er derfor behov for regler, der dels klargør, i hvilket omfang økonomiske forbindelser med medicinproducenter og lign. skal være offentligt kendte, og dels klargør, hvor nære forbindelserne må være, før en ekspert må erklæres for inhabil.

Svar (8/3 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Sundhedsministeriet overvejer for tiden, om der er behov for at indføre regler, der regulerer lægers »uvedkommende« økonomiske interesser i forbindelse med anden virksomhed end deres lægegerning.

Spørgsmålet om behovet for regulering af offentligt ansatte eksperter virke på sundhedsområdet vil blive inddraget i disse overvejelser.

Jeg vil underrette spørgeren og Folketingets Sundhedsudvalg om resultatet af mine overvejelser.

Bliver konklusionen, at der er behov for regulering af de nævnte forhold, agter jeg at fremsætte forslag til ændring af lægeloven eller anden lovgivning i den kommende folketingsamling.

Spm. nr. S 508

Til *ministeren for udviklingsbistand* (26/2 93) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Hvordan vil Danmark kunne yde udviklingshjælp til irakisk Kurdistan?«

Begrundelse

I den irakiske del af Kurdistan er en positiv udvikling i gang, idet der dels er afholdt frie valg og oprettet en regering på basis af disse og dels er en erkendelse af, at den irakiske del af Kurdistan må søge sin fremtid som en del af Irak og altså opgive grænseændringer.

Denne demokratiske og realistiske udvikling er til gengæld besværliggjort af en række forhold. Infrastrukturen er ødelagt på grund af krigshandlinger. Forbindelserne med styret i Bagdad er afbrudt under de nuværende forhold, og irakisk Kurdistan er i betydeligt omfang afskåret fra omverdenen. FN's sanktioner rammer også den kurdiske del af Irak. Af den grund er væsentlige dele af det sædvanlige erhvervsliv ophørt.

Området modtager nødhjælp gennem en række FN-organisationer. Der er imidlertid også brug for udviklingshjælp, hvis området igen skal blive selvhjulpent. Det drejer sig om hjælp til at genopbygge infrastrukturen, minefyndning af landbrugsområder, kreditter til import af varer, som er nødvendige for erhvervsudviklingen, og som under de nuværende forhold ikke kan importeres, samt kontakt med omverdenen på en lang række områder.

Hjælp fra nationale udviklingsorganisationer, herunder Danida, vanskeliggøres af, at området ikke er eller ønsker at være en selvstændig nation, men tværtimod formelt er en delstat i et land, der ikke opfylder fattigdomsbetingelserne for at få udviklingshjælp, men tværtimod er ramt af FN's sanktioner. Heroverfor står, at området ikke for tiden udgør en fungerende del af Irak, og at områdets behov for udviklingsbistand er akut. Til gengæld er der grund til at vente, at hjælpebehovet kun er midlertidigt.

Spørgeren håber, at ministeren kan finde en vej til at yde irakisk Kurdistan udviklingsbistand som et vigtigt led i bestræbelserne for at skabe fred, demokrati og udvikling i Mellemøsten.

Svar (11/3 93):

Ministeren for udviklingsbistand (Helle Degn):

Som spørgeren selv anfører i sin begrundelse, er det ikke umiddelbart muligt at yde dansk udviklingsbistand til den kurdiske befolkning i det nordlige Irak. Området udgør ikke en suveræn stat, men er en delstat i et land, som ikke opfylder fattigdomsbetingelserne for at modtage dansk udviklingshjælp.

Danmark yder dog gennem FN og de private hjælpeorganisationer en omfattende bistand til det humanitære arbejde i Irak med hovedvægten på den nordlige del af landet. I 1992 var de samlede bidrag på knap 34 mio. kr., heraf godt 20 mio. kr. til traditionelle humanitære aktiviteter samt 12,6 mio. kr. til udsendelse og aflønning af de danske deltagere i FN-vagt-korpset (UNGCI), som har til opgave at beskytte det humanitære personel, materiel og operationer.

Også gennem de private hjælpeorganisationer yder Danmark støtte. Seneste eksempel herpå er en bevilling af 1. marts 1993 på 2,99 mio. kr. til Folkekirkens Nødhjælps fortsatte »shelterprogram« i det nordlige Irak.

Som også anført af spørgeren er der imidlertid også behov for hjælp til en mere langsigtet genopbygning af området. I første halvdel af denne måned påregner FN at udsende en særlig »Needs Assessment Mission« til Irak med henblik på at udarbejde en handlingsplan for perioden frem til april 1994. På baggrund af behovene i det nordlige Irak forventes det, at den ny handlingsplan i højere grad end tidligere tilsvarende planer vil fokusere på hjælp til genopbygning i sektorer som vand, sanitet, sundhed og landbrug. Handlingsplanen forventes at danne grundlaget for de efterfølgende forhandlinger med de irakiske myndigheder i forbindelse med udløbet af den aftale mellem FN og Irak, som indtil udgangen af denne måned udgør det formelle aftalegrundlag for FN's humanitære indsats i Irak.

Regeringen, som fastholder, at Iraks territoriale enhed ikke må anfægtes, støtter fuldt ud FN's bestræbelser på at sikre kurderne i det nordlige Irak. Med den forudsete fremtidige fokusering på genopbygning er det regeringsens håb, at der gennem den forventede vedtagelse af den udvidede humanitære handlingsplan også kan ydes hjælp til en mere langsigtet genopbygning af området.

Spm. nr. S 479

Til *energiministeren* (24/2 93) af:

Riishøj (SF):

»Hvornår agter ministeren at tage initiativ til at begrænse varmekonsum og forbrug af el og vand i fritidshuse, bl.a. de såkaldte luksus-sommerhuse, sådan at forbruget i disse huse i gennemsnit ikke kommer til at overstige niveauet for almindelige parcelhuse?«

Begrundelse

Spørgeren har med glæde bemærket, at boligministeren har ønsket at tage initiativ på fritidshusområdet, og det er spørgerens håb, at der i denne sag kan samarbejdes med energiministeren. Udviklingen på fritidshusområdet, bl.a. de såkaldte luksus-sommerhuse, er blevet ikke alene et ressourceproblem, men ødelæggende for landskabet og til stor gene for andre sommerhusejere.

Svar (5/3 93):

Energiministeren (Jann Sjursen):

Jeg mener, det er væsentligt at se nærmere på spørgsmålet om ressourceforbruget i fritidshuse, herunder særligt de såkaldte luksus-sommerhuse.

Boligministeriet og Energiministeriet arbejder med boligernes ressourceforbrug ud fra forskellige indfaldsvinkler. Boligministeriet fastsætter regler for den bygningsrelaterede indretning som isolering m.v. ved opførelse af nybyggeri. Energiministeriets indsats er rettet mod begrænsning af energiforbruget i apparater til opvarmning m.v. såvel i eksisterende boliger som i nybyggeri. Det siger sig selv, at der er en betydelig grænseflade mellem de to ministeriers indsats på området. Der foregår således også et konstruktivt samarbejde bl.a. om opfølgningen af Energi 2000.

Der er imidlertid ikke lov hjemmel til at stille særlige krav til energiforbruget i apparater m.v. i fritidshuse, når indretningerne ikke kan bygningsrelateres. I det omfang energiforbrugende faciliteter i fritidshuse som swimmingpools, spabade og lignende eventuelt er bygningsrelaterede, er disse omfattet af bygningsreglementet for småhuse, som hører under Boligministeriet.

Jeg vil sammen med boligministeren drøfte spørgsmålet om fritidshusenes ressourceforbrug nærmere med henblik på at finde en tilfredsstillende løsning på problemet gennem et samarbejde mellem vore ministerier.

Jeg kan i øvrigt nævne, at Energiministeriet i samarbejde med el-selskaberne retter en bred indsats mod boligernes energiforbrug gennem oplysning, rådgivning m.v. Som opfølgning på Folketingets henstilling til energiministeren den 10. marts 1992 er el-selskaberne i færd med at gennemføre en omfattende indsats for at begrænse elforbruget bl.a. i boliger.

Jeg har desuden den 24. februar 1993 fremsat et lovforslag om mærkning for Folketinget. Mærkningsordningen vil medføre, at salgspersonale og kunder let kan sammenligne elforbruget i elforbrugende apparater.

Derudover arbejder regeringen på, at der indføres normer for apparaters maksimale elforbrug på EF-plan. I første omgang er det hensigten at etablere et normsystem for køle- og fryseapparater, fordi indsatsen ud fra en teknisk og økonomisk betragtning vil være mest effektiv på det område. Det overvejes at gennemføre undersøgelser for et tilsvarende normsystem for vaskemaskiner og tørretumblere. Princippet med normer kan på sigt anvendes over for elforbruget i en række husholdningsapparater.

Mærkning og normer er effektive midler til begrænsning af elforbruget, fordi de er rettet mod anskaffelse af apparater. Ordningerne vil have effekt, selv om der ikke samtidig sker en adfærdændring hos forbrugeren ved anvendelse af apparaterne.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af lov om buskørsel.

Optaget af Ikast (KF) og Svend Heiselberg (V).

(Fremsat 13/1 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Trafikministeren (Helge Mortensen):